

Ellen G. White

NOTITIES

bij de SabbatSchool Lessen

DANIEL

Jan | Feb | Mrt 2020

Geordende citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen SabbatSchool lessen.

Inhoud:

1^e kwartaal 2020

Daniel, de profeet van de eindtijd

Les	onderwerp	blz.
1.	Van lezen naar begrijpen	3
2.	Van Jeruzalem naar Babylon	8
3.	Een geheimenis onthuld	14
4.	Van oven naar paleis	20
5.	Van trots naar nederigheid	26
6.	Van arrogantie tot vernietiging	32
7.	Van de leeuwenkuil naar de engelenkuil	38
8.	Van de stormige zee tot de wolken van de hemel	43
9.	Van verontreiniging naar loutering	49
10.	Van zondebelijdenis naar troost	54
11.	Van strijd naar overwinning	60
12.	Van noord en zuid naar het Sieraadland	66
13.	Van stof tot sterren	72

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers. Kopierechten® bij Pacific Press® Publishing Association.

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry**®

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. Van lezen naar begrijpen

Sabbatmiddag 28 december

De Heere is bekend met al onze omstandigheden. Toen de Ethiopische reiziger de Schrift in zijn wagen aan het lezen was, keken engelen van God neer op het tafereel. Een van de discipelen werd naar de wagen toe gestuurd en toen hij daar aankwam, zag hij de man de Schriften bestuderen. Filippus zei tot hem: "Begrijpt u ook wat u leest? Maar hij zei: Hoe zou ik dat kunnen, als niemand mij de weg wijst?" Toen opende Filippus de Schrift voor hem. En toen hij dat had gehoord en geloofd, vroeg de Ethiopiër: "Wat verhindert mij gedoopt te worden?" (Handelingen 8:30, 31, 36).

Deze ervaring toont de zorg van de Heere voor Zijn volk. Het was de Geest van God die de gedachten van deze man naar de Schriften leidde. Maar hij kon de betekenis niet begrijpen. Toen zond de Heere een van Zijn dienstknechten om zijn verstand te verlichten en hem te helpen te begrijpen. — *The Upward Look*, p. 130.

Het kostbare Woord van God is een vast fundament om op te bouwen. Wanneer mensen naar u toekomen met hun veronderstellingen, zeg hen dan dat de Grote Leraar u Zijn Woord heeft gegeven, wat van onschatbare waarde is en dat Hij een Trooster heeft gezonden in zijn eigen naam, de Heilige Geest. "Die zal u in alles onderwijzen en u in herinnering brengen alles wat Ik u gezegd heb." (Johannes 14:26).

Hier wordt ons een rijk feestmaal voorgesteld, waarvan allen die in Christus geloven als een persoonlijke Heiland, mogen eten. Hij is de Boom des Levens voor allen die zich blijven voeden met Hem.

Allen die deze kostbare uitspraken bestuderen kunnen een grote troost hebben. Als zij eten van het feestmaal van Gods Woord, zullen zij een ervaring van de hoogste waarde verkrijgen. Zij zullen inzien dat in vergelijking met Gods Woord het woord van mensen als kaf is in vergelijking tot het koren. — *This Day With God*, p. 292.

Om de hinderpalen van vooroordeel en onboetvaardigheid af te breken, moet de liefde van Christus deel uitmaken van elke preek. Laat de mensen weten hoeveel Jezus van hen houdt en welke bewijzen Hij hen heeft gegeven van Zijn liefde. Welke liefde kan datgene evenaren wat God aan de mensen heeft geopenbaard door de dood van Christus aan het kruis? Wanneer het hart vol is van de liefde van Jezus, kan dit gebracht worden aan de mensen en het zal harten raken.

Het offer van Christus als een verzoening voor zonde is de grote waarheid waaromheen alle andere waarheden zich verzamelen. Om juist begrepen en gewaardeerd te worden, moet elke waarheid in het Woord van God, van Genesis tot Openbaring, bestudeerd worden in het licht dat van het kruis op Golgotha straalt. Ik stel u het grote, majestueuze monument van barmhartigheid en wedergeboorte, van redding en verlossing voor - de Zoon van God, die aan het kruis verheven is. Dit moet het fundament zijn van elke preek die wordt gegeven. — *Evangelism*, pp. 189, 190.

Zondag 29 december: Christus, het middelpunt van Daniël

De Bijbel heeft zijn schatten verzameld en samengebonden voor deze laatste generatie. Al de grote gebeurtenissen en plechtige handelingen van de oudtestamentische geschiedenis hebben en zullen zich herhalen in de gemeente in deze laatste dagen. Daar spreekt Mozes nog steeds en leert zelfverloochening door te verlangen dat hijzelf uitgewist zal worden uit het boek des levens voor zijn naasten, zodat zij gered kunnen worden. David leidt de voorbede van de gemeente voor de redding van zielen tot de einden van de aarde. De profeten getuigen nog steeds van het lijden van Christus en de heerlijkheid die daarop volgt. Daar worden alle verzamelde waarheden met kracht aan ons gepresenteerd, opdat wij baat zouden hebben door hun onderwijzing. Wij zijn onder de invloed van dat alles. Wat voor mensen zouden wij moeten zijn aan wie al dit overvloedige licht van onze erfenis is gegeven. Door alle invloed van het verleden te combineren met het nieuwe en toegenomen licht van het heden, wordt de verzamelde kracht gegeven aan allen die het licht zullen volgen. Hun geloof zal toenemen en in deze tijd in beweging worden gebracht, een energie en een intens toegenomen ernst opwekkend, en door vertrouwen op God voor zijn kracht om de wereld te verkwikken en het licht van de Zon der Gerechtigheid naar de uiteinden van de aarde te verspreiden. —*Selected Messages*, book 3, p. 339.

De kern van Christus' prediking was: "De tijd is vervuld en het koninkrijk Gods is nabijgekomen. Bekeert u en geloof het evangelie." De evangelieboodschap die de Heiland zelf predikte, berustte op de profetieën. "De tijd" waarover Hij sprak was de periode die de engel Gabriël aan Daniël had bekendgemaakt. "Zeventig weken," had de engel gezegd, "zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven." Daniël 9:24. —*Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 185

Het Oude Testament werpt licht op het Nieuwe en het Nieuwe op het Oude. Beiden zijn zij een openbaring van de heerlijkheid van God in Christus. Christus zoals Hij zich aan de patriarchen manifesteerde, zoals gesymboliseerd in de offerdienst, zoals afgebeeld in de wet en zoals geopenbaard door de profeten is de rijkdom van het Oude Testament. Christus in Zijn leven, zijn dood en Zijn opstanding; Christus, zoals Hij door de Heilige Geest wordt bekendgemaakt, is de schat van het Nieuwe. Zowel het Oude als het Nieuwe tonen waarheden die steeds nieuwe diepten van betekenis zullen openbaren aan de ernstige onderzoeker...

De woorden van Christus zijn het brood des levens. Toen de discipelen de woorden van Christus aten, werd hun begrip wakker geschud. Zij begrepen de waarde van de onderwijzing van de Heiland beter. In het begrijpen van deze onderwijzing gingen ze over van het duister van de dageraad naar de glans van de middag. Zo zal het ook met ons gaan als wij het Woord van God bestuderen. —*Lift Him Up*, p. 115.

Maandag 30 december: De structuur van Daniël

Wanneer de boeken Daniël en de Openbaring beter worden begrepen, zullen de gelovigen een geheel andere godsdienstige beleving hebben. Zij zullen zo'n glimp van de open poorten van de hemel krijgen, dat hart en geest onder de indruk zullen zijn van het karakter dat allen moeten ontwikkelen om de zegening te beseffen, die de

beloning van de reinen van hart zal zijn. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 114.

Aangezien de argumenten die op de profetische tijdperken steunden onweerlegbaar waren, probeerden de tegenstanders het bestuderen van dit onderwerp tegen te werken onder het voorwendsel dat de profetieën verzegeld waren. De protestanten volgden hierdoor het voorbeeld van de rooms-katholieke kerk, die niet wilde dat de rooms-katholieken de Bijbel lazen. De protestantse kerken beweerden dat men een groot deel van Gods Woord niet kon begrijpen en dachten daarbij natuurlijk in de eerste plaats aan de bijbelgedeelten met de waarheid voor deze tijd. Volgens de predikanten en de gelovigen van die kerken waren de profetieën van Daniël en de Openbaring ondoorgrondelijke verborgenheden, terwijl Christus zijn discipelen op de woorden van de profeet Daniël wees toen Hij sprak over de gebeurtenissen die zich in hun tijd zouden voordoen: "Wie het leest, geve er acht op." Mattheüs 24: 15. — *Het Grote Conflict*, blz. 256, 257.

Uit de opkomst en ondergang van volken, zoals dit wordt geschilderd in de boeken Daniël en De Openbaring moeten we leren hoe waardeloos uiterlijke en wereldse heerlijkheid is. Hoe volledig is Babel met al haar pracht en praal — een pracht zoals onze wereld sedertdien niet meer heeft gezien — een pracht en heerlijkheid die voor de mensen uit die tijd zo blijvend was — van het toneel verdwenen! Het is vergaan "als een bloem in het gras." Jakobus 1:10. Zo zijn ook Medo-Perzië en de wereldrijken Griekenland en Rome verdwenen. Zo vergaat alles wat niet gegrond is in God. Alleen wat samengaat met Zijn plannen, en wat zijn karakter openbaart, blijft bestaan. Zijn beginselen zijn de enige vaste beginselen die onze wereld kent.

Een zorgvuldige bestudering van de uitwerking van Gods plannen in de geschiedenis der volkeren en in het openbaren van de toekomst zal ons helpen zichtbare en onzichtbare dingen op hun juiste waarde te schatten, en ons leren wat het ware doel van het leven is. Zo kunnen we, als we de tijdelijke dingen zien in het licht der eeuwigheid, leven voor datgene wat waar, edel en blijvend is. En terwijl we in dit leven de beginselen leren van het koninkrijk van onze Heer en Heiland, dat zalige koninkrijk dat voor eeuwig zal bestaan, kunnen we voorbereid worden op zijn komst om dit koninkrijk met Hem te beërven. — *Profeten en Koningen*, blz. 336

Dinsdag 31 december: Eindtijdprofetieën in Daniël

Christus noemde tijdens zijn werk op aarde het goede wat tot stand gekomen was door de prediking van Jona in Ninevé, en vergeleek de inwoners van die heidense stad met het belijdende volk van God in zijn dagen. "De mannen van Ninevé," zei Hij, "zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht en het veroordelen, want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona en zie, meer dan Jona is hier." Mattheüs 12:40, 41. Christus was gekomen in de jachtige wereld, vol met lawaai van handdrijven en woordentwist, waar de mensen trachtten zichzelf boven ieder ander te bevoordelen, en boven het rumoer werd zijn stem gehoord als de bazuin van God: "Want wat baat het een mens de gehele wereld te winnen en aan zijn ziel schade te lijden? Want wat zou een mens kunnen geven in ruil voor zijn leven?" Markus 8:36, 37.

Zoals de prediking van Jona een teken was voor de Ninevieten, was Christus' prediking een teken voor zijn generatie. Maar welk een tegenstelling bij het horen van

het woord! Toch bleef de Heiland doorwerken ondanks onverschilligheid en minachting, tot Hij zijn zending had volbracht. – *Profeten en Koningen, blz. 171*

De schrijvers van de Bijbel moesten hun gedachten uitdrukken in menselijke taal. Het werd geschreven door menselijke mannen. Deze mannen waren geïnspireerd door de Heilige Geest. Vanwege de onvolkomenheden van het menselijke begrip van taal, of de verdorvenheid van de menselijke geest, vindingsrijk in het ontwijken van waarheid, lezen en begrijpen velen de Bijbel om zichzelf te behagen. De moeilijkheid is niet in de Bijbel...

De Schriften werden niet aan de mensen gegeven in een aaneengesloten keten van ononderbroken uitspraken, maar stukje bij beetje door opeenvolgende generaties, wanneer God in Zijn voorzienigheid een gepaste gelegenheid zag om op verschillende tijden en op verschillende plaatsen indruk te maken op de mens. De mensen schreven toen ze door de Heilige Geest werden bewogen. Er is "eerst de knop, dan de bloesem en daarna de vrucht," "eerst de halm, daarna de aar, daarna het volle koren in de aar." Dit is precies wat de uitspraken in de Bijbel voor ons zijn. —*Selected Messages, book 1, p. 19.*

Er is niet altijd volmaakte orde of duidelijke eenheid in de Schriften... De waarheden van de Bijbel zijn als verborgen parels. Zij moeten worden gezocht en met nauwgezette inspanning worden opgegraven. Zij die alleen oppervlakkig naar de Schriften kijken, zullen met hun oppervlakkige kennis, waarvan zij denken dat die zeer diep is, spreken over de tegenspraken in de Bijbel en het gezag van de Bijbel betwijfelen. Maar degenen waarvan de harten in overeenstemming zijn met waarheid en plicht zullen de Schriften doorzoeken met harten die bereid zijn om goddelijke indrukken te ontvangen. De verlichte ziel ziet een geestelijke eenheid, een grote gouden draad die door het geheel gaat, maar het vraagt volharding, overdenking en gebed om de kostbare gouden draad te volgen. —*Selected Messages, book 1, p. 20.*

Woensdag 1 januari: Gods tijdslijn

"Aangezien ik er ten volle van overtuigd was dat 'elk van God ingegeven Schriftwoord nuttig is om te onderrichten', (2 Timotheüs 3:16) dat 'profetie nooit is voortgekomen uit de wil van een mens, maar, door de Heilige Geest gedreven, mensen van Godswege hebben gesproken' (2 Petrus 1:21) en dat al wat tevoren geschreven is tot ons onderricht geschreven werd, (Romeinen 15: 4) was ik van mening dat de chronologische gedeelten ook tot Gods Woord behoorden en dus met evenveel aandacht moesten worden bestudeerd als de andere Bijbelgedeelten. Daarom vond ik dat ik niet het recht had de profetische tijdperken over te slaan bij mijn poging om te begrijpen wat God in zijn genade aan ons heeft geopenbaard." (Bliss, p. 75).

De profetie die volgens Miller zeer duidelijk de tijd van de wederkomst aangaf, was Daniël 8: 14: "Twee duizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom in rechte staat hersteld worden". Miller paste zijn regel dat de Bijbel zichzelf uitlegt toe en stelde vast dat één in een symbolische profetie gelijkstaat met één jaar in werkelijkheid (Numeri 14:34; Ezechiël 4:6). Hij kwam tot de conclusie dat de periode van de 2300 profetische dagen of evenveel letterlijke jaren veel verder reikte dan het einde van de oudtestamentische bedeling en dat die periode dus ook niet doelde op het heiligdom van het Oude Testament. —*Het Grote Conflict, blz. 247*

De tijd van de eerste komst en van enkele van de voornaamste gebeurtenissen in het levenswerk van de Heiland was door de engel Gabriël aan Daniël meegedeeld. "Zeventig weken", had de engel gezegd, "zijn bepaald over uw volk en uw heilige stad, om de overtreding te voleindigen, de zonde af te sluiten, de ongerechtigheid te verzoenen en om eeuwige gerechtigheid te brengen, gezicht en profeet te bezegelen en iets allerheiligst te zalven." Daniël 9: 24. In de profetie wordt een dag genomen voor een jaar. De zeventig weken, of vierhonderd negentig dagen, stellen vierhonderd negentig jaren voor. —*Profeten en Koningen, blz. 427*

God heeft de tijden en de gelegenheden (met betrekking tot de wederkomst van Christus) onder Zijn eigen macht geplaatst. En waarom heeft God ons die kennis niet gegeven? – omdat wij het niet op de juiste manier zouden gebruiken als Hij dat zou doen. Door deze kennis onder ons volk zou een toestand ontstaan die het werk van God in het voorbereiden van een volk op de grote dag die komen gaat, sterk zou vertragen. Wij moeten niet leven op opwinding over tijd. Wij moeten ons niet bezighouden met speculaties over de tijden en gelegenheden die God niet heeft geopenbaard. Jezus heeft Zijn discipelen opdracht gegeven om te waken, maar niet voor een bepaalde tijd. Zijn volgelingen moeten in de positie zijn van hen die luisteren naar de bevelen van hun Aanvoerder; zij moeten waken, wachten, bidden en werken terwijl zij de tijd van de komst van de Heere naderen, maar niemand zal kunnen voorspellen wanneer die tijd zal komen, want "van die dag en dat uur weet niemand." U zult niet kunnen zeggen dat Hij binnen één, twee of vijf jaar zal komen, noch moet u Zijn komst uitstellen door te zeggen dat het nog wel tien of twintig jaar kan duren. —*Selected Messages, book 1, p. 189.*

Donderdag 2 januari: Hedendaagse betekenis van Daniël

Er is behoefte aan een veel nauwkeuriger studie van het Woord van God, vooral Daniël en de Openbaring zouden aandacht moeten krijgen als nooit eerder in de geschiedenis van ons werk. Misschien hebben we op sommige punten minder te zeggen, met betrekking tot de Romeinse macht en het pausdom, maar wij zouden de aandacht moeten vestigen op wat de profeten en de apostelen hebben geschreven onder de inspiratie van de Heilige Geest van God. De Heilige Geest heeft zo'n invloed gehad op zaken, zowel in het geven van de profetie als in de voorgestelde gebeurtenissen, dat wordt onderwezen dat de mens, geborgen in Christus, niet gezien mag worden en dat alleen de Heere God in de hemel en Zijn wet moeten worden verhoogd. Lees het boek Daniël. Laat de geschiedenis van de koninkrijken die daar worden voorgesteld, punt voor punt, langskomen. Zie de staatsmannen, vergaderingen, machtige legers en zie hoe God werkte om de menselijke trots te vernederen en de menselijke heerlijkheid in het stof te leggen...

Het licht dat Daniël van God ontving was vooral gegeven voor deze laatste dagen. De visioenen die hij zag aan de oevers van het Ulaikanaal en de Tigris, de grote rivieren van Sinear, worden nu vervuld en alle gebeurtenissen die zijn voorzeggd zullen spoedig plaatsvinden. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers, p. 112.*

De Heer gaf Zijn woord aan het oude Israël, dat wanneer zij zich strikt aan Hem wilden hechten en alles zouden doen wat Hij van hen vroeg, Hij alle ziekten van hen zou weghouden die Hij over de Egyptenaren had gebracht, maar deze belofte was

gegeven op voorwaarde van gehoorzaamheid. Als de Israëlieten de aanwijzing die zij ontvingen gehoorzaam waren geweest en hun voordeel hadden gedaan met hun gunstige omstandigheden, zouden zij een toonbeeld van gezondheid en welvaart voor de wereld zijn geweest. De Israëlieten voldeden niet aan Gods bedoeling voor hen en ontvingen niet de zegeningen die zij hadden kunnen ontvangen. Maar in Jozef en Daniël, in Mozes en Elia, en in vele anderen hebben wij nobele voorbeelden van de resultaten van het gehoorzamen van Gods woord. In onze dagen zal dezelfde trouw dezelfde resultaten opleveren. Voor ons is geschreven: "Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk (Gode) ten eigendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht." 1 Petrus 2:9. —*Getuigenissen deel 9, blz. 159*

Gods genade en liefde voor het gevallen geslacht zijn niet opgehouden zich op te hopen en zij zijn ook hun richting naar de aarde niet kwijtgeraakt.

Het is waar dat teleurstellingen zullen komen, wij moeten moeilijkheden verwachten, maar wij moeten alle dingen, klein en groot, overgeven aan God. Hij wordt niet verbijsterd door de veelvuldigheid van uw smarten en ook niet overweldigd door het gewicht van uw lasten. Zijn zorg bereikt ieder gezin en omringt ieder individu. Hij is betrokken bij al onze zaken en al ons verdriet. Hij let op iedere traan. Hij is bekend met al onze zwakheden. Alle beproevingen en problemen die ons hier overkomen worden toegelaten om Zijn bedoelingen van liefde voor ons te bewerken — "opdat wij deel zullen hebben aan Zijn heiligheid," en zo deel zullen nemen in de volheid van vreugde die gevonden wordt in Zijn tegenwoordigheid. —*My Life Today*, p. 292.

Vrijdag 3 januari; Voor verdere studie

Reflecting Christ, "Study the Divine Guidebook in Worship," p. 181;

This Day With God, "Look on the Bright Side," p. 122.

2. Van Jeruzalem naar Babylon

Sabbatmiddag 4 januari

Wees vastbesloten om tot eer van de Meester elke karaktertrek te ontwikkelen. Bij het bouwen aan uw karakter moet u God voortdurend behagen. Dit is mogelijk, want Henoch behaagde Hem, hoewel hij leefde in een tijd van degeneratie. Ook in onze tijd zijn er nog Henochs.

Houd stand als een Daniël, de trouwe staatsman die zich door geen enkele verzoeking liet verderven. Stel Hem, die u zo liefhad dat Hij zijn leven heeft gegeven om uw zonden weg te doen, niet teleur. Hij zegt: "Zonder Mij kunt gij niets doen." (Johannes 15:5). Denk hieraan. Als u fouten hebt gemaakt, zult u beslist de overwinning behalen als u deze fouten inziet en ze beschouwt als waarschuwingsborden. Op deze wijze verandert u een nederlaag in een overwinning. U stelt de vijand teleur en eert uw Verlosser. —*Lessen uit het Leven van Alledag, blz. 187*

In de voorzienigheid van God werden Jozef en Daniël gevangengenomen, om aan de heidense volken de zegeningen te brengen die tot de mensen komen door een kennis van God. Zij moesten vertegenwoordigers van Jehova zijn. Zij mochten nooit tot een vergelijk komen met afgodendienaren. Zij moesten hun godsdienstig geloof en hun naam als aanbidders van de levende God als een bijzondere eer dragen.

En dat deden zij ook. In voorspoed en tegenspoed eerden zij God en God eerde hen...

Daarom plaatste God in Daniël een licht naast de troon van het grootste koninkrijk van de wereld, zodat allen die dat wilden, konden leren over de ware en levende God. Er waren aan het hof van Babylon vertegenwoordigers verzameld uit alle landen, mannen met de grootste talenten, mannen die rijkelijk bedeeld waren met natuurlijke gaven en de hoogste cultuur bezaten die deze wereld kon geven, maar toch waren de Hebreeuwse gevangenen te midden van hen zonder gelijke. In lichamelijke kracht en schoonheid, in verstandelijke vermogens en literaire verworvenheden, en in geestelijke kracht en inzicht waren ze ongeëvenaard. —*Testimonies for the Church*, vol. 6, pp. 219, 220.

Elke dag onderwijst God zijn kinderen. Door de gebeurtenissen van het dagelijkse leven maakt Hij hen gereed hun werk te doen op dat grotere arbeidsveld waar zijn voorzienigheid hen heeft geplaatst. De uitkomst van de dagelijkse toets bepaalt hun overwinning of nederlaag in de grote crisis van zijn leven.

Wie niet beseffen dat zij voortdurend van God afhankelijk zijn, zullen door de verzoeking worden overwonnen. Wij kunnen dan al aannemen dat onze voeten vast staan en dat wij niet zullen wankelen. Wij kunnen vol vertrouwen zeggen: Ik weet in Wie ik geloofd heb; niets kan mijn vertrouwen in God en zijn Woord aan het wankelen brengen. Maar het is Satans plan voordeel te trekken uit onze aangeboren en aangeleerde karaktertrekken en onze ogen te verblinden voor onze noden en tekortkomingen. Alleen als wij ons van onze eigen zwakheid bewust zijn en standvastig zien op Jezus kunnen wij veilig gaan. —*Jezus, de Wens der Eeuwen*, blz. 311

Zondag 5 januari: Gods soevereiniteit

De zwakte van Zedekia was een misdaad waarvoor hij een vreselijke straf betaalde. De vijand kwam neer als een onweerstaanbare lawine en verwoestte de stad. De Hebreeuwse legers werden in verwarring teruggeslagen. De natie was overwonnen. Zedekia werd gevangengenomen en zijn zonen werden voor zijn ogen gedood...

Degenen die proberen de zonde te bedekken en het minder zwaarwegend te maken voor de geest van de overtreder, doen het werk van de valse profeten en kunnen de vergeldende toorn van God verwachten op zo'n handelwijze. De Heere zal Zich nooit aanpassen aan de wensen van verdorven mensen. De valse profeet veroordeelde Jeremia omdat hij het volk met zijn zware aanklachten had bestraft en probeerde hen gerust te stellen door hun welvaart te beloven, in de overtuiging dat het arme volk niet voortdurend aan zijn zonden herinnerd en met straf bedreigd moest worden. Deze handelwijze verharde het volk om zich te verzetten tegen de raad van de ware profeet en versterkte hun vijandschap jegens hem. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, pp. 184, 185.

Er zijn velen van wie het hart zucht onder de last van zorgen, omdat zij trachten de maatstaf van de wereld te bereiken. Zij hebben haar dienst verkozen, haar verwarringen aanvaard en haar gewoonten aangenomen. Daardoor is hun karakter bedorven en hun leven één vermoeienis. De voortdurende bezorgdheid put hun levenskrachten uit. Onze Heer vraagt hun dat juk der slavernij opzij te zetten. Hij nodigt hen uit Zijn juk op te nemen, Hij zegt: "Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." Gepieker maakt blind en maakt de toekomst onduidelijk, maar Jezus ziet het einde vanaf het begin. In iedere moeilijkheid staat Hij klaar om verlichting te brengen. "Het goede onthoudt Hij niet aan hen, die onberispelijk wandelen." Mattheüs 11:30; Psalm 84:11.

Onze hemelse Vader heeft duizenden wegen om in onze noden te voorzien, waar wij niets van afweten. Zij die het ene beginsel – de dienst van God boven alles stellen – accepteren, zullen ontdekken dat alle verschrikkingen verdwijnen en een effen pad voor hun voeten ligt. — *The Ministry of Healing*, p. 481.

Aan de almacht van de Koning der Koningen verbindt onze verbond houdende God de zachtmoedigheid en de zorg van een tedere herder. Niets kan hem in de weg staan. Zijn macht is absoluut en het is de waarborg van de zekerheid van de vervulling van zijn beloften aan zijn volk. Hij kan alle belemmeringen voor de voortgang van zijn werk wegnemen. Hij heeft de middelen om alle moeilijkheden uit de weg te ruimen, zodat degenen die Hem dienen en de mogelijkheden die Hij aanwendt gebruiken, verlost kunnen worden. Zijn goedheid en liefde zijn oneindig en zijn verbond is onveranderlijk.

De plannen van de vijanden van Zijn werk lijken misschien stevig en goed onderbouwd, maar Hij kan de sterkste van deze plannen omverwerpen, en in Zijn eigen tijd en op Zijn eigen manier zal Hij dit doen, wanneer Hij ziet dat ons geloof voldoende op de proef is gesteld en dat we dichter tot Hem komen en Hem tot onze raadgever maken. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 10.

Maandag 6 januari: Geloof onder druk

Nergens zullen we een bondiger en krachtiger illustratie tegenkomen van ware zelfbeheersing, en de zegeningen die daaraan verbonden zijn, dan ons wordt geboden in de geschiedenis van de profeet Daniël en zijn vrienden aan het hof van Babylon.

Het was niet hun eigen trots of ambitie die deze jongens aan het hof van de koning hadden gebracht, in het gezelschap van mensen die de ware God kenden noch vreesden. Zij waren gevangenen in een vreemd land, en de Oneindige Wijsheid had hen daar geplaatst waar zij waren. Zij overwogen hun situatie, met haar moeilijkheden en gevaren, en namen toen, God vrezend, hun beslissing. Zelfs al riskeerden zij het misnoegen van de koning, zij zouden trouw blijven aan de godsdienst van hun vaders. Zij gehoorzaamden de goddelijke wet, zowel de natuurlijke als de zedelijke, en Gods zegen gaf hun de kracht, de bevalligheid en het intellect. — *Christus weerspiegelen*, blz. 142

De vraag voor iedereen zou moeten zijn: Zal ik luisteren naar mijn neiging en toegeven aan mijn eetlust, of zal ik de voorschriften van het geweten volgen en mijn hoofd helder houden en mijn lichaamskrachten bewaren door mij te onthouden van iedere gewoonte die zwakte zou brengen? Zal ik ten prooi vallen aan de gewoonten

van de wereld... of zal ik mij afscheiden van iedere gewoonte die achteruitgang veroorzaakt? Zal ik niet liever God eren dan de wereld behagen?

Daniël en zijn vrienden beseften dat het om het principe ging en dat zij zich niet konden veroorloven om een compromis te sluiten met de verzoeker. Het licht en de waarheid dat weerkaatst werd van de troon van God was hen meer waard dan welke eer ook die mensen hen konden geven. Het is het voorrecht van jonge mensen vandaag, om net zo vastbesloten en getrouw, net zo bescheiden en succesvolle zijn als de joodse jongelingen in het koninkrijk van Babylon... God eerde Daniël, en Hij zal iedere jongere eren die dezelfde weg neemt die Daniël nam in het eren van God. — *Our High Calling*, p. 269.

Wat zou er gebeurd zijn als Daniël en zijn vrienden een compromis hadden gesloten met deze heidense beampten, en toegegeven hadden aan de eis om te eten en te drinken zoals de Babyloniërs dat gewend waren? In deze kleine zaak hun principes loslaten, zou betekenen hun gevoel voor recht en hun afschuw van het kwade te verzwakken. Het toegeven aan de eetlust zou hun lichamelijke, geestelijke en morele kracht hebben verzwakt. Eén verkeerde stap zou waarschijnlijk tot een volgende hebben geleid, tot ze, als hun verbinding met de hemel verbroken was, door de verleiding zouden zijn meegesleurd.

God had gezegd: "Wie Mij eren, zal Ik eren." 1 Samuël 2:30. Terwijl Daniël zich vastklemde aan God met onwankelbaar vertrouwen, kwam de Geest der profetie op hem. Terwijl mensen hem onderrichten aangaande de plichten aan het hof, onderwees God hem omtrent de verborgenheden van de toekomst, en toonde aan komende geslachten, door beelden en symbolen, de wonderbare dingen die gebeuren zouden in het laatste der dagen. — *Het geheiligde leven*, blz. 18

Dinsdag 7 januari: Een vast voornemen

Toen Daniël en zijn metgezellen getoetst werden, kozen ze volledig de zijde van de gerechtigheid en waarheid. Ze gingen niet grillig, maar verstandig te werk. Ze besloten dat vlees in de toekomst geen deel van hun dieet zou uitmaken, omdat ze dit in het verleden niet hadden gebruikt, en omdat wijn verboden was voor allen, die in het werk van God dienst zouden doen, besloten ze dat zij dat ook niet zouden gebruiken...

Daniël en zijn metgezellen wisten niet wat het gevolg van hun besluit zou zijn. Ze wisten niet anders of het zou hun het leven kosten, maar ze namen zich voor het rechte pad van strikte matigheid te bewandelen, zelfs aan het hof van het losbandige Babel...

Ze ontdekten dat hun bestemming door Gods genade afhankelijk was van hun eigen wil en werk. — *Bijbelcommentaar*, blz. 269, 270

De kleine voorvallen van het dagelijkse leven gaan vaak onopgemerkt aan ons voorbij, maar het zijn deze dingen die het karakter vormen. Iedere gebeurtenis in het leven is groot ten goede of ten kwade. De geest moet worden geoefend door dagelijkse toetsen, zodat het kracht kan verkrijgen om staande te blijven in elke moeilijke omstandigheid. In tijden van beproeving en gevaar zult u versterkt moeten zijn om vastbesloten te staan voor het recht, onafhankelijk van iedere tegenwerkende invloed.

God is gewillig om veel voor u te doen, als u alleen maar uw behoefte aan Hem voelt. Jezus houdt van u. Streef er altijd naar om te wandelen in het licht van Gods wijsheid en rust niet, door alle veranderende omstandigheden van het leven, tenzij u weet dat uw wil in overeenstemming is met de wil van uw Schepper. Door geloof in Hem kunt u kracht ontvangen om iedere verzoeking van Satan te weerstaan en zo te groeien in morele kracht bij iedere toets van God.

U kunt mannen met verantwoordelijkheid en invloed worden als u, door de kracht van uw wil, verbonden met goddelijke kracht, ijverig begint te werken...

Leer om zowel te overdenken als te studeren, zodat uw geest zich kan verruimen, versterken en ontwikkelen. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 561.

God bestuurt onze geest niet zonder onze toestemming, maar ieder mens is vrij om te kiezen welke macht over hem zal heersen. Niemand is zo diep gevallen, niemand zo slecht of laag, dat hij in Christus geen verlossing kan vinden. De bezetene kon in plaats van een gebed slechts de woorden van Satan uiten; toch werd het onuitgesproken smeken van zijn hart gehoord. Geen kreet van een ziel in nood, ofschoon in woorden tekortschietend, zal onopgemerkt blijven. Zij die erin toestemmen een verbond met God aan te gaan, worden niet overgelaten aan de macht van Satan of aan de zwakheden van hun eigen natuur...

Wonderbaarlijk zal de verandering zijn in hem, die in geloof de deur van zijn hart voor de Verlosser opent. — *De weg tot gezondheid*, blz. 67

Woensdag 8 januari: Onbesmet en verstandig

De profeet Daniël was vermaard van karakter. Hij was een helder voorbeeld van wat mensen kunnen worden, wanneer zij verbonden zijn met God, die vol wijsheid is. Er is een korte geschiedenis van het leven van deze heilige man bewaard gebleven, ter bemoediging van hen die later geroepen worden om beproevingen en verzoeking te doorstaan.

Toen het volk Israël, hun koning, edelen en priesters in ballingschap werden gevoerd, werden vier uit hun midden geselecteerd om dienst te doen aan het hof van de koning van Babylon. Eén van hen was Daniël, die al vroeg de belofte in zich droeg van zijn in het oog lopende kwaliteiten uit later jaren. Deze jongeren waren allemaal van vorstelijke afkomst en worden beschreven als "knapen zonder enig gebrek, schoon van uiterlijk, ervaren in allerlei wijsheid, in het bezit van kennis, met inzicht in wetenschap, geschikt om dienst te doen in het paleis van de koning." (Daniël 1:4) — *Christus weerspiegelen*, blz. 86.

Toen in de beginjaren van Jojakim Nebukadnezar Jeruzalem voor de eerste maal belegerde en innam, en Daniël en zijn metgezellen, samen met anderen, uitgekozen om aan het hof van Babel te dienen, wegvoerde, werd het geloof van de Hebreeuwse gevangenen uitermate op de proef gesteld. Maar zij, die hadden geleerd hun vertrouwen te stellen in Gods beloften, vonden deze voldoende voor elke ervaring die ze tijdens hun verblijf in het land der vreemdelingschap moesten ervaren. De Schriften bleken voor hen een gids en een houvast. — *Profeten en Koningen*, blz. 258, 259.

De gevallen wereld is het strijdtoneel voor het grootste conflict dat het hemelse universum en de aardse machten ooit hebben gezien. Het werd aangewezen als het slagveld waarop de grote strijd tussen goed en kwaad, tussen hemel en hel, zou

worden uitgevochten. Ieder mens speelt een rol in deze strijd. Niemand kan een neutrale positie innemen, mensen moeten de Verlosser van de wereld aannemen of verwerpen. Iedereen is getuige, of voor, of tegen Christus. Christus roept degenen op die onder Zijn banier staan op om de strijd samen met Hem aan te gaan als getrouwe strijders, opdat zij de kroon des levens zouden ontvangen.

Er moet elke dag gestreden worden. Er is een grote oorlog gaande over elke ziel, tussen de vorst van de duisternis en de Vorst van het leven... Als Gods werktuigen moet u zichzelf aan Hem overgeven, zodat Hij de strijd voor u kan plannen, sturen en strijden, met uw medewerking. De Vorst van het leven staat aan het hoofd van Zijn werk. Hij moet bij u zijn in de dagelijkse strijd met het eigen ik, zodat u trouw blijft aan beginselen, zodat hartstochten die vechten voor de overhand, onderworpen kunnen worden door de genade van Christus, zodat u meer dan overwinnaar zult zijn door Hem die ons liefheeft. Jezus heeft het al meegemaakt. Hij kent de kracht van elke verzoeking. Hij weet precies hoe Hij iedere crisis het hoofd kan bieden en hoe Hij u kan leiden door iedere gevaarlijke weg. —*God's Amazing Grace*, p. 36.

Zoals God Daniël riep als getuige voor Hem in Babylon, zo roept Hij ons vandaag als getuigen in de wereld. Zowel in de kleinste als in de grootste zaken van het leven wil Hij dat wij aan de mensen de beginselen van Zijn koninkrijk laten zien. Velen wachten op een of ander groot werk dat hun gebracht wordt, terwijl zij dagelijks mogelijkheden missen om getrouwheid aan God te laten zien. Zij schieten dagelijks tekort in het van ganser harte uitvoeren van de kleine taken van het leven. —*Conflict and Courage*, p. 249.

Donderdag 9 januari: Het eindexamen

"En aan deze vier knapen gaf God kennis en verstand van allerlei geschriften en wijsheid terwijl Daniël inzicht had in allerlei gezichten en dromen." Deze jongeren hadden de Heer als opvoeder. De gouden schakels van de hemelse keten verbonden het eindige met het oneindige. Zij kregen deel aan de goddelijke natuur. Zij zorgden er goed voor om in contact met God te blijven. Zij baden en studeerden en leefden in de praktijk vanuit een strikt gewetensvol en nederig verstand. ... Het woord van de Heer was hun drank en spijs. "In elke zaak, waar het aankwam op wijs inzicht en waarover de koning hen ondervroeg, bevond hij hen tienmaal voortreffelijker dan al de geleerden, al de bezweerders."

Als de gelovige kinderen zichzelf onder ernstig bidden, zonder enige terughouding aan God wijden, dan zal de Heer hun geloof eer bewijzen, en zal hen zegenen met een helder verstand. —*Christus Weerspiegelen*, blz. 144

In de donkerste dagen, wanneer alles dreigend lijkt, vrees dan niet. Heb geloof in God. Hij volbrengt Zijn wil en doet alle dingen goed ten behoeve van Zijn volk. De kracht van degenen die Hem liefhebben en dienen zal dag na dag worden vernieuwd. Zijn inzicht zal tot hun dienst worden gesteld, zodat zij zich niet zullen vergissen in de uitvoering van Zijn bedoelingen...

Ons geloof moet de druk verdragen die erop wordt uitgeoefend. God kan en wil alle kracht die nodig is aan Zijn dienstknechten geven. Hij zal de hoogste verwachtingen meer dan vervullen van degenen die hun vertrouwen in Hem stellen. Hij zal hen de wijsheid geven die hun verschillende behoeften vereisen.

De beproefde apostel Paulus zei: "Maar Hij heeft tegen mij gezegd: Mijn genade is voor u genoeg, want Mijn kracht wordt in zwakheid volbracht. Daarom zal ik veel liever roemen in mijn zwakheden, opdat de kracht van Christus in mij komt wonen. Daarom heb ik een behagen in zwakheden: in smadelijke behandelingen, in noden, in vervolgingen, in benauwdheden, om Christus' wil. Want wanneer ik zwak ben, dan ben ik machtig." 2 Korintiërs 12:9, 10. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 10, 11.

God gebruikt mensen die gewillig zijn om zich te laten gebruiken. Het zijn niet de meest briljante of de meest getalenteerde mensen wiens werk de grootste en langst durende resultaten afwerpen. Er zijn mannen en vrouwen nodig die de boodschap van de hemel gehoord hebben. De meest effectieve werkers zijn zij, die beantwoorden aan de uitnodiging: "Neem Mijn juk op u en leer van Mij." Mattheüs 11:29.

Als degenen aan wie God grote talenten en intellect heeft toevertrouwd deze gaven tot zelfzuchtig gebruik aanwenden, worden zij na een periode van beproeving aan zichzelf overgelaten. God zal dan mensen nemen die niet zo rijkelijk begiftigd schijnen te zijn en die niet zo'n groot zelfvertrouwen hebben. Hij zal de zwakken sterk maken, omdat zij op Hem vertrouwen. Hij zal voor hen doen wat zij zelf niet kunnen. God zal de dienst die van harte gemeend is, aanvaarden en zal Zelf voorzien in de tekorten.

De Heere heeft vaak mensen als medewerkers gekozen, die slechts gelegenheid hadden tot een beperkte opleiding. Deze mensen hebben hun krachten ijverig aangewend en de Heere heeft hun trouw aan Zijn werk, hun werklust, hun dorst naar kennis beloond. Hij is getuige geweest van hun tranen en heeft hun gebeden verhoord. Zoals Zijn zegeningen tot de gevangenen in Babylon kwamen, zo geeft Hij nu wijsheid en kennis aan Zijn werkers. — *De Weg tot Gezondheid*, blz. 118, 119

Vrijdag 10 januari: Voor verdere studie

Sons and Daughters of God, "He Is Near to All Who Call Upon Him" p. 19;
Our High Calling, "A Sound Mind in a Sound Body," p. 270.

3. Een geheimenis onthuld

Sabbatmiddag 11 januari

Zie de joodse gevangene, kalm en zelfbeheerst in de aanwezigheid van de vorst van het machtigste rijk van de wereld. In zijn eerste woorden verwierp hij de eer voor zichzelf en verhoogde hij God als de bron van alle wijsheid. Op het angstige onderzoek van de koning: "Zijt gij in staat mij de droom die ik gezien heb, met zijn uitlegging bekend te maken?", antwoordde hij: "De verborgenheid waarnaar de koning vraagt, kunnen geen wijzen,

bezweerders, geleerden of waarzeggers de koning te kennen geven. Maar er is een God in de hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal.'

In de annalen van de menselijke geschiedenis lijken de groei van naties, de opkomst en ondergang van rijken afhankelijk van de wil en de bekwaamheid van de mens; het vormgeven van gebeurtenissen lijkt in hoge mate te worden bepaald door zijn macht, ambitie of grilligheid. Maar in het woord van God wordt het gordijn opzij getrokken en zien we, boven, achter en door al het spel en tegenspel van menselijke

interesse en macht en passies, de agentschappen van de Barmhartige, stil, geduldig de raadgevingen van Zijn eigen wil uitwerkend. —*Conflict and Courage, p. 250*

De geschiedenis der volkeren spreekt ons aan. Aan ieder volk en ieder mens heeft God een plaats gewezen in zijn groot plan. Mensen en volken worden heden getoetst met het paslood in de hand van Hem, die geen vergissingen begaat. Allen bepalen hun eigen bestemming door de keus die ze doen, en God leidt alles om zijn doel in vervulling te doen gaan.

De profetieën, die de grote IK BEN in zijn Woord heeft gegeven, en die schakel met schakel verbinden in de keten der gebeurtenissen van de eeuwigheid uit het verleden met de eeuwigheid in de toekomst, zeggen ons waar we nu zijn in het tijdverloop, en wat we in de toekomst kunnen verwachten. Alles wat de profetie heeft voorspeld en wat tot nu toe is uitgekomen, kunnen we nagaan in de geschiedenis, en we kunnen er zeker van zijn dat alles wat nog moet gebeuren, op zijn tijd werkelijkheid zal worden.

Nu vertellen de tekenen der tijden dat we op de drempel staan van grote en ernstige gebeurtenissen. Alles in onze wereld is in opschudding. We zien de profetieën van de Heiland aangaande de gebeurtenissen die zijn komst voorafgaan, in vervulling treden: "Gij zult horen van oorlogen en van geruchten van oorlogen . . . Volk zal opstaan tegen volk, en koninkrijk tegen koninkrijk, en er zullen nu hier, dan daar, hongersnoden en aardbevingen zijn." (Matth. 24: 6, 7) —*Profeten en koningen, hfdst 43: De onzichtbare wachter*

De Bijbel, de Bijbel alleen geeft een juist beeld van deze dingen. Hier worden de laatste grote tonelen in de wereldgeschiedenis geopenbaard, gebeurtenissen die hun schaduwen reeds werpen en waarvan het naderen de aarde doet beven, zodat de harten der mensen bezwijken van vrees. —*Profeten en koningen, hfdst 43: De onzichtbare wachter*

Zondag 12 januari: De inwonende God

Daniël zocht de Heer toen het besluit uitging om alle wijze mannen van het koninkrijk Babylon te doden, omdat ze de droom, die uit de gedachten van de koning was verdwenen, niet konden vertellen of interpreteren. Nebukadnessar eiste niet alleen de interpretatie van de droom, maar ook de beschrijving van de droom zelf. . . Ze verklaarden dat het verzoek van de koning meer was dan wat ooit van iemand was geëist. De koning werd woedend en handelde als alle mannen met grote macht en oncontroleerbare passies. Hij besloot dat elk van hen ter dood moest worden gebracht, en omdat Daniel en zijn metgezellen tot de wijzen werden gerekend, moesten ook zij dit lot ondergaan. —*Conflict and Courage, p. 251.*

Het absolute geloof van de profeet in Gods eeuwig plan om orde te scheppen uit de verwarring, en aan de volken op aarde, aan het hele heelal zijn eigenschappen van gerechtigheid en liefde te tonen, bracht hem nu ertoe vol vertrouwen te pleiten voor hen die zich van het kwaad zouden afkeren en gerechtigheid zouden doen.

Maar nu was Sion geheel woest; Gods volk was in ballingschap. ...

De donkere jaren van verwoesting en dood, die het eind van het rijk van Juda kenmerkten, zouden het moedigste hart tot wanhoop hebben gebracht, als Gods boodschappers niet door hun profetische uitspraken moed hadden gebracht. Door Jeremia in Jeruzalem, door Daniël aan het hof van Babel, door Ezechiël aan de oevers

van de Kebar maakte de Here genadig zijn eeuwig plan duidelijk, en schonk zekerheid omtrent zijn bereidheid om de beloften, door Mozes vermeld, aan zijn uitverkoren volk in vervulling te doen gaan. Hij zou zeker doen wat Hij had gezegd te zullen doen voor degenen die trouw aan Hem zouden blijken. Het woord van God is levend en blijft eeuwig. (zie 1 Petr. 1: 23) —*Profeten en koningen, hfdst 37: Gevankelijk weggevoerd naar Babel; hfdst 38: Licht in het duister*

Paulus hief de geest van zijn afgodische toehoorders uit boven de grenzen van hun valse godsdienst naar een waar begrip omtrent de godheid die zij de „Onbekende God" hadden genoemd. Dit Wezen dat hij hun nu bekendmaakte, was van mensen onafhankelijk en had uit mensenhanden niets nodig om Zijn macht en heerlijkheid te vermeerderen.

Het volk werd meegesleept door bewondering voor Paulus' ernstige en logische toespraak over de eigenschappen van de ware God, — van Zijn scheppende macht en van het bestaan van Zijn allesbeheersende voorzienigheid. De apostel verklaarde met ernstige en innige overtuiging: "De God, die de wereld gemaakt heeft en al wat daarin is, die een Heer is van hemel en aarde, woont niet in tempels met handen gemaakt, en laat Zich ook niet door mensenhanden dienen, alsof Hij nog iets nodig had, daar Hij Zelf aan allen leven en adem en alles geeft". De hemelen zijn niet groot genoeg om God te kunnen bevatten, hoeveel minder dan de tempels, door mensenhanden gemaakt! —*Van Jeruzalem naar Rome, hfdst 23: Berea en Athene*

Maandag 13 januari: Het gebed

Daniël kwam voor de koning en smeekte om tijd om deze zaak voor het hoogste gerechtshof van het universum te brengen, tegen wiens beslissing geen beroep kon worden ingesteld. Toen zijn verzoek werd ingewilligd, legde Daniel de hele zaak voor aan zijn metgezellen, die met hem verenigd waren in het aanbidden van de ware God. De zaak werd volledig overwogen en op hun gebogen knieën smeekten ze dat God hun de kracht en wijsheid zou geven die alleen hen in hun grote noodzaak zou baten.

"Toen werd de verborgenheid aan Daniel in een nachtgezicht geopenbaard. Daarop loofde Daniel de God des hemels" (Dan 2;19) ... Ik wil de jeugd ervan doordringen dat Daniels God hun God is, en welke moeilijkheid zich ook voordoet, laat hen doen wat Daniel deed, "begeer de genade van de God van de hemel."

God zal Zijn kerk niet in de steek laten in het uur van haar grootste gevaar. Hij heeft bevrijding beloofd. —*Sons and Daughters of God, p. 216.*

De patriarchen waren mannen van gebed en God deed grote dingen voor hen. Toen Jacob het huis van zijn vader verliet voor een vreemd land, bad hij in nederig berouw, en in de nachtperiode antwoordde de Heer hem door middel van een visioen. ... De Heer troostte de eenzame zwerver met kostbare beloften; en beschermengelen werden voorgesteld als gestationeerd aan elke kant van zijn pad ...

Jozef bad en hij werd beschermd tegen zonde te midden van invloeden die erop gericht waren hem van God weg te leiden. Toen hij verleid werd om het pad van zuiverheid en oprechtheid te verlaten, verwierp hij de suggestie met: "Hoe kan ik deze grote goddeloosheid en zonde tegen God doen?". . .

Daniel was een man van gebed en God gaf hem wijsheid en vastberadenheid om elke invloed te weerstaan die samenzweerde om hem in de valstrik van onmatigheid

te lokken. Zelfs in zijn jeugd was hij een morele reus in de kracht van de Machtige. - *My Life Today*, p. 20.

De grote mannen van Babylon waren bereid te profiteren van de instructie die God door Daniël gaf, om de koning uit zijn moeilijkheden te helpen door de interpretatie van zijn droom. Maar ze wilden graag hun heidense religie vermengen met die van de Hebreëën. Als Daniel en zijn metgezellen hadden ingestemd met een dergelijk compromis, zouden ze, naar de mening van de Babyloniërs, compleet zijn als staatslieden, geschikt om te worden belast met de zaken van het koninkrijk. Maar de vier Hebreëërs sloten zo'n regeling niet. Ze waren trouw aan God en God hield hen hoog en eerde hen. De les is voor ons. "Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid; en al deze dingen zullen u worden toegevoegd." — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1167.*

En terwijl de mens dagelijks genade ontvangt door de hand van God, moet hij altijd dankbaarheid in zijn hart koesteren en er uitdrukking aan geven in de woorden van dankzegging en lof voor deze onverdiende gunsten...

Allen moeten op God steunen in hun hulpeloosheid en dagelijkse noodzaak. Ze moeten nederig, waakzaam en gebedsvol blijven. Lof en dank moeten uit dankbaarheid en oprechte liefde voor God voortkomen. - *Geselecteerde berichten, boek 2, pp. 314, 315.*

Dinsdag 14 januari: Het beeld, deel 1

De joodse gevangene staat voor de vorst van het machtigste rijk waarop de zon ooit heeft geschinen. De koning is in grote nood te midden van al zijn rijkdom en glorie, maar de jeugdige ballingschap is vredig en gelukkig in zijn God. Nu, als ooit, is het de tijd voor Daniel om zichzelf te verheffen, om zijn eigen goedheid en superieure wijsheid naar voren te brengen. Maar zijn eerste poging is alle eer voor zichzelf af te wijzen en God als de bron van wijsheid te verhogen: "De verborgenheid waarnaar de koning vraagt, kunnen geen wijzen, bezweerders, geleerden of waarzeggers de koning te kennen geven. Maar er is een God in de hemel, die verborgenheden openbaart; Hij heeft de koning Nebukadnessar bekendgemaakt wat in de toekomstige dagen geschieden zal. '(Daniël 2:27, 28). De koning luistert met plechtige aandacht terwijl hem alle bijzonderheden van de droom worden gegeven; en wanneer de interpretatie getrouw wordt gegeven, voelt hij dat hij erop kan vertrouwen als een goddelijke openbaring.

De plechtige waarheden die in dit visioen van de nacht worden overgebracht, maakten een diepe indruk op de geest van de soeverein, en in nederigheid en ontzag viel hij neer en aanbad hij, zeggende: " In waarheid, uw God is de God der goden en de Heer der koningen, en Hij openbaart verborgenheden: daarom hebt gij deze verborgenheid kunnen openbaren" (vers 47). - *The Sanctified Life, pp. 35, 36.*

Denk aan de ervaring van Daniel. Toen Daniel geroepen werd om voor koning Nebukadnezar te staan, aarzelde hij niet om de bron van zijn wijsheid te erkennen. Heeft die getrouwe erkenning van God afbreuk gedaan aan de invloed van Daniël in het hof van de koning? In geen geval; het was het geheim van zijn macht; het verzekerde hem gunst in de ogen van de heerser van Babylon. In Gods naam maakte Daniël aan de koning de door de hemel gezonden boodschappen van instructie,

waarschuwing en berisping bekend, en hij werd niet afgeslagen. Laat Gods werkers van vandaag het krachtige, moedige getuigenis van Daniël lezen en zijn voorbeeld volgen. —*Testimonies for the Church, vol. 7, p. 151*

De ware christen zal altijd het gevoel hebben dat hij afhankelijk is van zijn Maker. En hij zal zich niet schamen om zijn afhankelijkheid te erkennen. Net als Daniel zal hij zichzelf niet eren. Hij zal alle eer aan God geven, en aan zowel wereldse mensen als zijn broeders laten weten dat hij afhankelijk is van de Heer en alles uit zijn leven wieden dat Zijn Geest zou bedroeven. Net als Daniel zal hij elke gelegenheid verbeteren om aan zijn verworvenheden toe te voegen. Hij zal handelen op de talenten die de Heer hem heeft gegeven, naar de heilige beginselen die in het Woord zijn vastgelegd. En dit zal hem vermenigvuldigd vermogen geven.

Als God een mens wijsheid geeft, zal zijn handelwijze in harmonie zijn met de wil van God, en degenen die met Hem verbonden zijn, zullen vertrouwen hebben in Zijn wijsheid om de vooruitgang en vooruitgang van het werk van God te bedenken en te plannen om zielen te redden die klaar zijn om te sterven. De apostel Petrus zegt: 'Genade en vrede worde u vermenigvuldigd door de kennis van God en van Jezus onze Here. Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt' (2 Petrus 1:2, 3). —*The Upward Look, p. 158*

Woensdag 15 januari: Het beeld, deel 2

In de geschiedenis van naties kan de student van Gods woord de letterlijke vervulling van goddelijke profetie aanschouwen. Babylon, uiteindelijk verbrijzeld en gebroken, stierf omdat zijn heersers in voorspoed zichzelf als onafhankelijk van God hadden beschouwd en de glorie van hun koninkrijk aan menselijke prestaties hadden toegeschreven. ... De koninkrijken die volgden waren zelfs nog corrupter; en deze zakten lager en nog lager in de weegschaal van morele waarde.

De macht die door elke heerser op aarde wordt uitgeoefend, is door de Hemel verleend; en van het gebruik van de aldus geschonken macht hangt zijn succes af. ... Om de uitwerking van deze principes te erkennen in de manifestatie van Zijn macht die "koningen afzet en koningen aanstelt" - dit is het begrijpen van de filosofie van de geschiedenis. - *Conflict and Courage, p. 250.*

Elk volk, dat op het toneel der geschiedenis is verschenen, kan zijn plaats op aarde innemen opdat bepaald kan worden of het al dan niet voldoet aan de plannen van de Wachter en de Heilige. De profetie heeft de opkomst en ondergang van de grote wereldrijken - Babel, Medo - Perzië, Griekenland en Rome - nagegaan. In elk van deze, evenals bij kleinere volken, heeft de geschiedenis zich herhaald. Elk rijk heeft zijn proeftijd gehad; elk heeft gefaald, zijn heerlijkheid is verdwenen, zijn macht vergaan.

Hoewel volkeren Gods beginselen hebben verworpen en hierdoor hun eigen ondergang hebben bewerkstelligd, is door de eeuwen heen een goddelijke, overheersende leiding duidelijk aan het werk geweest. —*Profeten en koningen, H43: De onzichtbare wachter*

De droom van het grote beeld, waardoor aan Nebukadnessar gebeurtenissen werden getoond die rekten tot het einde, was gegeven opdat hij zou begrijpen welk aandeel hij had in de wereldgeschiedenis, en de manier waarop zijn rijk het koninkrijk

des hemels kon steunen. In de verklaring van de droom was hem duidelijk de vestiging van Gods eeuwig koninkrijk voorgehouden. "In de dagen van die koningen", had Daniël gezegd: "zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid . . . De droom is waarachtig en zijn uitlegging betrouwbaar." (Dan. 2:44,45)

De koning had Gods macht erkend door tot Daniël te zeggen: "In waarheid, uw God is de God der goden . . . en Hij openbaart verborgenheden." (Dan. 2:47) Gedurende enige tijd was Nebukadnessar beïnvloed door de vreze Gods; maar zijn hart was nog niet rein van wereldse eerezucht en verlangen naar zelfverheffing. De voorspoed tijdens zijn regering vervulde hem met trots. Met verloop van tijd hield hij op God de eer te geven en keerde met vernieuwde ijver en dweepzucht terug tot het aanbidden van zijn afgoden. —*Profeten en koningen, H41: De brandende oven*

Het beeld dat aan Nebukadnezar is geopenbaard, vertegenwoordigt, terwijl het de achteruitgang van de koninkrijken van de aarde in macht en glorie vertegenwoordigt, ook passend de achteruitgang van religie en moraliteit onder de mensen van deze koninkrijken. Naarmate naties God vergeten, worden ze in gelijke mate moreel zwak. Babylon stierf omdat ze in haar voorspoed God vergat en de glorie van haar voorspoed toeschreef aan menselijke prestaties. —Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1168.

Donderdag 16 januari: De steen

Ons koninkrijk is niet van deze wereld. We wachten op onze Heer uit de hemel om naar de aarde te komen om alle autoriteit en macht neer te leggen en zijn eeuwig koninkrijk op te richten. Aardse krachten worden geschud. We hoeven geen unie te verwachten onder de naties van de aarde. Onze positie in het beeld van Nebukadnessar wordt weergegeven door de tenen, in een verdeelde staat, en van een afbrokkelende stof, die niet bij elkaar blijven. Profetie laat ons zien dat de grote dag van God recht voor ons is. Het haast zich enorm. —*Testimonies for the Church*, vol. 1, p. 360.

Eeuwen vóór de komst van Christus had Mozes op Hem gewezen als de Rots van Israëls heil Deuteronomium 32:15; de Psalmist zong over Hem als "mijn Verlosser", "mijn Rots en mijn Heil", "de Rots die groter is dan ik ben", "een Rots ter woning", "mijns harten Rots", "de Rots mijner toevlucht". ... Jesaja beschrijft Hem als "de eeuwige rots" en "een beschutting tegen de wind en als een toevlucht tegen de stortbui" (Jesaja 26:4; 32:2). —*De wens der eeuwen, H 37: De geslagen rotssteen*

Jezus nodigde hen uit om te komen en te drinken uit de fontein des levens, van datgene wat in hen zou worden tot een bron van water dat springt ten eeuwigen leven.

De priester had die morgen de plechtigheid verricht die herinnerde aan het slaan op de rots in de woestijn. Die rots was een symbool van Hem Die door Zijn dood levende stromen des heils zou doen vloeien tot allen die dorst hebben. De woorden van Christus waren het water des levens. Daar, in de tegenwoordigheid van de

verzamelde menigte, bestemde Hij Zichzelf om geslagen te worden, opdat het water des levens naar de wereld zou mogen stromen. Door Christus te slaan, meende Satan de Vorst des levens te doden; maar uit de geslagen rots stroomde levend water. Toen Jezus tot de mensen sprak, werden hun harten bewogen door een ongewoon ontzag en velen waren bereid uit te roepen, evenals de Samaritaanse vrouw: "Geef mij dit water, opdat ik geen dorst heb." (Joh.4:15) —*De wens der eeuwen, H49: Op het loofhuttenfeest*

En dat gij de voeten en de tenen gezien hebt deels van pottenbakkersleem en deels van ijzer, betekent, dat dit een verdeeld koninkrijk wezen zal: wel zal het iets van de hardheid van het ijzer aan zich hebben, juist zoals gij gezien hebt ijzer gemengd met kleiachtig leem, en de tenen der voeten deels van ijzer en deels van leem; ten dele zal dat koninkrijk hard zijn, en ten dele zal het broos zijn. ...

In de dagen van die koningen zal de God des hemels een koninkrijk oprichten, dat in eeuwigheid niet zal te gronde gaan, en waarvan de heerschappij op geen ander volk meer zal overgaan: het zal al die koninkrijken verbrijzelen en daaraan een einde maken, maar zelf zal het bestaan in eeuwigheid, juist zoals gij gezien hebt, dat zonder toedoen van mensenhanden een steen van de berg losraakte en het ijzer, het koper, het leem, het zilver en het goud verbrijzelde. De grote God heeft de koning bekendgemaakt wat na dezen zal geschieden; de droom is waarachtig en zijn uitlegging betrouwbaar." (Dan. 2:44,45) —*Profeten en koningen, H40: De droom van Nebukadnessar*

Vrijdag 17 januari: Voor verdere studie

Selected Messages, book 1, "Opening the Door to the Adversary," pp. 122–124;
Gospel Workers, "Secret Prayer," pp. 254–258.

4. Van oven naar paleis

Sabbatmiddag 18 januari

Door mensen ertoe te brengen het tweede gebod te overtreden, was het satans bedoeling om hun voorstelling van het Goddelijk Wezen te misvormen. Door het vierde gebod terzijde te stellen, wilde hij hen ertoe brengen God geheel en al te vergeten. Gods aanspraak op eerbied en aanbidding boven de goden van de heidenen berust op het feit dat Hij de Schepper is, en dat alle andere levende wezens aan Hem hun bestaan te danken hebben. Zo wordt het voorgesteld in de Bijbel. De profeet Jeremia zegt: "De Here is de waarachtige God, Hij is de levende God en een eeuwig Koning... De goden, die de hemel en de aarde niet gemaakt hebben, zullen vergaan van de aarde en van onder de hemel. - Hij maakt de aarde door Zijn kracht, Hij bereidt de hemel toe door Zijn kracht en breidt de hemel uit door Zijn verstand." "Verstomd staat ieder mens, zonder kennis; beschaamd staat iedere goudsmid om het beeld, want leugen is zijn gietsel en er is geen geest in hen; nietigheid zijn zij, een bespottelijk maaksel; als aan hen bezoeking gedaan wordt, gaan zij teniet. Maar Jakobs deel is niet als deze; Hij is de Formeerder van alles, en Israël is de stam Zijner erfenis." Jeremia 10:10-12,14-16 – *Patriarchen en Profeten*, p. 282, 283; *Patriarchs and Prophets*, p. 336

Het is maar al te waar dat eerbied voor het huis van God bijna verdwenen is. Geheiligde dingen en plaatsen onderscheidt men niet meer, en er is geen waardering meer voor het heilige en verhevene. Ligt hier niet de oorzaak voor het gebrek aan echte godsvrucht in onze gezinnen? Is het niet vanwege het feit dat de verheven waarden van het geloof verzinken in het stof? God heft aan Zijn oude volk regels gegeven voor volmaakte en nauwkeurige orde. Is Zijn karakter veranderd? Is Hij niet de grote en machtige God die de hemel der hemelen regeert? Zouden wij niet beter af zijn als wij eens wat vaker de aanwijzingen zouden lezen die God Zelf aan de Hebreëen gegeven heft, zodat wij, op wie het licht van de heerlijke waarheid schijnt, hun eerbied voor het huis van God navolgen? Wij hebben reden te over om een vurige en toegewijde geest in de aanbidding van God te handhaven. Wij hebben zelfs reden om nóg attenter en eerbiediger in onze aanbidding te zijn dan de joden. Er is echter een vijand aan het werk om ons geloof in de heiligheid van de christelijke aanbidding te vernietigen. – *Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 5, p. 405; Testimonies for the Church, vol. 5, p. 495.*

Niets dat heilig is, niets dat betrekking heeft op de aanbidding van God, moet worden behandeld met onzorgvuldigheid en onverschilligheid. Wanneer het woord van het leven wordt gesproken, moet je bedenken dat je naar de stem van God luistert via zijn gedelegeerde dienaar. Verlies deze woorden niet door onoplettendheid; als u er acht op slaat, kunnen ze ervoor zorgen dat uw voeten niet op verkeerde paden terechtkomen. —*Messages to Young People, p. 266.*

Zondag 19 januari: Het gouden beeld

De koning verklaarde aan de drie Hebreeuwse jongeren: "Als u neevalt en het beeld aanbidt dat Ik heb gemaakt; het is wel, maar indien u niet aanbidt, zult u in hetzelfde uur in het midden van een brandende vuuroven geworpen worden; en wie is die God die u uit mijn handen zal redden?" "De jongeling zei tegen de koning: "O Nebukadnessar, we zijn niet voorzichtig om u in deze zaak te antwoorden. Als het zo is, kan onze God die we dienen ons uit de brandende vurige oven bevrijden, en hij zal ons uit uw hand bevrijden, o koning. Maar zo niet, u zij bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen dienen, noch het gouden beeld zullen aanbidden dat u hebt opgericht..." (Daniel 3:15-19). Die getrouwe jongeren werden in het vuur geworpen, maar God manifesteerde Zijn kracht voor de verlossing van Zijn dienaren. Iemand als de Zoon van God wandelde met hen in het midden van de vlam en toen zij werden voortgebracht, was zelfs de geur van vuur niet op hen overgegaan. —*In Heavenly Places, p. 149.*

Zich neerbuigen wanneer in gebed tot God is de juiste houding om te bezigen. Deze daad van aanbidding was vereist voor de drie Hebreeuwse gevangenen in Babylon. . . Maar zo'n daad was een eerbetoon aan God alleen - de Soeverein van de wereld, de Heerser van het universum; en deze drie Hebreëen weigerden zo'n afgod dergelijke eer te geven, ook al bestond het uit puur goud. Door dit te doen, zouden ze zich voor alle doeleinden buigen voor de koning van Babylon. Ze weigerden te doen wat de koning had bevolen, leden de straf en werden in de brandende vuuroven geworpen. —*Selected Messages, book 2, p. 312.*

Geweld is de laatste toevlucht van elke valse godsdienst. In het begin wordt aantrekkingskracht gebruikt, zoals de koning van Babylon de macht van muziek en uiterlijk vertoon gebruikte. Toen deze aantrekkelijke middelen, bedacht door mensen die door Satan waren geïnspireerd, er niet in slaagden de mensen ertoe te brengen het beeld te aanbidden, waren de hongerige vlammen van de oven gereed om hen te verteren. Dat zal nu ook het geval zijn. Hert pausdom heft haar macht uitegeoefend om mensen te dwingen haar te gehoorzamen en ze zal dat blijven doen. Wij hebben dezelfde geest nodig die tot uiting kwam in Gods dienstknechten tijdens de strijd met het heidendom. — Ellen G. White Bijbelcommentaar, in *De ZDA Bijbelcommentaar*, vol. 7, p. 976; Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 976.

Niemand anders dan God kan de trots van het hart van de mens onderwerpen. We kunnen onszelf niet redden. We kunnen onszelf niet hernieuwen. In de hemelse hoven zal er geen lied worden gezongen, voor mij die mezelf liefhad en mezelf waste, mezelf verloor, voor mij zijn glorie en eer, zegen en lof. Maar dit is de grondtoon van het lied dat door velen hier op deze wereld wordt gezongen. Ze weten niet wat het betekent om zachtmoedig en nederig van hart te zijn; en ze willen dit niet weten, als ze het kunnen vermijden. Het hele evangelie bestaat uit het leren van Christus, Zijn zachtmoedigheid en nederigheid.

Wat is rechtvaardiging door geloof? Het is het werk van God om de glorie van de mens in het stof te leggen en voor de mens te doen wat hij niet in zijn macht heeft om voor zichzelf te doen. — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 456.

Maandag 20 januari: De oproep tot aanbidding

Er kwam een zware test. ... voor deze jongeren toen Nebukadnezar een verklaring uitvaardigde, die alle officieren van het koninkrijk opriep om zich te verzamelen bij de toewijding van het grote beeld, en bij het geluid van de muziekinstrumenten, om neer te buigen en het te aanbidden. Mocht dit niet lukken, dan moesten ze onmiddellijk in het midden van een brandende vuuroven worden geworpen. De aanbidding van dit beeld was tot stand gebracht door de wijze mannen van Babylon om de Hebreeuwse jeugd te laten deelnemen aan hun afgodische aanbidding. Ze waren prachtige zangers en de Chaldeeën wilden dat ze hun God zouden vergeten en de aanbidding van de Babylonische afgoden zouden accepteren.

De afgesproken dag kwam, en bij het geluid van de muziek, "viel het enorme gezelschap dat zich op bevel van de koning had verzameld neer en aanbad het gouden beeld." Maar deze trouwe jonge mannen bogen niet. — *My Life Today*, p. 68.

De Here werd bij de heidenen in Babel bekend door de Hebreeuwse ballingen. Dit afgodische volk kreeg kennis van het koninkrijk dat de Here zou oprichten en dat Hij door Zijn macht zou handhaven tegen alle macht en list van Satan. Daniël en zijn vrienden, Ezra en Nehemia en vele anderen waren getuigen voor God tijdens hun gevangenschap. De Here verstrooide hen over de koninkrijken op aarde, opdat hun licht helder zou schijnen in de zwarte duisternis van heidendom en afgoderij. Aan Daniël openbaarde God het licht van Zijn bedoelingen dat gedurende vele generaties verborgen is geweest. Hij verkoos dat Daniël in visioen het licht van Zijn waarheid zou zien, en dit licht zou weerkaatsen ophet trotse rijk van Babylon. Op deze despotische vorst mocht het licht vanuit Gods troon schijnen. Aan Nebukadnessar werd getoond,

dat de God des hemels heerste boven alle vorsten en koningen. Zijn naam zou uitgaan als de God der goden. God wilde dat Nebukadnessar zou begrijpen dat boven de heersers van aardse koninkrijken een heerser in de hemelen was. Gods getrouwheid in het redden van de drie ballingen uit de vlammen en de rechtvaardiging van hun handelswijze toonde Zijn wondere macht. Ellen G. White Bijbelcommentaar, in *De ZDA Bijbelcommentaar*, vol. 4, p. 1168-1169; Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1169.

Daniel en zijn metgezellen hadden een geweten dat niet aanstootgevend was jegens God. Maar dit wordt niet zonder strijd bewaard. Wat een test werd op de drie metgezellen van Daniël gebracht toen zij verplicht waren het grote beeld te aanbidden dat de koning Nebukadnezar in de vlakke van Dura had opgezet! Hun principes verbood hen hulde te brengen aan het idool, want het was een rivaal van de God van de hemel. Ze wisten dat ze God alle vermogens verschuldigd waren die ze bezaten, en terwijl hun harten vol gulle sympathie jegens alle mensen waren, hadden ze een verheven ambitie om zich volledig loyaal aan hun God te bewijzen. — *In Heavenly Places*, p. 149.

Dinsdag 21 januari: De test van het vuur

Jehova, de Eeuwige, in Zichzelf Bestaande, de Ongeschapene, de Bron en Onderhouder van alles, heeft alleen recht op volkomen eerbied en aanbidding. De mens mag geen enkel ander voorwerp de eerste plaats geven in zijn genegenheid of in zijn dienen. Alles wat door ons gekoesterd wordt en de neiging heeft onze liefde tot God te verminderen of wat verhindert dat we Hem de dienst bewijzen waarop Hij recht heeft, van dat alles maken we een god.

"Gij zult u geen gesneden beeld maken noch enige gestalte van wat boven in de hemel, noch van wat beneden op de aarde, noch van wat in de wateren onder de aarde is. Gij zult u voor die niet buigen, noch hen dienen."

Het tweede gebod verbiedt de aanbidding van de ware God door middel van beelden of gelijkenissen. Vele heidense volken beweren dat hun beelden slechts vormen of symbolen zijn waardoor ze de godheid eren, maar God heeft gezegd dat zo'n aanbidding zonde is. Een poging om de Eeuwige voor te stellen door stoffelijke voorwerpen zou de voorstelling van God bij de mens omlaaghalen. De geest die afgewend is van de oneindige volmaaktheid van Jehova, zou aangetrokken worden tot het schepsel in plaats van tot de Schepper. En als de mens een lagere voorstelling had van God, zou hij daardoor ontaarden. - *Patriarchen en Profeten*, p. 254, 255; *Patriarchs and Prophets*, p. 305, 306.

De Hebreeuwse waardigheden konden niet worden verteerd, omdat de vorm van de vierde, de Zoon van God, bij hen was. Dus op de dag van de komst van de Heer zullen rook en vlammen machteloos zijn om de rechtvaardigen te schaden. Degenen die verenigd zijn met de Heer zullen ongeschonden ontsnappen. Aardbevingen, orkanen, vlammen en overstromingen kunnen geen schade toebrengen aan degenen die bereid zijn hun Heiland in vrede te ontmoeten. Maar degenen die onze Heiland verwierpen, en hem geselden en kruisigden, zullen onder degenen zijn die uit de dood zullen worden opgewekt om Zijn komst in de wolken van de hemel te zien, bijgewoond door de hemelse menigte - tienduizend maal tienduizend en duizenden duizenden. — *The Upward Look*, p. 261.

Een belijdenis van Christus betekent meer dan getuigenis afleggen in een [gebed] bijeenkomst.

We moeten een andere bekentenis afleggen dan die we hebben gemaakt; en we zullen het onder verschillende omstandigheden moeten redden. De drie Hebreëen werden opgeroepen om Christus te belijden tegenover de brandende vurige oven...

Als je geroepen bent om door de vurige oven te gaan omwille van Christus, zal Jezus aan je zijde staan. "Wanneer gij door de wateren gaat, zal Ik met u zijn; en door de rivieren zullen zij u niet overstromen; wanneer gij door het vuur wandelt, zult gij niet verbrand worden; ook zal de vlam u niet ontsteken." Jesaja 43: 2. — *Our High Calling*, p. 358.

De drie Hebreëen verklaarden aan de hele natie Babylon dat zij geloofden in Hem die zij aanbaden. Ze vertrouwden op God. In het uur van hun proces herinnerden ze zich [Zijn] belofte... En op wonderbaarlijke wijze werd hun geloof in het levende Woord geëerd, in het zicht van iedereen. Het bericht van hun prachtige bevrijding werd naar veel landen gebracht door de vertegenwoordigers van de verschillende naties die door Nebukadnessar waren uitgenodigd voor de inwijding. Door de trouw van zijn kinderen werd God verheerlijkt op de hele aarde. — *Reflecting Christ*, p. 370.

Woensdag 22 januari: De vierde man

Toen beval de koning de oven zeven keer heter te verwarmen dan hij niet zou worden verwarmd; en toen dit werd gedaan, werden de drie Hebreëen ingegooid. Zo woedend waren de vlammen dat de mannen die de Hebreëen wierpen werden verbrand.

Plots verbleekte het aangezicht van de koning van verschrikking. ... Zijn stem trilde van opwinding, de monarch riep: "Zie, ik zie vier mannen los in het midden van het vuur lopen, en zij hebben geen pijn; en de vorm van de vierde is als de Zoon van God." — *My Life Today*, p. 68.

Hoe wist die heidense koning hoe de Zoon van God was? De Hebreeuwse gevangenen die vertrouwelijke posities in Babylon vervulden, hadden in leven en karakter voor hem de waarheid vertegenwoordigd. Gevraagd naar een reden voor hun geloof, hadden ze het zonder aarzeling gegeven. Het was duidelijk en eenvoudig dat zij de beginselen van gerechtigheid hadden gepresenteerd en aldus de mensen om hen heen de God leerden die zij aanbaden. Ze hadden verteld over Christus, de Verlosser die zou komen; en in de vorm van de vierde in het midden van het vuur herkende de koning de Zoon van God. ...

Hij die met de Hebreeuwse waardigen in de vurige oven wandelde zal met Zijn volgelingen zijn waar ze ook zijn. Zijn blijvende aanwezigheid zal troosten en ondersteunen. In het midden van de tijd van moeilijkheden - problemen zoals er niet zijn geweest sinds er een natie was - zullen Zijn uitverkorenen onbewogen blijven. Satan met alle menigten van het kwaad kan de zwaksten van Gods heiligen niet vernietigen. Engelen die uitblinken in kracht zullen hen beschermen, en in hun naam zal Jehovah Zichzelf openbaren als een 'God van goden', in staat om diegenen die op Hem hebben vertrouwd maximaal te redden. — *Conflict and Courage*, p. 252.

Een leven in Christus is een leven vol rust. Misschien is er geen gevoel van extase, maar er is wel een blijvend, vredig vertrouwen. Uw hoop is niet gevestigd op uzelf, maar op Christus. Uw zwakheid is verenigd met Zijn kracht, uw onwetendheid met Zijn wijsheid, uw zwakheid met Zijn blijvende macht. ...

We moeten ons eigen-ik niet tot middelpunt maken en vol angst en zorg zijn over de vraag of we behouden zullen worden. Dat alles maakt dat het hart zich afwendt van de Bron van onze kracht. Laat God over uw hart waken en vertrouw op Hem. Spreek over Jezus en denk aan Hem. Laat uw eigen-ik in Hem opgaan. Laat alle twijfel varen. Zet uw vrees van u af. Zeg met de apostel Paulus: "Voorzover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven." (Galaten 2: 20) Vind uw rust in God. Hij is in staat om hetgeen u aan Hem hebt toevertrouwd, te bewaren. Als u uzelf in Zijn hand laat, zal Hij u "meer dan een overwinnaar doen zijn, door Hem die u heeft liefgehad." — *Schreden naar Christus*, p. 68, 69; *Steps to Christ*, pp. 70–72.

Donderdag 23 januari: Het geheim van het geloof

Groot licht scheen voort vanuit Daniël en zijn metgezellen. Glorieuze dingen werden gesproken over Sion, de stad van de Heer. Op deze wijze zorgt de Heer dat geestelijk licht zal schijnen vanuit zijn trouwe wachters in deze laatste dagen. Als de heiligen in het Oude Testament zulk een vastberaden getuigenis van loyaliteit gaven, hoe zouden Gods mensen vandaag, met het verzamelde licht van eeuwen, naar voren schijnen, wanneer de profetieën van het Oude Testament hun gesluierde glorie in de toekomst werpen! — *Letter 32, 1899*.

Van eeuw tot eeuw zijn de helden van het geloof gekenmerkt door hun trouw aan God, en ze zijn opvallend voor de wereld gebracht zodat hun licht zou kunnen schijnen voor hen die in het donker zijn. Daniel en zijn drie metgezellen zijn illustere voorbeelden van christelijk heldendom. . . Uit hun ervaring aan het hof van Babylon kunnen we leren wat God zal doen voor degenen die Hem dienen met volledig doel van hart. — *My Life Today*, p. 68.

De tijd van benauwdheid voor Gods volk zal een geloof oproepen dat niet zal wankelen. Zijn kinderen moeten duidelijk maken dat Hij het enige object van hun aanbedding is, en dat geen enkele overweging, zelfs niet die van het leven zelf, hen ertoe kan brengen de minste concessie te doen aan valse aanbedding. Voor het loyale hart zullen de bevelen van zondige, eindige mensen verzinken in onbeduidendheid naast het woord van de eeuwige God. De waarheid zal worden gehoorzaamd, hoewel het resultaat gevangenisstraf of verbanning of de dood is.

Zoals in de dagen van Shadrach, Meshach en Abednego, zo zal de Heer in de laatste periode van de geschiedenis van de aarde krachtig werken voor degenen die standvastig voor het recht staan. Hij die met de Hebreeuwse waardigen in de vurige oven wandelde zal bij Zijn volgelingen zijn waar ze ook zijn. Zijn blijvende aanwezigheid zal troosten en ondersteunen. — *Reflecting Christ*, p. 370.

Het heden is een tijd van plechtige voorrechten en heilig vertrouwen. Als de dienaren van God getrouw het vertrouwen houden dat hun is gegeven, zal hun beloning groot zijn. ... De zware arbeid, het onzelfzuchtige werk, de geduldige, volhardende inspanning zal overvloedig worden beloond. Jezus zal zeggen: voortaan

noem ik u geen bedienden, maar vrienden. [Zie Johannes 15:15.] De goedkeuring van de Meester wordt niet gegeven vanwege de grootheid van het verrichte werk, maar vanwege de trouw in alles wat is gedaan. Het zijn niet de resultaten die we bereiken, maar de motieven van waaruit we handelen, die met God wegen. Hij waardeert goedheid en trouw boven alles. — *Gospel Workers*, p. 267

Zendingen voor de Meester zijn het best voorbereid op werk in het buitenland in het christelijke huishouden, waar God wordt gevreesd, waar God wordt geliefd, waar God wordt aanbeden, waar trouw een tweede natuur is geworden, waar lukraak, onzorgvuldig onoplettend naleven van taken niet is toegestaan, waar rustige gemeenschap met God als essentieel wordt beschouwd voor de trouwe uitvoering van dagelijkse plichten.

Huishoudelijke plichten moeten worden vervuld met het besef dat als ze in de juiste geest worden gedaan, ze een ervaring geven die ons in staat stelt op de meest permanente en grondige manier voor Christus te werken. O, wat zou een levende christen niet in zendingsrichtingen kunnen doen door getrouw de dagelijkse plichten te vervullen, het kruis vrolijk op te heffen, geen werk te verwaarlozen, hoe onaangenaam ook voor de natuurlijke gevoelens! — *The Adventist Home*, p. 35.

Vrijdag 24 januari: Voor verdere bestudering

Our High Calling, "Promises to Those Who Obey," p. 24;
Patriarchen en Profeten, Jozef in Egypte, p. 181, 182; *Patriarchs and Prophets*, "Joseph in Egypt," pp. 222, 223.

5. Van trots naar nederigheid

Sabbatmiddag 25 januari

Hoe weinigen denken eraan dat de verzoeker vroeger een overdekkende cherub geweest is, een wezen, door God geschapen tot heerlijkheid van Zijn naam. Satan viel van zijn hoge positie door zelfverheffing; hij misbrakte de grote capaciteiten waarmee God hem zo rijkelijk had gezegend. Hij is gevallen door dezelfde oorzaak, waardoor nu nog duizenden vallen, door de eerezucht om de eerste te willen zijn en niet bereid om zich te laten gezegen. De Here wil dat de mens de les leert dat hij, hoewel hij deel uitmaakt van de gemeente, pas gered is, als Gods zegel op hem geplaatst is. ...

De Here heeft voor ieder van ons een werk te doen. En als de waarheid niet in het hart geworteld is, als de natuurlijke karaktertrekken niet veranderd zijn door de Heilige Geest, kunnen wij nooit de medewerkers van Jezus Christus zijn. Het eigen ik zal zich steeds vertonen en het karakter van Christus wordt niet zichtbaar in ons leven. —Ellen G. White Bijbelcommentaar, in *De ZDA Bijbelcommentaar*, vol. 7, p. 658; Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 7, p. 969.

Sprekende over Satan, zegt de Here dat hij niet in de waarheid staande is gebleven. Hij was eenmaal schoon, stralend in het licht. Maar Gods woord zegt van hem: "Uw hart verhief zich over uw schoonheid."

Satan spoorde anderen aan om in opstand te komen en nadat zij uit de hemel waren verdreven, verenigde hij hen in een bondgenootschap om de mens zoveel

mogelijk kwaad te doen, als enige middel om God te treffen. Toen hij uit de hemel was verdreven, besloot hij zich te wreken door het werk van God schade toe te brengen. ...

Het is Satans doel geweest om zijn eigen karakter weer te geven in mensen. Zodra de mens was geschapen, besloot Satan Gods beeld in hem uit te wissen en zijn merkteken te plaatsen waar het merkteken van God behoorde te zijn. En hij slaagde erin om in het hart van de mensen de geest van afgunst, haat en eerzucht te brengen. Hij heeft in deze wereld een koninkrijk van duisternis gesticht, waarvan hij, als leider van zoned, de vorst is. Hij wilde de troon van God overweldigen. Daar hij daarin niet geslaagd is, heeft hij gewerkt in het duister, door verdraaiing, door bedrog, om zijn plaats in de harten der mensen door geweld in te nemen. Hij heft zijn troon opgericht tussen God en de mensen, om aanbidding te verkrijgen, die alleen God toekomt. Ellen G. White Bijbelcommentaar, in *De ZDA Bijbelcommentaar*, vol. 6, p. 544; Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 6, p. 1119.

Gods werk van verfijning en zuivering moet doorgaan totdat Zijn dienstknechten zo nederig zijn, zo dood van het zelf, dat, wanneer ze in actieve dienst worden geroepen, hun oog uniek zal zijn voor Zijn glorie. Hij zal dan hun inspanningen aanvaarden; ze zullen niet overhaast en impulsief bewegen; zij zullen niet voortgaan en de zaak van de Heer in gevaar brengen, als slaven van verleidingen en hartstochten en volgelingen van hun eigen menselijke denken in brand gestoken door Satan. Oh, hoe angstig is de oorzaak van God ontsierd door de perverse wil van de mens en een niet onderdrukt humeur! Hoeveel leed brengt hij over zichzelf door zijn eigen koppige passies te volgen! God brengt mensen steeds weer over de grond en verhoogt de druk tot perfecte nederigheid en een transformatie van karakter hen in harmonie brengen met Christus en de geest van de hemel, en zij zijn overwinnaars op zichzelf. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 86.

Zondag 26 januari: Is dit niet Babylon de Grote?

Nebukadnessar hield geen rekening met de door de hemel gezonden boodschap. Een jaar nadat hij aldus was gewaarschuwd, terwijl hij door zijn paleis wandelde, zei hij in zichzelf: 'Is dit niet het grote Babylon dat ik heb gebouwd. . .?' 'De God van de hemel las het hart van de koning en hoorde zijn fluisteringen van zelfwens. . . 'Er klonk een stem uit de hemel die zei: ... Het koninkrijk is van u afgeweken. En zij zullen u van de mensen verdrijven, en uw woning zal bij de dieren van het veld zijn: zij zullen u gras laten eten zoals ossen, en zeven tijden zullen u voorbijgaan, totdat u weet dat de Allerhoogste heerst in het koninkrijk van mensen, en geeft het aan wie hij wil. Hetzelfde uur werd het vervuld op Nebukadnessar. — *Conflict and Courage*, p. 253.

Er is geen positie die zo verheven is dat God de mensen die deze bezetten niet kan omhakken. Er is geen vernedering zo groot dat God geen nederige mensen kan opwekken om de rijkste zegeningen te genieten. De Heer werkt aan nederige menselijke trots op wie het ook wordt gevonden, zodat mensen kunnen leren een geest van ware onderwerping aan Zijn wil te ontwikkelen. Hij kan niet werken met mensen die zijn doeleinden tegenwerken. Degenen die hun waarnemingsvermogen gebruiken om een orde van dingen te creëren die Gods doeleinden afwijzen, zullen de krachten verliezen, die als ze goed werden uitgeoefend, zouden zijn toegenomen en

versterkt. God eert degenen die Hem oprecht zoeken, zichzelf vernederen en Hem verhogen. Maar wanneer mensen niet in de raad van God te wandelen, wordt hun wijsheid van hen verwijderd. Ze zijn niet in staat God en Jezus Christus te kennen die Hij heeft gezonden. — *Letter 35*, 1900.

De kracht van naties en van individuen wordt niet gevonden in de kansen en voorzieningen die hen onoverwinnelijk lijken te maken; het wordt niet gevonden in hun beroemde grootheid. Dat wat hen alleen groot of sterk kan maken, is de kracht en het doel van God. Zij bepalen zelf, door hun houding tegenover Zijn doel, hun eigen bestemming.

Menselijke geschiedenis vertelt de prestaties van de mens, zijn overwinningen in de strijd, zijn succes in het klimmen naar wereldse grootheid. Gods geschiedenis beschrijft de mens zoals de hemel hem ziet. In de goddelijke verslagen wordt al zijn verdienste gezien als zijn gehoorzaamheid aan Gods vereisten. Zijn ongehoorzaamheid wordt trouw beschreven als het verdienen van de straf die hij zeker zal ontvangen. In het licht van de eeuwigheid zal worden gezien dat God met mensen omgaat in overeenstemming met de gewichtige kwestie van gehoorzaamheid of ongehoorzaamheid. — *This Day With God*, p. 352.

Een dronkaard wordt veracht en krijgt te horen dat zijn zonde hem buiten de hemel sluit, terwijl trots, egoïsme en hebzucht heel vaak ongestraft blijven. Toch zijn deze zonden voor God in het bijzonder aanstootgevend, want ze zijn in tegenspraak met Zijn liefdevol karakter, met die onzelfzuchtige liefde, waarvan het zondeloos heelal doortrokken is. Wie in een of andere grote zonde vervalt, heeft misschien een gevoel van schaamte; hij voelt zich armzalig en voelt dat hij de genade van Christus nodig heeft. Maar wie trots is, heeft nergens behoefte aan, en dus wordt het hart voor Christus en voor de oneindige zegeningen, die Hij kwam brengen, gesloten. — *Schreden naar Christus*, p. 27; *Steps to Christ*, p. 30.

Maandag 27 januari: Gewaarschuwd door de profeet

De laatste droom die God aan Nebukadnessar gaf, en de ervaring van de koning in verband daarmee, bevatten lessen van vitaal belang voor allen die verbonden zijn met het werk van God. De koning maakte zich zorgen over zijn droom; want het was duidelijk een voorspelling van tegenspoed, en geen van zijn wijzen probeerde het te interpreteren. De getrouwe Daniël stond voor de koning, niet om te vleien, niet om verkeerd te interpreteren teneinde gunst te verkrijgen. Een plechtige plicht rustte op hem om de koning van Babylon de waarheid te vertellen. — *Conflict and Courage*, p. 253.

De macht, uitgeoefend door aardse heersers, komt van God; en hun succes is afhankelijk van het gebruik dat ze ervan maken. Tot ieder luidt het woord van de goddelijke Wachter: "Ik gordde u, hoewel gij Mij niet kentet." En tot eenieder zijn de woorden gericht, gesproken tot Nebukadnessar. "Doe uw zonden teniet door rechtvaardigheid en uw ongerechtigheden door erbarming jegens ellendigen – of er misschien verlenging van uw rust wezen moge." (Dan. 4:27)

Deze dingen te begrijpen - te begrijpen dat gerechtigheid een volk verhoogt" (Spr. 14, 34); dat door gerechtigheid de troon wordt bevestigd" (Spr. 16:12), door liefde wordt geschraagd" (Spr. 20:28) te beseffen dat zijn macht te herkennen is in het

uitwerken van deze beginselen, betekent het verstaan van de wijsbegeerte der geschiedenis. (zie Dan. 2:21).

Dit alles wordt duidelijk uiteengezet in Gods woord. Hier wordt getoond dat de kracht der volkeren en mensen niet ligt in de kansen of mogelijkheden waardoor ze onoverwinnelijk worden; 'dit alles ligt niet in de grootheid waarop ze zich beroemen. Die wordt uitgemeten naarmate de trouw waarmee ze aan Gods plannen beantwoorden. – *Profeten en Koningen*, p. 305; *Prophets and Kings*, p. 502.

Nederig, genadig, teder van hart, medelijdend, ging Christus rond, voedde de hongerigen, hief de gebogenen op, troostende de verdrietigen. Niemand die tot Hem kwam om hulp te halen, ging zonder verlichting weg. Er was geen draad van egoïsme verweven in het patroon dat Hij heeft achtergelaten voor zijn kinderen om te volgen. ... Aan allen die tot Hem kwamen om hulp te brengen, bracht hij geloof en hoop en leven. Overal waar Hij ging, droeg Hij zegen. De tedere sympathieën van onze Heiland werden gewekt voor de gevallen en lijdende mensheid. Als u zijn volgeling wilt zijn, moet u mededogen en medeleven ontwikkelen. Onverschilligheid voor menselijke ellende moet plaats maken voor levendige belangstelling voor het lijden van anderen. De weduwe, de wees, de zieken en de stervende, zullen altijd hulp nodig hebben. Hier is een gelegenheid om het evangelie te verkondigen - om Jezus, de hoop en de troost van alle mensen te steunen. Wanneer het lijdende lichaam is opgelucht en je een levendige interesse hebt getoond in de getroffensten, wordt het hart geopend en kun je de hemelse balsem inschenken. Als u naar Jezus kijkt en kennis en kracht en genade uit Hem put, kunt u Zijn troost schenken aan anderen, omdat de Trooster bij u is. - *My Life Today*, p. 230.

Dinsdag 28 januari: De meest hoge regels

[Nebukadnessar] zag zijn voorspoed en daarom werd hij verheven. Ondanks de waarschuwingen die God hem had gegeven, deed hij precies de dingen die de Heer hem had opgedragen niet te doen. Hij keek met trots naar zijn koninkrijk en riep: "Is dit niet het grote Babylon dat ik voor het huis van het koninkrijk heb gebouwd met de kracht van mijn macht en ter ere van mijn majesteit?" Daniel 4:30. Op het moment dat de woorden werden uitgesproken, werd het vonnis uitgesproken. De reden van de koning werd weggenomen. Het oordeel dat hij zo volmaakt had gevonden, de wijsheid die hij trots op had te bezitten, werd verwijderd. Het juweel van de geest, dat wat de mens boven de dieren verheft, heeft hij niet langer behouden.

De scepter wordt niet langer in handen van een trotse en krachtige vorst gehouden. De machtige heerser is een maniak. Hij leeft nu met het vee om te eten zoals zij eten. Hij is een metgezel van de beesten van het veld. Het voorhoofd wat ooit een kroon droeg, wordt misvormd door de afwezigheid van reden en intellect. Het mandaat is uitgegaan: "Hak de boom om en snijdt zijn takken af, schudt zijn bladeren af en strooi zijn vruchten." Vers 14.

Aldus vergroot de Heer Zichzelf als de ware en levende God. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, pp. 126, 127.

Toen Satan aan Christus verklaarde: Het koninkrijk en de heerlijkheid van de wereld zijn mij overgegeven en ik geef ze aan wie ik wil, (Luc.4:6) beweerde hij iets dat slechts gedeeltelijk waar was, en hij zei het om hiermee zijn eigen doel van bedrog te dienen. Satans heerschappij was de heerschappij die hij aan Adam

ontworsteld had, maar Adam was de plaatsvervanger van de Schepper. Hij bezat geen onafhankelijke heerschappij. De aarde behoort God toe, en Hij heeft alle dingen in handen van Zijn Zoon gegeven. Adam moest regeren in onderwerping aan Christus. Toen Adam door verraad zijn heerschappij in Satans handen bracht, bleef Christus nog steeds de rechtmatige Koning. Daarom zei de Here ook tot koning Nebukadnessar: "De Allerhoogste heeft macht over het koningschap der mensen en geeft dat aan wie Hij wil." (Dan.4:17) Satan kan zijn onrechtmatig verkregen macht slechts uitoefenen wanneer God dit toelaat. – *Wens der Eeuwen*, p. 97; *Desire of Ages*, p. 129.

Als mensen in hoogmoed verheven worden, zal de Heere hen niet ondersteunen en voorkomen dat ze vallen. Laat een kerk trots en opschepperig worden, niet afhankelijk van God, niet Zijn macht verheffen, en die kerk zal zeker door de Heer worden verlaten om naar de grond te worden gebracht. Laat een volk roemen in rijkdom, intellect, kennis of in iets anders dan Christus, en zij zullen spoedig in verwarring worden gebracht. — *Testimonies for the Church*, vol. 8, p. 127.

Woensdag 29 januari: De blik gericht naar de hemel

Zeven jaar lang was Nebukadnessar een voorwerp van ontzetting voor al zijn onderdanen; zeven jaar lang werd hij voor de ogen van heel de wereld vernederd. Toen kreeg hij zijn verstand terug, en terwijl hij nederig opzag tot de God des hemels, erkende hij Gods hand, die hem had gekastijd. In een Openbare bekendmaking erkende hij zijn schuld en Gods grote barmhartigheid door hem te genezen. Na afloop van de gestelde tijd", zei hij, sloeg ik, Nebukadnessar, mijn ogen op naar de hemel, en mijn verstand keerde in mij terug. Toen prees ik de Allerhoogste en roemde en verheerlijkte ik de eeuwig Levende, omdat zijn heerschappij een eeuwige heerschappij is en zijn koningschap van geslacht tot geslacht. Ja, alle bewoners der aarde worden als niets geacht: Hij doet naar zijn wil met het heer des hemels en de bewoners der aarde: en niemand is er, die zijn hand kan weerhouden of tot Hem kan zeggen: Wat doet Gij?

"Terzelfdertijd, dat mijn verstand in mij terugkeerde, keerde ook, tot roem van mijn koningschap, mijn majesteit en mijn luister tot mij terug; mijn raadsheren en machthebbers zochten mij weer op, ik werd in mijn koningschap hersteld, ja, grotere heerlijkheid dan vroeger werd mij geschonken." (Dan. 4: 36). – *Profeten en Koningen*, p. 318; *Prophets and Kings*, pp. 520, 521.

Lucifer in de hemel had gezondigd in het licht van Gods heerlijkheid. Aan hem was als aan geen ander geschapen wezen een openbaring gegeven van Gods liefde. Hoewel hij het karakter van God begreep en Zijn goedheid kende, verkoos Satan zijn eigen zelfzuchtige, onafhankelijke wil te volgen. Deze keuze was beslissend. God kon niets meer doen om hem te redden. Maar de mens werd misleid; zijn geest werd verduisterd door de redeneringen van Satan. De hoogte en diepte van de liefde Gods kende hij niet. Voor hem was er hoop, indien hij Gods liefde leerde kennen. Door Zijn karakter te aanschouwen, zou hij opnieuw tot God kunnen worden getrokken.

Door Jezus werd Gods genade aan de mensen geopenbaard; maar genade doet de rechtvaardigheid niet te niet. De wet openbaart de eigenschappen van Gods karakter, en geen jota of tittel daarvan kon worden veranderd om aan de mens in zijn gevallen toestand tegemoet te komen. God heeft niet Zijn wet veranderd, maar Hij heeft Zichzelf, in Christus, geofferd voor de verlossing van de mens. God was "in Christus de

wereld met Zichzelf verzoenende." (2 Cor.5:19) —*De Wens der Eeuwen*, p. 637; *The Desire of Ages*, p. 762.

God zegt van Zijn volk: "Zij zijn kroonjuwelen die zullen blinken in Zijn land. Waarlijk hoe groot is Zijn geluk, ja, hoe groot Zijn schoonheid". De verheerlijking van de verlost en zal een eeuwig getuigenis zijn van Gods genade. ...

Door het verlossingswerk van Christus is de regering van God gerechtvaardigd. De Almachtige is geopenbaard als een God van liefde. De beschuldigingen van Satan zijn ontzenuwd en zijn ware aard is geopenbaard. Er kan nimmermeer opstand ontstaan. De zonde kan nooit weer in het heelal terugkeren. Tot in alle eeuwigheid zijn allen nu tegen afval beveiligd. Door het offer der liefde zijn de bewoners van aarde en hemel met hun Schepper verbonden door banden van een onverbreekbaar verbond. —*De Wens der Eeuwen*, p. 17; *The Desire of Ages*, p. 26.

Donderdag 30 januari: Nederig en dankbaar

In het leven van Daniel was het verlangen om God te verheerlijken de krachtigste drijfveer. Hij beseftte dat wanneer hij in aanwezigheid van invloedrijke mannen was en niet God te erkennen als de bron van zijn wijsheid, dit van hem een ontrouwe rentmeester zou hebben gemaakt. En zijn gedurig erkennen van de God des hemels voor koningen, vorsten en staatslieden ontnam niet het minste gewicht aan zijn invloed. Koning Nebudkadnessar, voor wie Daniël de naam van God zo dikwijls had geëerd, werd tenslotte grondig bekeerd en leerde de Koning des hemels loven, verheffen en eren.

De koning op de troon van Babel werd een getuige voor God, die zijn getuigenis, dat warm en welsprekend was, uit een dankbaar hart bracht, dat deelhad aan de barmhartigheid en genade, gerechtigheid en vrede van de goddelijke natuur. — Ellen G. White, *ZDA Bijbelcommentaar*, p. 275; - Ellen G. White Comments, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 4, p. 1170.

We moeten allemaal onze individuele verantwoordelijkheid voelen als leden van de zichtbare kerk en arbeiders in de wijngaard van de Heer. We moeten niet wachten tot onze broeders, die net zo kwetsbaar zijn als wij, ons helpen; want onze dierbare Heiland heeft ons uitgenodigd om ons bij Hem te voegen en onze zwakheid te verenigen met Zijn kracht, onze onwetendheid met Zijn wijsheid, onze onwaardigheid met Zijn verdienste. Niemand van ons kan een neutrale positie innemen; onze invloed zal het voor of tegen leren. Wij zijn actieve agenten voor Christus of voor de vijand. We verzamelen ons met Jezus of verspreiden ons in de wereld. Ware bekering is een radicale verandering. De ware drift van de geest en de neiging van het hart moet worden omgedraaid en het leven wordt weer nieuw in Christus. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 16.

Zij, die ware bekering in hun hart ervaren, zullen de vruchten van de Geest in hun leven tonen. O, mochten zij die zo weinig geestelijk leven hebben, beseffen, dat het eeuwige leven alleen hun geschonken worden, die de goddelijke natuur deelachtig zijn, en die het verderf ontvluchten, dat door de begeerte in de wereld is!

De kracht van Christus alleen kan de hervorming in hart en geest bewerken, die allen moeten ervaren die met Hem deel willen hebben aan het nieuwe leven in het koninkrijk van de hemel. "Jezus antwoordde en zei tegen hem: Voorwaar, voorwaar,

Ik zeg U: als iemand niet opnieuw geboren wordt, kan hij het Koninkrijk van God niet zien." (Joh. 3:3). De godsdienst die van God komt, is de enige godsdienst die tot God kan leiden. Om Hem op de juiste wijze te kunnen dienen, moeten wij uit de goddelijke Geest geboren worden. Dit leidt tot waakzaamheid. Het loutert het hart, vernieuwt de geest en schenkt ons een nieuw vermogen om God te kennen en lief te hebben. Het schenkt ons gewillige gehoorzaamheid aan al Zijn eisen. Dit is de ware aanbidding. — *Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 9, p. 150, 151; Testimonies for the Church, vol. 9, p. 156.*

Gods volk moet een dieper en rijkere ervaring op het terrein van de godsdienst krijgen. Christus is ons voorbeeld. Als wij door een levend geloof en geheiligde gehoorzaamheid aan Gods woord de liefde en genade van Christus openbaren; als wij tonen waar inzicht te hebben in Gods leidende voorzienigheid bij het werk, zullen wij naar de wereld toe overtuigingskracht bezitten. Een hoge positieve geeft ons geen waarde voor Gods aangezicht. De mens wordt afgemeten naar zijn toewijding en getrouwheid in het doen van Gods wil. Wanneer het resterende volk van God in nederigheid en in geloof voor Hem wil wandelen, zal Hij door middel van hen Zijn eeuwig voornemen uitvoeren en hen in staat stellen om eensgezind te werken om de waarheid, zoals die in Jezus is, aan de wereld bekend te maken. — *Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 9, p. 264; Testimonies for the Church, vol. 9, p. 274.*

Vrijdag 31 januari: Voor verdere bestudering

This Day With God, "We Are in the Enemy's Land," p. 309;

Van Jeruzalem tot Rome, "Een boodschap van vermaning en smeekbede", p. 246, 247.

The Acts of the Apostles, "The Message Heeded," pp. 333, 334.

6. Van arrogantie tot vernietiging

Sabbatmiddag 1 februari

De trots van Assur en zijn val dienen als een les tot het einde. Aan de volken op aarde, die in deze tijd God aanmatigend en trots uitdagen, vraagt God: "Aan wie onder de bomen van Eden zijt gij dan in heerlijkheid en grootheid gelijk? Met de bomen van Eden zult gij neergeworpen worden in de onderwereld." (Ezechiël 31:18).

De Here is goed, een sterkte ten dage der benauwdheid; Hij kent hen die bij Hem schuilen. Maar met een overstromende vloed maakt Hij haar plaats geheel teniet." (Nahum 1:7,8) Dit doet Hij met allen, die zich plaatsen boven de Allerhoogste. "Zo zal de trots van Assur neerstorten, en de scepter van Egypte zal verdwijnen." (Zach. 10:11) Dit geldt niet alleen voor de volken die zich vroeger tegen God hebben gesteld, maar ook voor de volken die nu niet voldoen aan Gods plan. In de jongste dag, als de rechtvaardige Rechter van heel de aarde de volken zal "schudden", terwijl degenen die vastgehouden hebben aan de waarheid, de stad van God mogen binnengaan, zal de hemel weergalmen van de overwinningssliederen der verlostten. ... Dan zal de Here zijn machtige stem doen horen ... Want Assur zal voor de stem des Heren schrikken, wanneer Hij met de roede slaat, en elke slag van de

dreigende stok." (Jes. 30: 28-32) —*Profeten en koningen, H30: Verlost uit de macht van Assur.*

In de wereld wemelt het van fouten en fabels. Nieuwigheden in de vorm van sensationele drama's komen voortdurend tot de geest en er zijn absurde theorieën in overvloed die destructief zijn voor de morele en spirituele vooruitgang. De zaak van God heeft mannen van intellect, bedachtzamen mannen, mannen die goed thuis zijn in de Schriften, nodig om het instromende tij van de oppositie te stuiten. We zouden geen enkele goedkeuring moeten geven aan arrogantie, bekrompenheid en inconsistenties, hoewel ze bedekt kunnen zijn met het kledingstuk van beleden vroomheid. Zij die de heiligende macht van de waarheid op hun hart hebben, zullen een overtuigingskracht uitoefenen. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 415.

Ik vraag u die van ... bijeenkomsten voor toegeeflijkheid in humor en vrolijkheid en feesten houdt, neemt u Jezus met u mee? Bent u ernaar op zoek de zielen van uw metgezellen te redden? Is dat het doel van uw associatie met hen? Zien en voelen ze dat er in u een levende belichaming van de geest van Christus is? Is het duidelijk dat u een getuige bent van Christus, dat u tot een speciaal volk behoort, ijverig voor goede werken? Is het duidelijk dat uw leven wordt beheerst door de goddelijke voorschriften, "gij zult de heer, uw God, liefhebben met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand" (Matteüs 22:37), en, "gij zult uw naaste liefhebben als uzelf" (Matteüs 19:19)? Om tot de harten en het geweten van degenen die klaar zijn om te sterven te spreken, ligt buiten de macht van degene die zichzelf niet geheel aan Christus overgeeft. Maar waar tonen uw vloeiendheid en warmte van spraak aan dat uw interesse gecentreerd is? —*Selected Messages*, book 2, p. 125.

Zondag 2 februari: Het feest van Belshazzar

Aan ons wordt de waarschuwing gegeven: "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Korinthiers 10:11). ... Zodra de goddelozen een volk overheerst hadden, waren er taferelen van een satanisch karakter. De mensen aten en dronken zonder aandacht voor God en zijn barmhartigheid, zonder een gedachte aan de noodzaak de duivel te weerstaan, die hen leidde naar de meest beschamende daden. Dezelfde geest manifesteerde zich bij het heiligschennend-feest van Belshazzar. Er was frivoliteit en dansen, hilariteit en gezang, gedragen door een verliefdheid die de zintuigen vereerde; daarnaast de verwennerij in buitensporige, wellustige aanhankelijkheid — dit alles vermengd in die schandelijke voorstelling. God werd onteerd, Zijn volk was een schande geworden in de aanblik van de heidenen. De oordelen stonden op het punt te vallen op die betoverde, verdwaasde menigte. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, p. 101.

Christus zou graag aan ons het gevaar van het eten en drinken duidelijk maken. Hij onthult het resultaat van het toegeven aan de toegeeflijkheid van eetlust. De morele krachten zijn verslapt, zodat zonde niet zondig lijkt. Misdaden worden weggewuifd en lage hartstochten beheersen de geest totdat algemene corruptie goede beginselen en impulsen ontwortelen, en God wordt gelasterd. Dit alles is het resultaat van overmatig eten en drinken. Dit is de toestand der dingen die tot Zijn wederkomst zal bestaan.

Zullen mannen en vrouwen worden gewaarschuwd? Zullen ze het licht koesteren, of zullen ze slaven worden van eetlust en lage hartstochten? Christus presenteert aan ons iets hogers om voor te zwoegen dan alleen wat we zullen eten, en wat we zullen drinken, en waarmee we ons zullen kleden. Eten, drinken en kleden worden naar zo'n overmaat vervoerd dat ze misdaden worden, en behoren tot de gemarkeerde zonden van de laatste dagen, en vormen een teken van de komst van Christus. ... Het is onmogelijk om ons lichaam als een levend offer aan God te presenteren als ze door onze eigen zondige verwenning met corruptie en ziektes vervuld zijn. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 164.

Satan gebruikt mannen en vrouwen als agenten om de zonde aan te moedigen en het aantrekkelijk te maken. Deze agenten die hij getrouw opleidt om zonde te vermommen, opdat hij meer met succes zielen kan vernietigen en hen beroven van de heerlijkheid van Christus. Satan is de grote vijand van God en de mens. Hij transformeert zich door zijn agenten in engelen van licht. In de Schriften wordt hij een vernietiger genoemd, een beschuldiger van de broeders, een bedrieger, een leugenaar, een die mishandelt en een moordenaar is. Satan heeft velen die voor hem werken, maar het is het meest succesvol wanneer hij belijdende christenen kan gebruiken voor zijn satanische werken. En hoe groter hun invloed, hoe hoger hun positie, hoe meer kennis ze van God en Zijn dienst belijden, hoe beter hij ze kan gebruiken. Wie tot zonde verleidt, is zijn agent. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 137.

Maandag 3 februari: Een ongenode gast

Een Wachter, die niet werd herkend, maar wiens aanwezigheid een kracht van veroordeling was, keek naar dit tafereel van godslastering. Al snel maakte de ongeziene en ongenodigde gast zijn aanwezigheid voelbaar. Op het moment dat het heiligschennis op zijn hoogtepunt was, kwam er een bloedloze hand tevoorschijn, die woorden van onheil schreef op de muur van de banketzaal. Brandende woorden volgden de bewegingen van de hand. "Mene, mene, Tekel, Upharsin," werden in vurige letters geschreven. Het waren maar weinig tekens die door die hand op de muur tegenover de koning werden geschreven, maar ze lieten zien dat de macht van God aanwezig was.

Belsassar was bang. Zijn geweten was gewekt. De angst en argwaan die altijd het pad van de schuldigen volgen, grepen hem aan. Wanneer God mensen angstig maakt, kunnen ze de intensiteit van hun vrees niet verbergen. Pure angst greep de grote mannen van het koninkrijk aan. Hun godslasterlijk gebrek aan respect voor heilige dingen veranderde in een ogenblik. Een hectische vrees verdreef alle zelfbeheersing.

Tevergeefs probeerde de koning de brandende letters te ontcijferen. Deze macht was te sterk voor hem. Hij kon het geschrevene niet lezen. — Ellen G. White comments, in *de SDA Bijbel commentaar*, vol. 4, pp. 1170, 1171.

Als elk lid van de kerk toegang geeft tot het woord van God, zal het licht en begrip geven aan de eenvoudige.... "Zo zegt de Here: De wijze roeme niet op zijn wijsheid, en de sterke roeme niet op zijn kracht, de rijke roeme niet op zijn rijkdom. Maar wie roemen wil, roeme hierin, dat hij verstand heeft en Mij kent, dat Ik de Here ben, die goedertierenheid, recht en gerechtigheid op aarde doe; want in zodanigen heb Ik behagen, luidt het woord des Heren" (Jeremia 9:23,24).

Nooit zal er een tijd zijn waarin de Heer zijn grote genade tot zijn uitverkoren meer volledig zou openbaren dan in de laatste dagen waarin Zijn wet nietig wordt verklaard. —*Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 95, 96

Het is de plicht van ieder kind van God om in zijn geest goddelijke waarheid op te slaan; en hoe meer hij dit doet, hoe meer kracht en helderheid van geest hij zal hebben om de diepe dingen van God te doorgronden. En hij zal meer en meer serieus en energiek zijn, want de beginselen van de waarheid worden in zijn dagelijks leven uitgevoerd.

Dat wat een zegen zal zijn voor de mensheid, is geestelijk leven. Wie in harmonie met God is, zal constant op Hem vertrouwen voor kracht. "Wees daarom volmaakt, gelijk uw hemelse Vader volmaakt is" Het moet ons levenswerk zijn om voortdurend naar de volmaaktheid van het christelijke karakter te streven, waarbij we altijd streven naar overeenstemming met de wil van God. De hierbegonnen inspanningen zullen in de eeuwigheid worden voortgezet. De vooruitgang die hier wordt gemaakt, zal de onze zijn als we het toekomstige leven betreden.

Zij die deelnemen aan de zachtmoedigheid, zuiverheid en liefde van Christus, zullen vreugdevol in God zijn, en zullen licht en blijdschap op allen om hen heen werpen. —*Zonen en dochters van God*, p. 327.

Dinsdag 4 februari: Binnentreden van de koningin

Toen dacht de koningin—moeder aan Daniël, die ruim een halve eeuw daarvoor aan koning Nebukadnessar de droom van het grote beeld en zijn betekenis had meegedeeld. "O koning, leef in eeuwigheid!" zei ze. "Laten uw gedachten u niet verontrusten, en uw kleur verschiet niet; er is een man in uw koninkrijk, in wie de geest der heilige goden woont, en in wie in de dagen van uw vader verlichting, verstand en wijsheid, als de wijsheid der goden, gevonden werd; hem heeft koning Nebukadnessar tot hoofd der geleerden, bezweerders, Chaldeeën en waarzeggers aangesteld. Omdat dan een uitnemende geest en kennis en verstand, uitlegging van dromen, onthulling van verborgenheden en ontwarring van knopen in hem gevonden wordt, in Daniël, aan wie de koning de naam Beltesassar gegeven heeft, laat dan nu Daniël geroepen worden en hij zal de uitlegging te kennen geven." (Dan. 5:10-12)

Voor die dodelijk verschrikte menigte stond Daniël, onbewogen door de beloften van de koning, in de rustige waardigheid van een dienaar van de Allerhoogste, niet om vleiende woorden te spreken, maar om een boodschap van ondergang te verklaren. "Behoud uw geschenken", zei hij, "en schenk uw gaven aan een ander; nochtans zal ik het schrift voor de koning lezen en hem de uitlegging bekendmaken." (Dan. 5:17) —*Profeten en Koningen*, pp. 527, 529.

Vanaf het begin heeft Satan zich er intensief mee beziggehouden de mens God te laten vergeten, om hen zo voor zich te winnen. Daarom is hij er altijd op uit geweest het karakter van God verkeerd voor te stellen, en mensen ertoe te brengen een verkeerde opvatting van Hem te koesteren. In de voorstelling van de mensen bezit de Schepper dezelfde eigenschappen als de vorst van het kwaad zelf - willekeurig, hard en onverzoenlijk - zodat Hij door mensen gevreesd, gemeden en zelfs gehaat zou worden. Zo hoopt Satan verwarring te stichten onder hen die hij bedriegt, zodat zij alle kennis van God kwijtraken. Vervolgens vernietigt hij het beeld van God in de mens

en legt hij zijn eigen gelijkenis in zijn ziel; hij bezielt mensen met zijn eigen geest en maakt hen zo gevangenen van zijn wil. ...

Christus kwam om God aan de wereld te openbaren als een God van liefde, vol van genade, tederheid en medelijden. De dikke duisternis waarmee Satan had geprobeerd de troon van de Godheid te omhullen, werd door de Verlosser van de wereld verjaagd, en de Vader werd weer aan de mensen getoond als het licht des levens. —*Getuigenissen voor de gemeente, Vol 5, p. 736-737*

Gods handelwijze met de opstand zal als gevolg hebben dat het werk, zo lange tijd onder een dekmantel gedaan, ontmaskerd wordt. De gevolgen van satans heerschappij, de resultaten van het terzijde stellen van Gods geboden, zullen zichtbaar zijn voor alle geschapen wezens. Eindelijk zal Gods wet gerechtvaardigd worden. Men zal ontdekken dat al Gods handelswijzen gericht waren op het welzijn van Zijn volk, en ten goede van alle werelden die Hij geschapen heeft. Satan zelf zal ten aanschouwen van het ganse heelal moeten erkennen dat Gods bestuur en wet rechtvaardig zijn. —*Patriarchen en profeten, H26: Satans vijandigheid ten aanzien van de wet*

Woensdag 5 februari: Gewogen en te licht bevonden

Tevergeefs trachtte de koning de vurige letters te lezen. Hier was een geheim dat hij niet kon doorgronden, een macht die hij niet kon begrijpen of tegenspreken. In wanhoop wendde hij zich tot de geleerden van zijn rijk om hulp. Zijn luide kreet weerklonk in de menigte, terwijl hij de bezweerders, de Chaldeeën en de waarzeggers opriep het geschrift te lezen. ... Maar zijn beroep op zijn raadgevers was tevergeefs, ondanks de rijke beloning. Hemelse wijsheid kan niet gekocht of verkocht worden. Al de wijzen des konings. ... waren niet in staat het schrift te lezen en de uitlegging daarvan de koning bekend te maken." (Dan. 5:8) Ze waren evenmin in staat de geheimzinnige lettertekens te lezen, als de geleerden uit een vroegere generatie in staat waren geweest de dromen van Nebukadnessar te verklaren. —*Profeten en koningen, H43: De onzichtbare wachter.*

De vleselijke geest is vijandschap tegen God, en het rebelleert tegen Zijn wil. Laat het eens het juk van gehoorzaamheid afwerpen en het glijdt onbewust af in de wetteloosheid van de misdaad. Ongerechtigheid heerst onder hen die groots spreken van zuivere en volmaakte godsdienstvrijheid. Hun gedrag is weerzinwekkend voor de Heer, en zij zijn medewerkers met de tegenstander van zielen. Het licht van geopenbaarde waarheid is van hen afgekeerd en de schoonheden van heiligheid zijn voor hen slechts een schaduw....

Mij is getoond wat de mens is zonder kennis van de wil van God. Misdaden en ongerechtigheid vullen de maat van zijn leven. Maar wat een verandering vindt plaats in zijn hart wanneer de geest van God hem de volledige betekenis van de wet openbaart! Net als Belshazzar leest hij intelligent het handschrift van de Almachtige, en de overtuiging neemt zijn ziel in bezit. De donder van Gods woord schrikt hem wakker uit zijn lethargie, en hij roept om barmhartigheid in de naam van Jezus. En God luistert altijd met een bereidwillig oor naar dat bescheiden pleidooi. Hij wijst de boetvaardige nooit af. —*Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 13, 14*

De grote dag van de Heer is nabij. Wanneer Christus in de wolken van de hemel verschijnt, zullen degenen die hem niet met heel het hart hebben gezocht, degenen

die zich hebben toegestaan om misleid te worden, zeker sterven. Onze enige veiligheid is te vinden door berouw en bekering, en het uitdelgen van zonden. Zij die nu de Heer serieus zoeken, hun hart voor Hem vernederen en hun zonden nalaten, zullen door de heiliging van de waarheid geschik zijn om zich te verenigen met de leden van de koninklijke familie, en zij zullen de King in Zijn schoonheid zien. ...

We zijn geroepen om de speciale mensen van de Heer te zijn in een veel hoger besef dan velen zich hebben gerealiseerd. De wereld ligt in goddeloosheid, en Gods volk moet uit de wereld komen en afgescheiden zijn. Ze moeten vrij zijn van wereldse gebruiken en wereldse gewoonten. Ze moeten zich niet in wereldse gevoelens laten gaan, maar moeten zich onderscheiden als de speciale mensen van de Heer, en in al hun diensten serieus zijn. Ze moeten geen gemeenschap hebben met de werken van de duisternis. —*This Day With God*, p. 248

Donderdag 6 februari: De val van Babylon

“Zo vergaat het hem die voor zichzelf schatten verzamelt en niet rijk is in God.” Dit beeld geldt voor alle tijden. U kunt plannen maken om uitsluitend uzelf goed te doen, u kunt schatten verzamelen, grote en rijke huizen bouwen, zoals de bouwers van het oude Babylon, maar u kunt geen muur bouwen die zo hoog, geen poort die zo sterk is dat de boden van het noodlot buiten worden gesloten. Koning Belsassar vierde feest in zijn paleis en roemde zijn goden van goud, zilver, koper, ijzer, hout en steen. Maar de hand van Iemand die onzichtbaar was schreef op de muur van zijn paleis de woorden van ondergang, en de voetstappen van het vijandelijke leger werden aan de poort van zijn paleis vernomen. “In diezelfde nacht werd Belsassar, de koning der Chaldeeën, gedood.” (Dan.5:30).

Voor zichzelf leven betekent ondergang. Hebzucht, het verlangen naar zegeningen voor zichzelf, snijdt de mens af van het leven. Het is Satans geest om te krijgen, voor zichzelf te nemen. De geest van Christus is de geest van geven, zich opofferen voor het welzijn van anderen. “En dit is het getuigenis: God heeft ons eeuwig leven gegeven en dit leven is in zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, heeft het leven; wie de Zoon van God niet heeft, heeft het leven niet.” (1 Joh.5:11,12). —*Lessen in het leven van alledag, H20: Gewin dat verlies betekent*

Hij die doordrongen is van de geest die Daniël inspireerde, zal niet bekrompen of verwaand zijn, maar hij zal standvastig zijn en voor het goede staan. In al zijn relaties, of het nu met zijn broeders of met anderen is, zal hij van principe afwijken, terwijl hij tegelijkertijd niet zal nalaten een nobel, christelijk geduld te uiten. — *A Call to Medical Evangelism and Health Education*, p. 37

De christen is eerst een baby in Christus. Dan wordt hij een kind. Voortdurend moet hij vooruitgang maken, evenredig aan de mogelijkheden en voorrechten aan hem verleend. Hij herinnert zich dat hij niet van hemzelf is, dat hij met een prijs is gekocht en dat hij zo goed mogelijk gebruik moet maken van de talenten die hem zijn toevertrouwd. Zelfs in de kinderschoenen van zijn geestelijk begrip, moet de christen zijn best doen, het maken van gestage vooruitgang naar het hogere, heiligere leven. Hij moet beseffen dat hij een medewerker samen met God is.

Hij zal nooit zelfvoorzienend worden, maar moet alle dingen als verlies tellen om de uitmuntende kennis van Christus Jezus, zijn Heer op te doen. Hij moet lopen en werken in het gezelschap van de Verlosser. Als hij dit doet, zal zijn geloof toenemen.

Door voortdurend op Christus te zien, zal hij worden veranderd in hetzelfde beeld van karakter naar karakter. — *In Heavenly Places*, p. 183.

Vrijdag 7 februari: Voor verdere bestudering

Maranatha, "To Weep or to Rejoice?" p. 39;
In Heavenly Places, "Building on Christ," p. 130

7. Van de leeuwenkuil naar de engelenkuil

Sabbatmiddag 8 februari

Daniël was getrouw, nobel, en edelmoedig. Terwijl hij bezorgd was vrede met alle mensen te hebben, wilde hij niet toestaan dat enige machthebber hem af zou brengen van het pad der plicht. Hij was gewillig te gehoorzamen aan de regels van hen die boven hem stonden, voor zover hij dit kon doen in overeenstemming met waarheid en gerechtigheid; maar koningen en decreten konden niet maken dat hij afweek van zijn trouw aan de Koning der koningen. Daniël was slechts achttien jaar oud toen hij in een heidens hof gebracht werd in dienst van de koning van Babylon, en vanwege zijn jeugd zijn nobele weerstand tegen het verkeerde en zijn standvastige trouw tot het recht is dit te meer bewonderenswaardig. Zijn edele voorbeeld zou sterkte geven aan de beproefden en de verzochten, zelfs tot op deze dag. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 570.

Het zijn oprechte, door en door gedreven mannen en vrouwen die nu hun post innemen. Christus heeft Zijn volgelingen telkens weer gezift, tot ten slotte slechts elf mannen en een paar gelovige vrouwen overbleven om het fundament voor de christelijke kerk te leggen. Er zijn er die afstand nemen als zware lasten gedragen moeten worden; als de kerk echter in vuur en vlam staat, dan zullen zij geestdriftig worden; zingen en juichen en opgetogen raken. Let echter op zulke mensen. Als de geestdrift weg is, komen slechts een paar getrouwe Kalebs naar voren en tonen een onwrikbare overtuiging. Dezen zijn als zout dat zijn smaak behoudt. Wanneer het werk snel voorwaarts gaat, ontwikkelen de gemeenten de echte helpers. Deze mensen zullen hun eigen ik niet belangrijk vinden of verdedigen, maar hun identiteit opgeven voor Jezus Christus. Om in Gods koninkrijk groot te zijn, moet men een klein kind zijn in nederigheid, in de eenvoud van het geloof, en in de zuiverheid van de liefde. Alle trots moet vergaan, alle jaloezie moet overwonnen worden, alle ambitie om de eerste plaats in te nemen moet worden opgegeven en de zachtmoedigheid en het vertrouwen van het kind moeten worden aangemoedigd. Zulke mensen zullen in Christus hun rots van verdediging, hun sterke toren vinden. Op Hem kunnen zij blind vertrouwen en Hij zal hen nooit in de steek laten. — *Getuigenissen voor de gemeente*, deel 5, p. 109.

Waarom is toegestaan dat de grote strijd eeuwen voortduurde? Waarom werd Satan bij het begin van zijn opstand niet vernietigd? Dat was opdat het heelal wat betreft Gods handelwijze met het kwade van Zijn rechtvaardigheid overtuigd zou worden; opdat de zonde eeuwig verdoemd zou worden. In het verlossingsplan zijn hoogten en diepten, welke zelfs de eeuwigheid niet kan omvatten, wonderen die

engelen verlangen te doorgronden. Van al de geschapen wezens hebben alleen de verlost in hun eigen ervaring de werkelijke strijd met de zonde gekend; zij hebben gearbeid met Christus, en deelgehad aan Zijn lijden, waartoe zelf de engelen niet in staat waren; zullen zij dan ook niet getuigen van de wetenschap der verlossing, van hetgeen zelfs waardevol is voor de niet-gevallen schepselen? ...

In die grote schare die niemand tellen kan, staande "voor Zijn heerlijkheid in grote vreugde" (Judas 24) zal Hij, wiens bloed ons heeft verlost en wiens leven ons heeft geleerd "de moeite Zijner ziel zien en verzadigd worden" (Jes. 53:11). — *Karaktervorming*, pp. 303,304.

Zondag 9 februari: Jaloerse zielen

Er zijn sommigen die met open verstand en oren wachten om het rondgaande schandaal op te vangen. Ze verzamelen kleine incidenten die op zichzelf onbelangrijk zijn, maar als ze herhaald en overdreven zijn. ... De deur van de geest zou daarvoor gesloten moeten zijn 'Ze zeggen,' of 'ik heb gehoord.' Waarom zouden we niet, om in plaats van toe te staan dat jaloezie of kwaad in ons hart komt, tot onze broeders gaan, en vrij maar liefdevol die dingen zeggen die we hebben gehoord over hun karakter en invloed, en met en voor hen bidden? ...

Laten wij ijverig de zuivere principes beoefenen van het evangelie van Christus—de godsdienst, niet zelfachting, maar met liefde, zachtmoedigheid, en nederigheid van hart. Dan zullen we onze broeders liefhebben, en hen beter achten dan onszelf. Onze geest zal zich niet bezighouden met schandalen of vliegende geruchten. Maar "wat dan ook met dingen die waar zijn, en dingen die eerbaar zijn, dingen die juist zijn en zuiver, dingen die lieflijk zijn, dingen met een goed verslag; is er enige deugd, en is er iets te prijzen," dan zullen wij "aan deze dingen denken." — *Testimonies to Ministers and Gospel Workers*, pp. 504, 505.

U moet niet de vrijheid voelen om de huidige plicht te verzuimen, en toch het idee hebben dat ergens in de toekomst u de ontvanger zal zijn van een grote zegen, als zonder enige poging van uw kant een bijzondere opwekking plaats zal vinden. Vandaag moet u zich aan God geven, opdat Hij uw banden tot eer kan maken, en gebruiken voor Zijn dienst. Vandaag moet u zich aan God geven, opdat u zich kan ontledigen, zonder afgunst, jaloezie, kwade vermoedens, strijd, alles wat oneer is voor God. Vandaag moet u uw banden zuiveren zodat ze klaar mogen zijn voor de hemelse dauw, klaar voor de regen van de late regen; want de late regen zal komen, en de zegen van God zal iedere ziel vullen die gezuiverd is van elke bezoedeling. Het is vandaag ons werk om onze zielen aan Christus te wijden, zodat wij klaar mogen zijn voor de tijd van de verkwikking van de tegenwoordigheid van de Heer, klaar voor de doop van de Heilige Geest. — *Selected Messages, book 1, p. 190*.

Eenieder die het werk der waarheid liefheeft, zal bidden om de uitstorting des Geestes. En zoveel als in onze macht ligt, moeten wij elke hinderpaal voor Zijn werking uit de weg ruimen. De Geest kan nooit uitgestort worden zolang er geschillen en bitterheid heersen tussen de gemeenteleden onderling. Naijver, jaloersheid, kwaad denken en kwaadspreken zijn uit Satan en die versperren inderdaad de weg voor de werking van de Heilige Geest. Niets anders in deze wereld is God zo dierbaar als Zijn gemeente. Niets wordt door Hem met zo'n jaloerse zorg gadeslagen. Niets kwetst God zó als een daad die de invloed ondermijnt van hen die zijn werk doen. Hij zal

allen ter verantwoording roepen die Satan helpen in zijn werk om kritiek uit te oefenen en te ontmoedigen. — *Schatkamer, deel, 2. p. 401.*

Maandag 10 februari: Het complot tegen Daniël

De eerbewijzen aan Daniël geschonken verwekte de jaloezies bij de leidende mannen van het koninkrijk. De rijksbestuurders en stadhouders zochten naar een grond voor een aanklacht tegen hem. "Maar ze konden geen enkele grond voor een aanklacht, of iets verkeerd vinden, omdat hij betrouwbaar was en er geen nalatigheid of iets verkeerd bij hem te vinden was." (Dan. 6:5)

Wat een les wordt hier gegeven aan alle christenen. De scherpe ogen van de jaloezie waren dag na dag gericht op Daniël, hun bespieden werd verscherpt door haat; maar niet één woord of daad van zijn leven konden ze als verkeerd zien. Nochtans maakte hij geen aanspraak op heiligheid, maar hij deed wat uiteindelijk beter was—hij leefde een leven van geloof en toewijding.

Hoe onberispeliker de houding van Daniël was, des te groter werd de haat van zijn vijanden tegen hem. Ze waren vervuld met razernij, omdat ze niets in zijn morele karakter of in het verzuim van zijn plichten wat een basis zou kunnen zijn voor een complot tegen hem. Toen zeiden deze mannen: Wij zullen tegen deze Daniël geen enkele grond voor een aanklacht vinden, tenzij wij iets tegen hem vinden in de wet van zijn God. (Dan. 6:6) Drie keer per dag bad Daniël tot de God des hemels. Dit was de enige aanklacht die ze tegen hem in konden brengen.

Een valstrik werd verzonnen om zijn ondergang te bewerkstelligen. Zijn vijanden verzamelden zich bij het paleis en smeekten de koning een decreet uit te vaardigen dat geen persoon in het hele koninkrijk enig ding zou vragen niet aan God of mens, uitgezonderd aan Darius de koning, voor een tijd van dertig dagen, en dat iedere overtreding van dit edict bestraft zou worden door de overtreder in de leeuwenkuil te werpen. De koning wist niets van de haat van deze mensen tegen Daniël, en verwachtte niet dat dit decreet hem zou schaden. Door de vleierij maakten ze dat de koning geloofde dat zulk een decreet het grotelijks tot zijn eer zou strekken. Met een lach van satanische triomf op hun gezichten, gingen ze weg van de koning en verheugden ze zich tezamen over de val die ze gelegd hadden voor de dienaar van God. — *The Sanctified Life*, pp. 42, 43.

Ijdelheid is één van de sterkste eigenschappen van onze bedorven natuur, en Satan weet dat hij dit succesvol kan gebruiken. Hij wil u vlijen door zijn vertegenwoordigers. U mag de prijs ontvangen welke u ijdelheid bevredigt en uw trots en eigenwaarde bevordert. ...Satan vertelt u dat met de ervaring die u bezit u een hoge plaats kan innemen in de geneugten van de wereld. Maar bedenk dat aan de vermaken van de aarde een einde zal komen, en dat wat u zaait u ook zal oogsten. Persoonlijke attracties, bekwaamheden of talenten zijn waardevol om ze aan God te weiden, de Maker van ons mensen, Hij die ieder moment over u waakt. Zijn uw bevoegdheden te kostbaar om ze aan God te weiden? — *Testimonies for the Church*, vol, 1, p. 502

Dinsdag 11 februari: Daniëls gebed

Het decreet ging uit van de koning. Daniël is in kennis gesteld met het doel van zijn vijanden om hem te vernietigen. Maar hij veranderde zijn koers in geen enkel opzicht.

Met kalmte deed hij zijn gewone plichten en op het uur van gebed ging hij in zijn kamer, en met zijn venster open, gericht op Jeruzalem, bracht hij zijn smeekbeden tot de God des hemels. Door zijn koers in deze actie verklaarde hij geen vrees en dat geen aardse macht het recht heeft om tussen hem en zijn God te komen, en hem te vertellen tot wie hij wel of niet zou bidden. Edel mens met principes! Hij staat voor de wereld van heden als een prijzenswaardig voorbeeld van christelijke dapperheid en loyaliteit. Hij keerde zich tot God met heel zijn hart, ondanks dat hij wist dat de doodstraf stond op zijn toewijding.

Zijn vijanden bewaakten hem een hele dag. Drie keer ging hij naar zijn kamer, en drie keer werd de stem van ernstige bemiddeling gehoord. De volgende morgen werd de klacht tot de koning gebracht dat Daniël, één van de gevangenen van Juda, zijn decreet had overtreden. Toen de monarch deze woorden hoorde werden zijn ogen opeens geopend hij zag de strik die gezet was. Hij was zeer ontstemd over zichzelf voor het tekenen van zulk een decreet, en werkte tot de zon onderging aan een plan waardoor Daniël bevrijd mocht worden. Maar de vijanden van de profeet hadden dit voorzien, en ze kwamen voor de koning met deze woorden: "Weet, o koning dat het een wet van Meden en Perzen is dat geen enkel verbod of besluit dat de koning heeft opgesteld, veranderd mag worden. — *The Sanctified Life*, pp. 43, 44.

De zaak van Daniël was mij getoond. Alhoewel hij een man was van gelijke passies als wij zelf. De pen van inspiratie presenteert hem als een foutloos karakter. Zijn leven is ons gegeven als een lichtend voorbeeld wat een mens wordt, zelfs in dit leven, als hij God wil maken tot zijn sterkte en wijselijk de mogelijkheden en voorrechten in zijn bereik verbetert. Daniël was een intellectuele grootheid; nochtans zocht hij voortdurend naar grotere wijsheid—de kennis van God zoals geopenbaard in Zijn woord en Zijn werken. Alhoewel Daniël één van werelds groten der mensen was, was hij niet trots of zelfgenoegzaam. Hij voelde de nood voor verfrissing van zijn ziel met gebed, en iedere dag vond hem in ernstige smeking tot God. Hij wilde niet beroofd worden van dit voorrecht zelfs als de leeuwenkuil was geopend om hem te ontvangen als hij voortdurend zou bidden. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 569.

Een grote crisis staat het volk van God te wachten. Een crisis staat de wereld te wachten. De grootste strijd van alle eeuwen ligt vlak voor ons...

Wanneer de wetten van aardse machthebbers tegengesteld worden aan de wetten van de Opperheer van het heelal, zullen zij die Zijn echte onderdanen zijn Hem trouw blijven. — *Maranatha*, p. 131.

Woensdag 12 februari: In de leeuwenkuil

Vroeg in de morgen spoedde de monarch zich naar de leeuwenkuil, en riep naar Daniël: "Daniël, dienaar van de levende God, heeft uw God, die u voortdurend vereert, u van de leeuwen kunnen verlossen?" De stem van de profeet werd gehoord, hij antwoorde: "O koning leef in eeuwigheid! Mijn God heeft Zijn engel gezonden en Hij heeft de muil van de leeuwen toegesloten, ze hebben mij geen letsel toegebracht, omdat ik voor Hem onschuldig ben bevonden. Ook tegen u, o koning heb ik geen misdaad begaan.

Toen werd de koning zeer verheugd daarover, en hij beval Daniël uit de kuil te trekken. Toen Daniël uit de kuil was getrokken, werd er geen enkel letsel bij hem

aangetroffen, omdat hij op zijn God had vertrouwd. Zo was de dienaar van God bevrijd. En de strik die zijn vijanden gelegd hadden voor zijn vernietiging werd nu hun eigen ondergang. Op bevel van de koning werden zij in de kuil geworpen en onmiddellijk verslonden door de wilde beesten. — *The Sanctified Life*, p. 45.

Tijdens zijn werk had Johannes onbevreesd de zonde bestraft, zowel bij rijk als arm. Hij had het gewaagd koning Herodes openlijk te bestraffen. Hij was niet bang voor zichzelf geweest bij het vervullen van zijn taak. Nu zag hij in zijn cel uit naar de Leeuw uit de stam van Juda, die de hoogmoed van de verdrukker zou vernederen en de armen en hen, die tot Hem riepen, zou bevrijden. Jezus scheen echter tevreden te zijn met het roepen van discipelen achter Zich en het geven van onderricht en het brengen van genezing aan het volk ...

Dit alles was voor de profeet uit de woestijn een raadsel dat hij niet kon doorgronden. Er waren ogenblikken waarin hij gepijnigd werd door de influisteringen van boze geesten. Hij werd bekropen door de schaduw van een verschrikkelijke angst... Johannes was bitter teleurgesteld in zijn werk. Hij had verwacht dat Gods boodschap dezelfde uitwerking zou hebben als in de tijd, dat de wet werd voorgelezen in de dagen van Josia en Ezra. (2 Kron. 34; Neh. 8:9) Hij had gemeend dat een diepgaand werk van bekering en terugkeer tot de Here zou plaatsvinden. Hij had zijn leven opgeofferd aan het slagen van dit werk. Zou dat alles vergeefs zijn geweest?

Had hij zijn werk niet trouw gedaan, zodat dit hem was ontnomen? Als de beloofde Verlosser gekomen was en Johannes zijn werk trouw had verricht, zou Jezus dan nu niet de macht van de onderdrukker omverwerpen en zijn voorloper bevrijden?

Maar de Doper liet zijn geloof in Christus niet los. De herinnering aan de stem uit de hemelen de duif die neergedaald was, de smetteloze reinheid van Jezus, de macht van de Heilige Geest die op Johannes had gerust toen hij zich in de aanwezigheid van de Heiland bevond, het getuigenis van de profeten, al die dingen getuigden dat Jezus de langverwachte Messias moest zijn. — *Wens der Eeuwen*, pp. 174, 175.

Donderdag 13 februari: Rechtvaardiging

De zaak van Daniël toont ons, dat door religieuze principes, jonge mensen kunnen triomferen over de vleselijke lusten en trouw blijven aan Gods vereisten, zelfs al kost het hun een groot offer. Wat als hij een overeenkomst had gemaakt met deze heidense officieren, en had toegegeven aan de druk van de situatie door gewoon te eten en te drinken met de Babyloniërs? Dat één verkeerde stap waarschijnlijk geleid had tot andere, zijn verbinding met de hemel verbroken, hij zou wegvaagd zijn door verzoeking. Maar terwijl hij zich met onwankelbaar vertrouwen aan God vastklampte, kwam de geest van profetische kracht op hem. Terwijl hij onderwezen werd als mens in de plichten van het leven aan het hof, werd hij door God onderwezen om de geheimen van de komende jaren te lezen. — *Testimonies for the Church*, vol. 4. P. 570.

Daniël liefde, vreesde en gehoorzaamde God. Alhoewel hij niet wegluchtte van de wereld om haar corrupte invloed te ontwijken, was hij, in de voorzienigheid van God, in de wereld, maar niet van de wereld. Met al de verzoeken en geboeidheid van het leven aan het hof, stond hij in de integriteit van zijn ziel, krachtig als een rots aan zijn principes. Hij maakte God tot zijn sterkte en vergat Hem niet in zijn tijd van de grootste nood. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 569.

“Velt geen oordeel vóór de tijd, dat de Here komt, Die ook hetgeen in de duisternis verborgen is, aan het licht zal brengen, en de beraadslagingen des harten openbaar zal maken.” 1 Kor. 4:5. Wij kunnen het hart niet lezen. Daar wijzelf gebreken hebben, hebben wij niet de bevoegdheid over anderen te oordelen. Sterflijke mensen kunnen slechts oordelen naar de uiterlijke schijn. Slechts aan Hem, die de geheime bron van onze daden kent, en die teder en ontfermend handelt, is het gegeven over het lot van iedere ziel te beslissen.

“Daarom zijt gij, o mens, wie gij ook zijt, niet te verontschuldigen, wanneer gij oordeelt. Want waarin gij een ander oordeelt, veroordeelt gij uzelf; want gij, die oordeelt, bedrijft dezelfde dingen.” Rom. 2:1. Zo verklaren zij, die anderen veroordelen of bekritisieren, zichzelf schuldig; immers zij doen dezelfde dingen. Door anderen te veroordelen, brengen zij een vonnis over zichzelf, en God verklaart, dat dit vonnis rechtvaardig is. Hij neemt hun uitspraak tegen henzelf aan. — *Gedachten Berg Zaligsprekingen*, p.109.

In plaats van het vinden van fouten bij anderen, laat ons kritisch naar onszelf zien. De vraag van eenieder van ons zou zijn, is mijn hart volkomen voor God. Zal deze actie mijn Vader die in de hemel is vereren? Als u een foute geest hebt gekoesterd, verban hem van de ziel. Het is uw plicht alles van uw hart uit te roeien dat de natuur bezoedeld. Iedere grond van bitterheid moet verwijderd worden, opdat anderen niet verontreinigd worden door uw verderfelijke invloed. Sta niet toe dat een giftige plant in de grond van uw hart verblijft. Roei het uit in ditzelfde uur, en plant in zijn plaats een plant van liefde. Laat Jezus verblijven in de ziel. Christus is ons voorbeeld. Hij gaat rond, goed doende. Hij leeft om anderen te zegenen. Heb liefde voor schoonheid en veredel al Zijn acties, het is onze opdracht om in Zijn voetstappen te wandelen. — *That I May Know Him*, p. 187.

Vrijdag 14 februari: Voor verdere studie

In Heavenly Places, “Standing in the Light of Heaven,” p. 70.

Het Geloof Waardoor ik Leef, “De Heiligen Zullen de Wereld Oordelen.” P.216.

8. Van de stormige zee tot de wolken van de hemel

Sabbatmiddag 15 februari

Daniël werd door God geëerd ... hij kreeg vele openbaringen aangaande de toekomst. Zijn wonderbare profetieën, zoals deze staan vermeld in de hoofdstukken zeven tot twaalf van het boek dat zijn naam draagt, werden zelfs niet geheel door de profeet begrepen; maar eer zijn levenswerk werd afgesloten, kreeg hij de blijde belofte dat hij in de eindtijd – in de laatste dagen van de wereldgeschiedenis – zou opstaan. ... “Ga heen, Daniël,” sprak de engel nog eens tot de getrouwe boodschapper van God: “want deze dingen blijven verborgen en verzegeld tot de eindtijd ... Maar gij, ga de weg tot het einde, en gij zult rusten en opstaan tot uw bestemming aan het einde der dagen.” Dan.12:9,13.

Naarmate wij het einde der wereldgeschiedenis naderen, eisen de profetieën van Daniël onze bijzondere aandacht, omdat ze betrekking hebben op de tijd waarin wij leven. De boodschappen van het laatste boek van het Nieuwe Testament moeten

hiermee worden verbonden. Satan heeft velen ertoe gebracht te geloven dat de geschriften van Daniël en van Johannes op Patmos niet te begrijpen zijn. Maar de belofte is duidelijk, dat een bijzondere zegen wordt beloofd aan hen die deze profetieën bestuderen. "De verstandigen zullen het verstaan." (vers 10) was gezegd van de visioenen van Daniël die in de eindtijd zouden worden ontsloten; en van de openbaring die Christus aan Zijn dienstknecht Johannes gaf om Gods volk door de eeuwen heen te leiden, luid de belofte: "Zalig hij, die voorleest, en zij, die horen de woorden der profetie en bewaren hetgeen daarin geschreven staat." Openb. 1:3. — *Profeten en Koningen*, pp.335,336.

De Bijbel leert dat de afvalligheid die er zal heersen vóór de wederkomst van Christus veel gemeen zal hebben met de afval in de eerste eeuwen. "Weet wel, dat er in de laatste dagen zware tijden zullen komen: want de mensen zullen *zelfzuchtig* zijn, geldgierig, pochers, vermetel, kwaadsprekers aan de ouders ongehoorzaam, ondankbaar, onheilig, liefdeloos, trouweloos, lasteraars, onmatig, onhandelbaar, afkerig van het goede, verraderlijk, roekeloos, opgeblazen, met meer liefde voor genot dan voor God, die met een schijn van godsvrucht de kracht daarvan verloochend hebben." 2 Tim. 3:1-5. — *De Grote Strijd*, p. 412.

Een zorgvuldige bestudering van de uitwerking van Gods plannen in de geschiedenis der volkeren en in het openbaren van de toekomst zal ons helpen zichtbare en onzichtbare dingen op hun juiste waarde te schatten, en ons te leren wat het ware doel van het leven is. Zo kunnen we, als we de tijdelijke dingen zien in het licht der eeuwigheid, leven voor datgene wat waar, edel en blijvend is. En terwijl we in dit leven de beginselen leren van het koninkrijk van onze Heer en Heiland, dat zalige koninkrijk dat voor eeuwig zal bestaan, kunnen we voorbereid worden op zijn komst om dit koninkrijk met Hem te beërven. — *Profeten en Koningen*, p. 336.

Zondag 16 februari: Vier dieren

Uit de opkomst en ondergang van volken, zoals dit wordt geschilderd in de boeken Daniël en Openbaring moeten we leren hoe waardeloos uiterlijke en wereldse heerlijkheid is. Hoe volledig is Babel, met al haar pracht en praal – een pracht zoals onze wereld sedertdien niet meer heeft gezien — een pracht en heerlijkheid die voor mensen uit die tijd zo blijvend was — van het toneel verdwenen! Het is vergaan als een bloem in het gras.' Jac. 1:6. Zo zijn ook Medo-Perzië en de wereld rijken Griekenland en Rome verdwenen. Zo vergaat alles wat niet gegrond is in God. Alleen wat samengaat met zijn plannen, en wat zijn karakter openbaart, blijft bestaan. Zijn beginselen zijn de enige vaste beginselen die onze wereld kent. — *Profeten en Koningen*, p. 336.

Het koninkrijk van Christus ... het is een nieuwe schepping. De beginselen van zijn groei zijn tegengesteld aan die van de koninkrijken van deze wereld. Aardse regeringen heersen door geweld. Zij handhaven hun gezag door oorlogen, maar de stichter van het nieuwe koninkrijk is de Vrededorst. De Heilige Geest stelt de aardse koninkrijken voor onder het zinnebeeld van woeste roofdieren, maar Christus is het Lam van God dat de zonden der wereld wegneemt. Joh. 1:29. In zijn bestuur is geen plaats voor bruto geweld om het geweten te dwingen. De Joden zagen uit naar het koninkrijk van God en verwachtten dat het op gelijke wijze als de koninkrijken der

wereld opgericht zou worden. Om gerechtigheid uit te oefenen namen zij hun toevlucht tot uiterlijke maatregelen. Zij bedachten methoden en plannen. Maar Christus plant zijn beginsel in de mens. Door waarheid en recht in te planten, gaat Hij dwaling en zonde tegen. — *Lessen leven van Alledag*, pp. 42,43.

Onze verlossing hangt af van onze kennis van Gods wil zoals het beschreven staat in Zijn woord. Houd niet op met vragen en zoeken naar waarheid. Het is nodig dat u uw plicht kent. U moet weten wat u moet doen om gered te worden. En het is Gods wil dat u weten zal wat Hij tot u gezegd heeft. Maar u moet waarheid beoefenen. Als u de Schrift onderzoekt, moet u geloven dat God is, en dat Hij die Hem ijverig zoeken beloont.

O, doorzoek de Bijbel met een hongerig hart voor geestelijk voedsel! Graaf in het woord als een mijnwerker graaft in de aarde tot hij het goud vindt. Geef niet op te zoeken tot u uw relatie met God geleerd heeft en Zijn wil met betrekking tot u....

De geest waarin u komt om de Schrift te onderzoeken zal het karakter van de hulp aan uw kant bepalen. Engelen van de wereld van licht zullen met hen zijn die ootmoedig van hart zoeken naar goddelijke leiding. Maar wat als de Bijbel geopend is met oneerbiedigheid, met een gevoel van onafhankelijkheid, als het hart gevuld is met vooroordeel, dan staat Satan naast u, en hij zal een heldere verklaring van Gods woord in een ontaard licht zetten. — *Messages to Young People*, pp.260, 261.

Maandag 17 februari: De kleine hoorn

Het overtreden van Gods geboden is het speciale kenmerk van het beest en dus ook van het beeld. Daniël zegt over de kleine hoorn, het pausdom, het volgende: "Hij zal er op uit zijn tijden en wet te veranderen." Dan.7:24, Paulus noemde dezelfde macht "de mens der wetteloosheid die zich verheft tegen al wat God of voorwerp van verering heet." De ene profetie vult de andere aan. Het pausdom kon zich alleen boven God verheffen door Gods wet te veranderen. Als men weet dat Gods wet is veranderd en men houdt zich tóch aan de gewijzigde vorm, bewijst men de hoogste eer aan de macht die de verandering heeft ingesteld. Gehoorzaamheid aan pauselijke wetten is een bewijs van trouw aan de paus, in plaats van aan God.

Het pausdom heeft Gods wet willen veranderen. Het tweede gebod, dat het aanbidden van "gesneden beelden" verbiedt, is uit de wet geschrapt en het vierde gebod is zo veranderd dat het de viering van de eerste dag in plaats van de ware Sabbat voorschrijft. Maar de pausgezinden beweren dat het tweede gebod is weggelaten omdat het niet nodig is, daar het in het eerste gebod besloten ligt en dat zij de wet uitleggen zoals God het bedoelt. Dit kan dus niet de verandering zijn die de profeet heeft voorzien. Er is sprake van een opzettelijke, weloverwogen verandering: "Hij zal *er op uit zijn tijden en wet te veranderen*" (Hij zal *menen* – Statenvertaling). De verandering van het vierde gebod beantwoordt precies aan deze profetie. Om deze verandering te rechtvaardigen wordt er uitsluitend een beroep gedaan op het gezag van de kerk. In dit geval verheft de pauselijke macht zich openlijk boven God. — *De Grote Strijd*, p. 446.

De Bijbel zegt bij het wijzen op deze tijd (tweede komst van Christus) dat Satan zal werken met allerlei krachten en met allerlei verlokkende ongerechtigheid. Thess. 2:9,10. Zijn werk is duidelijk zichtbaar aan de snel toenemende duisternis, de veelvuldige dwalingen, ketterijen en verleidingen van deze laatste dagen. Niet alleen

neemt Satan de wereld gevangen, maar zijn verleidingen dringen door in de belijdende kerken van onze Here Jezus Christus. De grote afval zal zich ontwikkelen in een duisternis, zo dicht als middernacht. Voor Gods volk zal het een nacht van beproeving, van geweest, van vervolging ter wille van de waarheid zijn. Maar uit die duistere nacht zal Gods licht tevoorschijn komen. — *Profeten en koningen*, p. 441.

Satan is een ijverige Bijbelonderzoeker. Hij weet dat zijn tijd kort is en hij probeert op elk punt het werk van de Here op deze aarde tegen te werken. Het is onmogelijk een beeld te schetsen van de belevenissen van Gods volk, dat op deze aarde leven zal wanneer de hemelse heerlijkheid vermengd zal zijn met een herhaling van de vervolgingen uit het verleden. Zij zullen wandelen in het licht dat afstraalt van de troon van God. Door middel van de engelen zal er een voortdurende verbinding bestaan tussen hemel en aarde.

Gods beproefd en getoetst volk zal zijn kracht vinden, hun basis moet het levende woord zijn: "Er staat geschreven." Dit is het enige fundament, waarop ze veilig kunnen staan. — *Getuigenissen voor de Gemeente*, deel. 9, p. 21.-

Dinsdag 18 februari: Het gericht zette zich neder

De profeet Daniël zegt: "Terwijl ik bleef toekijken werden tronen opgesteld, en een Oude van Dagen zette Zich neder; zijn kleed was wit als sneeuw en zijn hoofdhaar blank als wol; zijn troon bestond uit vuurvlammen, de raderen daarvan uit laaiend vuur; en een stroom van vuur welde op en vloeide voor hem uit; duizendmaal duizenden dienden hem en tienduizend maal tienduizenden stonden vóór hem. De vierschaar zette zich neder en de boeken werden geopend."

Dan.7:9, 10. Zó zag de profeet in een visioen de grote, plechtige dag waarop het karakter en het leven van de mensen zullen worden onderzocht door de Rechter der gehele aarde en iedereen "naar zijn werken" zal ontvangen. De Oude van Dagen is God de Vader. De dichter van de Psalmen zegt: Eer de bergen geboren waren, en Gij aarde en wereld hadt voortgebracht, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid zijt Gij God." Ps. 90:2. Hij, de bron van alle leven en de oorsprong van alle wetten, zal de oordeelszitting leiden en engelen, "duizend maal duizenden en tienduizend maal tienduizenden," zullen als gerechtsdienaren en getuigen aanwezig zijn op deze grote rechtszitting. — *De Grote Strijd*, p. 443.

Het werk van ieder mens passeert in een overzicht voor God en wordt opgetekend voor getrouwheid of ontrouw. Tegenover iedere naam in de boeken van de hemel staat met verschrikkelijke juistheid ieder verkeerd woord, iedere zelfzuchtige actie, iedere onvervulde plicht, en ieder geheime zonde.

De diepste interesse geopenbaard onder de mensen in de beslissingen van aardse rechtbanken, is maar een zwakke weergave van het belang van het bewijs in het hemelse gerechtshof als de namen geschreven in het boek des levens voor komen in herinnering voor de Rechter van alles op aarde. De goddelijke Middelaar, schenkt in een pleidooi aan allen die overwonnen hebben door geloof in Zijn bloed, vergeving van hun overtreding, zodat ze zijn hersteld tot hun tehuis in Eden, en gekroond met de "heerschappij van vroeger." (Micha 4:8) — *Lift Him Up*, p. 327.

Het neerwerpen van Satan als de aanklager der broederen werd verwezenlijkt door het grote werk van Christus, toen Hij Zijn leven gaf. Ondanks de volhardende

tegenstand van Satan werd het verlossingsplan uitgevoerd. Christus achtte de mens van voldoende waarde om Zijn leven voor hem op te offeren. Satan wist dat het rijk dat hij zich had toegeëigend, hem ten slotte zou worden ontnomen en was vastbesloten alles in het werk te stellen om zoveel mogelijk schepselen, die God naar Zijn beeld had geschapen, te vernietigen. Hij haatte de mens omdat Christus zo'n vergevingsgezinde liefde en medelijden voor hem had getoond en nu maakte hij zich gereed om elke mogelijke vorm van bedrog over hem uit te oefenen, waardoor hij verloren zou kunnen gaan; Hij vervolgde zijn werk met des te meer energie, omdat zijn eigen positie hopeloos is. — *Ellen G. White commentaar, in de ZDA Bijbel Commentaar, vol.7, p. 666.*

Woensdag 19 februari: De komst van de zoon des mensen

Door zijn menszijn verbond Christus zich met de mens; door zijn godheid legt hij beslag op Gods troon. Als de Mensenzoon heeft Hij ons een voorbeeld van gehoorzaamheid gegeven; als Gods Zoon geeft Hij ons kracht om te gehoorzamen. Christus was het, die uit het braambos bij de berg Horeb tot Mozes sprak: "IK BEN DIE IK BEN. ... Aldus zult gij tot de kinderen Israëls zeggen: Ik Ben heeft mij gezonden." Ex. 3:14. Dit was de belofte van Israëls bevrijding. Toen Hij "aan de mensen gelijk werd," maakte Hij Zich dan ook bekend als de grote IK BEN. Het kindje van Betlehem, de zachtmoedige en nederige Heiland, is God "geopenbaard in het vlees."

1 Tim. 3:6. Tot ons zegt Hij: "IK BEN de goede herder" "IK BEN het brood des levens." "IK BEN de weg de waarheid en het leven." "Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde." Joh. 10:11; 6:51; 14:6; Matt.28:18. IK BEN is de zekerheid van elke belofte. IK BEN; wees niet bevreesd. "God met ons" is de zekerheid van onze verlossing van zonde, de verzekering van onze macht om de wet des hemels te gehoorzamen. — *Wens der Eeuwen, p. 15.*

Christus heeft in Zijn middelaarswerk als onze advocaat geen behoefte aan menselijke deugden, menselijke tussenkomst. Christus is de enige zondendrager, het enige zoenoffer. Alleen gebed en schuldbelijdenis moeten worden gericht tot Hem, die eens en voor altijd het heiligdom is binnengegaan. Christus heeft gezegd: "Als iemand gezondigd heeft, wij hebben een voorspraak bij de Vader, Jezus Christus, de Rechtvaardige." Hij zal volkomen zaligmaken, die in het geloof tot Hem gaan. Hij leeft altijd om voor ons te bidden. — *Ellen G. White Commentaar, in de ZDA Bijbel Commentaar, vol. 7, p. 565.*

In de geschiedenis van Jozef, Daniël en zijn vrienden zien we hoe de gouden keten der waarheid de jeugd kan binden aan de troon van God. Ze konden niet verleid worden zich af te wenden van hun koers van integriteit. Zij waardeerden de gunst van God boven de gunst en lof van prinses, en God had hen lief en spreidde Zijn schild over hen. Vanwege hun gelovige integriteit, was het hun besluit om God te eren boven iedere menselijke macht, en de Here eerde hen bijzonder voor de mensen. Ze werden geëerd door de Here de God van de heerscharen, wiens kracht is over al de werken zijner hand, in de hemel boven en de aarde beneden. Deze jeugdigen schaamden zich niet hun ware kleur te laten zien. Zelfs in de rechtszaal van de koning, getuigden zij met hun woorden, hun gewoonten, hun praktijken, van hun geloof in de Here God van de hemel. Zij weigerden te buigen voor geen enkele aardse macht die

hen zou scheiden van de eer van God. Ze hadden de kracht van de hemel om hun trouw tot God te bekennen. — *Messages to Young People*, p. 27.

Donderdag 20 februari: De heiligen van de allerhoogste

Tot iedere christen komt het woord dat aan Petrus was gericht, "Satan heeft u allen opgeëist om u te ziften als de tarwe: maar Ik heb voor u gebeden dat uw geloof niet ophoudt (Luk. 22:31,32). Dank God dat we niet alleen gelaten worden. Dit is onze veiligheid. Satan kan nooit met eeuwig onheil één die Christus voorbereid heeft voor verzoeken door Zijn vooruitziende tussenkomst aanraken, want genade is in Christus geschonken voor iedere ziel, en er is een uitweg gemaakt om te ontsnappen, zodat niet één behoeft te vallen onder de kracht van de vijand.

Satan bereidt menige en sterke verzoeken voor met welke Gods volk aangevallen worden. Hij presenteert zich wandelend als een brullende leeuw, zoekende welke ziel hij succesvol kan verleiden door zijn list om hem dan uiteindelijk te vernietigen. We zijn niet veilig zonder Christus, voor geen enkele stap. Maar welk een troost is er als een schat in de woorden, "Ik heb voor u gebeden, dat uw geloof niet ophoudt!" Satan zeeft het kaf niet; Het is de tarwe die hij in zijn hand wil hebben. Laten wij moed vatten en de hele tijd in gebed zijn. — *That I May Know Him*, p. 286.

Door een proef beproeft de Heer de sterkte van Zijn kinderen. ... Dit bepaalt de Heer door moeilijkheden. In de smeltoven van leed zuivert Hij ons van de slakken. Hij zendt ons moeilijkheden, niet om ons nodeloos pijn te doen, maar om in ons lijden op Hem te zien, ons te sterken in ons uithoudingsvermogen, om ons te leren niet rebels te zijn. Stel uw vertrouwen op Hem, we zullen Zijn heil zien.

De liefde van Christus voor Zijn kinderen is zo sterk als het teder is. Het is een liefde sterker dan de dood, want Hij stierf voor ons. Het is een liefde trouwer dan een moeder voor haar kinderen. De liefde van een moeder kan veranderen, maar Christus' liefde is onveranderlijk. "Ik ben ervan overtuigd," zegt Paulus, "dat noch dood, noch leven, noch engelen, noch overheden, noch krachten, noch tegenwoordige, noch toekomstige dingen, noch hoogte, noch diepte, noch enig ander schepsel, ons zal kunnen scheiden van de liefde van God in Jezus Christus, onze Here." (Rom. 8:38,39). — *In Heavenly Places*, p. 269.

Het koninkrijk van Gods genade wordt nu opgericht, doordat dag aan dag harten, die vol van zonde en opstandigheid zijn geweest, zich overgeven aan de oppermacht van Zijn liefde. Maar de volledige bevestiging van het koninkrijk van Zijn heerlijkheid zal pas plaats vinden bij de wederkomst van Christus naar deze wereld. "Het koningschap, de machten de grootheid der koninkrijken onder de ganse hemel zal gegeven worden aan het volk van de heiligen des Allerhoogsten." Dan. 7:17. Zij zullen het koninkrijk beërven, dat voor hen bereid was "van de grondlegging der wereld af." Matth. 25:34. En Christus zal Zijn grote macht in handen nemen en Hij zal regeren.

De hemelse poorten zullen opnieuw verhoogd worden, en met tienduizend maal tienduizend en duizend maal duizenden heiligen, zal onze Heiland uitgaan als Koning der koningen en Here der heren.

Jehova Immanuel "zal koning worden over de gehele aarde; te dien dage zal de Here de enige zijn, en Zijn naam de enige." "De tent van God," zal bij de mensen zijn, "en Hij zal bij hen wonen en zij zullen Zijn volken zijn en God zelf zal bij hen zijn." Zach. 14:9; Opb. 21:3. — *Gedachten Berg der Zaligsprekingen*, p. 96.

Vrijdag 21 februari: Voor verdere studie

Lift Him Up, "Enrolled in the Record Books of Heaven," p.328.

Het geloof waardoor ik leef, "Dezelfde Jezus zal Terugkeren," p. 351.

9. Van verontreiniging naar loutering

Sabbatmiddag 22 Februari

Op de vraag: "Wat is het Heiligdom?" Vinden we in de Schrift de term "heiligdom" in de eerste plaats gebruikt voor de tabernakel die Mozes bouwde als een afbeelding van het heiligdom in de hemel. In de tweede plaats wordt deze term gebruikt voor "de ware tabernakel" in de hemel, waar het heiligdom op aarde naar verwees. Bij de dood van Christus kwam er een eind aan de schaduwdienst. De "ware tabernakel" in de hemel is het heiligdom van het nieuwe verbond. Aangezien de profetie van Dan. 8:14 in deze bedeling in vervulling is gegaan, moet het heiligdom waar er in deze tekst over gesproken wordt het heiligdom van het nieuwe verbond zijn. Aan het einde van de 2300 avonden en morgens in 1844 was er al eeuwenlang geen heiligdom meer op aarde. De profetie "Twee duizend driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom in rechte staat hersteld worden," verwees naar het heiligdom in de hemel.

Maar de belangrijkste vraag moet nog worden beantwoord: Wat betekent "het in rechte staat herstellen van het heiligdom" (Statenvertaling: 'dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden')? Dat er zo'n dienst was in het heiligdom op aarde, kunnen we in het Oude Testament lezen. Maar moet er iets in de hemel gereinigd worden? Het negende hoofdstuk van de brief aan de Hebreëen zegt duidelijk dat zowel het aardse als het hemelse moeten worden gereinigd. "En nagenoeg alles wordt volgens de wet met bloed gereinigd, en zonder bloedstorting geschiedt er geen vergeving. Noodzakelijk moesten dus hiermee (het bloed van dieren) de hemelse dingen gereinigd worden, maar de hemelse dingen zelf met betere offeranden dan deze," namelijk het kostbare bloed van Christus. —*De Grote Strijd*, p. 391.

Op de Grote Verzoendag ging de hogepriester nadat hij het offer van de vergadering had aangenomen in het heilige der heilige met het bloed van het offerdier en sprenkelde het op het verzoendeksel, dat vlak boven de wet lag, om de eisen die de wet stelt, na te komen. Daarna nam hij als middelaar de zonden op zich en droeg ze uit het heiligdom. Hij plaatste zijn handen op de kop van de zondebok, beleed al deze zonden over het dier en bracht door die handeling de zonden van hemzelf op de zondebok over. De bok nam de zonden mee naar de woestijn en pas dan waren ze voor altijd verwijderd.

Dat waren de diensten die werden verricht "als een afbeelding van de hemelse dingen." Wat zinnebeeldig geschiedde bij de diensten in het heiligdom op aarde, gebeurt in werkelijkheid bij de dienst in het hemelse heiligdom. Na zijn hemelvaart begon Christus zijn werk als onze Hogepriester. Paulus zegt: "Christus is niet binnengegaan in een heiligdom met handen gemaakt, een afbeelding van het ware, maar in de hemel zelf, om thans, ons ten goede, voor het aangezicht Gods te verschijnen." Hebr. 9:24. —*De Grote Strijd*, pp. 393,394.

Zondag 23 februari: De ram en de geitenbok

Terwijl Daniël zich met onwankelbaar vertrouwen vastklemde aan God, kwam de geest der profetie op hem. Terwijl hij onderricht ontving van mensen aangaande de plichten van het leven aan het hof, werd hij door God onderricht om de verborgenheden van de toekomst te lezen, en voor latere geslachten door symbolen en beelden gebeurtenissen uit de wereldgeschiedenis tot het einde van de tijd te vermelden. —*Profeten en koningen*, p. 291.

De waarheid was als een schat van goud aan het Hebreeuwse volk toevertrouwd. Het Joodse stelsel dat het stempel van God droeg, was door Christus zelf gesticht. In typen en symbolen waren de grote waarheden van de verlossing omhuld. Toen Christus echter kwam, herkenden de Joden Hem niet als Degene naar wie deze zinnebeelden wezen. Zij hadden Gods Woord in hun handen, maar de overleveringen die van geslacht op geslacht waren doorgegeven en de menselijke uitleg van de Schriften hielden de waarheid, zoals deze in Jezus is, voor hen verborgen. De geestelijke betekenis van de Heilige Schrift was verloren. Het schathuis met al zijn kennis stond voor hen open, maar zij wisten het niet.

God verbergt zijn waarheid niet voor de mensen. Zij maken deze door hun eigen handelwijze duister voor zichzelf. Christus had aan het Joodse volk overvloedige bewijzen gegeven van het feit dat Hij de Messias was, maar zijn leer riep op tot een duidelijke verandering in hun leven. Zij beseften dat, wanneer zij Christus zouden aannemen, zij hun geliefde stellingen en overleveringen, hun zelfzuchtige, goddeloze gebruiken moesten prijsgeven. Het aanvaarden van de onveranderlijke eeuwige waarheid eiste een offer....

Zij waren bang dat zij overtuigd zouden worden en gedwongen zouden zijn hun vooropgezette meningen op te geven. De schat van het evangelie, de Weg, de Waarheid en het Leven bevond zich onder hen, maar zij verwierpen de grootste gave die God kon geven.....

“Een ongeestelijk mens aanvaardt niet hetgeen van de Geest Gods is, want het is hem dwaasheid en hij kan het niet verstaan, omdat het slechts geestelijk te beoordelen is. 1 Kor. 2:14.

“Maar in het geval dat ons Evangelie nog bedekt is, dan is het bedekt in hen die verloren gaan. Van hen, de ongelovigen, geldt dat de god van deze eeuw hun gedachten heeft verblind, opdat de verlichting met het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van God is, hen niet zou bestralen.” 2 Kor. 4:3,4.

— *Lessen Leven van Alle Dag*, pp. 57,58.

De joden konden niet de diepe geestelijke strekking ontdekken van hun zinnebeeldige dienst. In hun eigengerechtigheid vertrouwden ze op hun eigen werken, op de offers en instellingen zelf, in plaats van te vertrouwen op de verdiensten van Hem op wie dit alles heen wees. Door op deze wijze te trachten “hun eigen gerechtigheid te doen gelden” (Rom. 10:3) bouwden ze aan een zelfvoldane vormendienst. Bij gebrek aan de Geest en Gods genade trachtten ze in deze leemte te voorzien door een strikte waarneming van godsdienstige ceremoniën en vormen. Niet tevreden met de inzettingen die God zelf had geboden, omgaven zij de goddelijke geboden met talloze geboden van eigen maaksel. Hoe verder ze van God verwijderd waren, des te nauwgezetter waren ze in het waarnemen van deze vormen. —*Profeten en Koningen*, p. 434.

Maandag 24 februari:

Zeer langzaam, in het begin heimelijk en in stilte, maar later openlijker naarmate het in kracht toenam en ging heersen over de geesten van de mensen, zette "Het geheimenis der wetteloosheid" zijn bedrieglijk en godslasterlijk werk voort. Bijna onmerkbaar werden de gebruiken van het heidendom in de christelijke gemeente ingevoerd. De geest van toegevingen en de bereidheid tot aanpassing werden enige tijd tegengehouden door de zware vervolgingen die de gemeente onder het heidendom had te verduren. Maar toen de vervolgingen ophielden en het christendom ingang vond in de hoven en paleizen van koningen, verwisselde het de nederige eenvoud van Christus en zijn apostelen voor de pracht en praal van heidense priesters en vorsten en stelde het menselijke theorieën en tradities in de plaats van Gods eisen. De zogenaamde bekering van Constantijn in het begin van de vierde eeuw verwekte grote blijdschap. De wereld trad met een schijn van gerechtigheid toe tot de gemeente. Toen begon het verderf snel om zich heen te grijpen. Het heidendom, dat schijnbaar overwonnen was, werd de echte overwinnaar. Zijn geest beheerste de gemeente. Heidense leerstellingen, praktijken en bijgeloof werden opgenomen in het geloof en de godsdienst van mensen die zich voor Christelijke' volgelingen uitgaven. — *De Grote Strijd*, p. 45.

In de zesde eeuw was het pausdom sterk gegrondvest. Zijn machtszetel was gevestigd in de keizerlijke stad, en de bisschop van Rome werd tot hoofd over deze kerk verklaard. Heidens Rome had zijn plaats afgestaan aan het pauselijk Rome. De draak had aan het beest zijn "macht, en zijn zetel, en grote autoriteit gegeven." Opb. 13:2. En nu begonnen de 1260 jaar van de pauselijke overheersing voorspeld in de profetieën van Daniël en Johannes. (Dan. 7:25; Opb.13:5-7) Christenen werden gedwongen te kiezen, of hun integriteit opgeven en de pauselijke ceremoniën en dienst accepteren, of hun leven in een donkere cel te verblijven, of de dood te lijden op de pijnbank, de brandstapel, of de bijl van de beul. ...Vervolging werd geopend op de gelovigen met groter ijver dan ooit tevoren, en de wereld werd een waar slagveld. — *The Story of Redemption*, p. 330.

Als de protestanten de Bijbel biddend zouden onderzoeken, zouden ze het ware karakter van het pausdom wel ontdekken en het verafschuwen. Velen zijn echter te eigenwijs en menen dat ze er absoluut geen behoefte aan hebben om God in alle nederigheid te zoeken, opdat ze zijn waarheid in alle nederigheid zouden leren kennen. Hoewel ze zich beroemen op het licht dat ze hebben, kennen ze de Bijbel niet, noch de kracht Gods. Ze willen hun geweten zussen en zoeken dan naar de minst geestelijke en minst vernederende middelen. Ze zijn op zoek naar een methode waardoor ze God kunnen vergeten, maar waarmee ze toch de indruk geven dat ze juist wél aan hem denken. Het pausdom kan in de behoeften van al deze mensen voorzien. Het is geschikt voor twee groepen waartoe bijna alle mensen behoren; zij die zalig willen worden door hun eigen werken en zij die verlost willen worden van hun zonden. Dit is het geheim van de macht van het pausdom. — *De Grote Strijd*, p. 526.

Dinsdag 25 februari: De aanval op het heiligdom

Eén doel was zeer belangrijk voor hen, bij de oprichting van de toren van Babel, hun eigen veiligheid verzekeren in zake een mogelijke overstroming. Door het bouwwerk veel hoger te bouwen dan de wateren van de vloed gekomen waren,

dachten ze zich te plaatsen boven alle mogelijke gevaar. En als ze in staat waren om tot in de wolken te klimmen hoopten ze de oorzaak van de vloed te bepalen.

Er zijn torenbouwers in onze tijd. Ongelovigen bouwen hun theorieën op hun verwachtingen, en weerstaan het geopenbaarde woord van God. In de bekende christelijke wereld keren velen zich af van de duidelijke leringen van de Bijbel en bouwen op een geloof van menselijke speculaties en aangename fabels, en ze bouwen hun toren als een manier om naar de hemel op te klimmen.

De tijd van Gods onderzoeking is nabij. De Allerhoogste zal afdalen om te zien wat de mensenkinderen gebouwd hebben. Zijn soevereine kracht zal geopenbaard worden; de werken van menselijke trots zullen in het stof gelegd worden. —*Conflict and Courage*, p. 42.

De vermeerdering van de kracht van de Roomse Kerk markeert het begin van de duistere middeleeuwen. Terwijl haar macht groeide, werd de duisternis dieper. Geloof was overgedragen van Christus, het ware fundament, op de paus van Rome. In plaats van te vertrouwen op de Zoon van God voor vergeving van zonden en voor eeuwige redding, zag het volk op de paus en op de priesters en de kerkvorsten, aan wie ze autoriteit schonken. Ze dachten dat de paus hun middelaar was, en dat niemand tot God kon komen dan door hem, en, verder, dat hij in de plaats van God stond voor hen, en moesten daarvoor in blind vertrouwen gehoorzamen. Een afwijking van zijn eisen was voldoende reden voor de strengste bestraffing op de lichamen en zielen van de overtreders.

Zo keerde de geest van het volk zich van God tot feilbare, foute en wrede mensen—ja zelfs, meer, tot de prins der duisternis zelf, die zijn macht uitoefent door hen. De zonde was vermomd in een kleed van heiligheid. Als de Bijbelteksten onderdrukt zijn, en de mens ziet zichzelf als superieur, is het voor ons noodzakelijk enkel te zien op fraude, misleiding, en verlagende ongerechtigheid. Met het verhogen van menselijke wetten en tradities openbaart zich de corruptie, wat altijd het resultaat is bij het opzijzetten van de wet van God. —*The Story of Redemption*, pp. 331,332.

De enige veiligheid ligt daarin naar de waarheid te zoeken, zoals geopenbaard in Gods Woord, als naar een verborgen schat. De onderwerpen over de Sabbat, de natuur van de mens en de getuigenis van Jezus, zijn de grote, belangrijke waarheden, die begrepen moeten worden. Deze zullen zijn als een anker, om Gods volk te bewaren in deze gevaarlijke tijden. Maar de grote massa van de mensheid veracht de waarheden van Gods Woord en verkiest fabels. 2 Thess. 2:10, 11. "Daarvoor, dat zij de liefde der waarheid niet aangenomen hebben, om zalig te worden. En daarom zal God hun een kracht der dwaling zenden, dat zij de leugen zouden geloven."

—*Schatkamer der getuigenissen*, deel 1, p. 98.

Woensdag 26 februari: De reiniging van het heiligdom

Achttien eeuwen lang vond deze dienst in het eerste deel van het heiligdom plaats. Het bloed van Christus pleitte voor de berouwvolle gelovigen. Door zijn bemiddeling werden hun zonden vergeven en werden zij door de Vader aangenomen. Toch bleven hun zonden in de boeken opgetekend. Net zoals er in de zinnebeeldige dienst "verzoening moest worden gedaan" op het einde van een jaar, moest er vóór Christus' werk tot verlossing van de mens wordt afgesloten, ook verzoening worden gedaan om de zonden uit het heiligdom in de hemel te verwijderen. Deze dienst begon aan het

einde van de 2300 avonden en morgens. Toen ging onze Hogepriester zoals de profeet Daniël had voorzegd het heilige der heiligen binnen om het laatste gedeelte — “het in rechte staat herstellen van het heiligdom” — te vervullen.

Zoals de zonden van het volk vroeger op het zondoffer werden overgedragen en door zijn bloed zinnebeeldig naar het heiligdom op aarde werden overgebracht, worden de zonden van de gelovigen die hun schuld belijden op Christus overgedragen en naar het heiligdom in de hemel overgebracht. Zoals de zinnebeeldige reiniging van het heiligdom op aarde plaatsvond door het wegdoen van de zonden die het verontreinigden, wordt het hemelse heiligdom gereinigd door het verwijderen van de zonden die daar staan opgetekend...

Toen begrepen de gelovigen die het profetische woord onderzochten dat Christus in 1844 aan het einde van de 2300 niet naar de aarde was gekomen, maar het heilige der heiligen was binnengegaan om zijn verzoeningswerk af te sluiten voordat Hij terugkomt. — *De Grote Strijd*, pp. 394, 395.

De reiniging van het Heiligdom... houdt een onderzoekend werk in, — een oordeels werk. Dit werk zal voltooid moeten zijn vóórdát Christus wederkomt om Zijn volk te verlossen, Als Hij komt is Zijn loon bij Hem om ieder mens te geven overeenkomstig zijn werken.

Op de afrekeningsdag zullen noch een hoge positie, noch rang of rijkdom een haarbreed toedoen aan de rechtszaak van wie dan ook. “Het is de alziende God,” Die de mensen zal oordelen naar wat ze zijn, in reinheid, in edelmoedigheid, in liefde voor Christus. — *Het Geloof Waardoor ik Leef*, p. 207.

(De woorden) “Tot tweeduizend driehonderd avonden en morgens, dan zal het heiligdom in rechten hersteld worden. (Dan. 8:13,14) Dit antwoord vulde hem met verwarring. Ernstig zocht hij de betekenis van dit gezicht. Hij begreep niet in welke verhouding de zeventigjarige ballingschap, waarover Jeremia had gesproken, stond ten opzichte van de drieëntwintighonderd jaar die, volgens de hemelse bode, zouden verlopen eer Gods heiligdom gereinigd kon worden. De engel Gabriël gaf hem een gedeeltelijke verklaring; toen de profeet echter de woorden hoorde: ‘Het gezicht ...ziet op een verre toekomst,’ werd hij ziek. “Ik Daniël, was uitgeput en was enige dagen ziek,” schrijft hij. “Daarna stond ik op en verrichte de dienst bij de koning. En ik was verbijsterd over het gezicht, maar niemand merkte het.” (Dan. 8:26,27) — *Profeten en Koningen*, pp. 338,339.

Donderdag 27 februari: Het profetische tijdschema

De geschiedenis van de volken die de een na de ander de hun toegewezen tijd en plaats hebben ingenomen en onbewust getuigen van de waarheid waarvan zijzelf de betekenis niet begrijpen, spreekt tot ons. Aan elk volk en aan elke mens van deze tijd heeft God een plaats in Zijn groot plan toegekend. Vandaag worden mensen en volken gemeten door het schietlood in de hand van Hem Die zich niet vergist. Allen bepalen door hun persoonlijke keuze hun lot en God heeft alles in Zijn macht om Zijn doel te bereiken.

De geschiedenis, welke de grote “Ik Ben” in Zijn Woord heeft uitgestippeld door vanaf de eeuwigheid van het verleden tot aan de eeuwigheid van de toekomst in de profetische keten schakel aan schakel te verbinden, zegt ons waar wij in de loop der eeuwen zijn aangeland en wat wij in de komende tijd kunnen verwachten. Alles wat

de profetie heeft voorzien dat tot op heden zou gebeuren, staat opgetekend op de bladzijden der geschiedenis, en we kunnen verzekerd zijn dat wat nog komen moet, eveneens in vervulling zal gaan. —*Karaktervorming*, p. 177.

De tijd van Christus komst, zijn zalving door de Heilige Geest, zijn dood en de prediking van het evangelie aan de heidenen waren nauwkeurig aangegeven. Het joodse volk had het voorrecht deze profetieën te verstaan en de vervulling ervan in het werk van Jezus te zien. Christus wees zijn discipelen op het belang van de studie van de profetieën. Met betrekking tot de profetie aan Daniël over hun tijd, zei Hij: "Wie het leest, geve er acht op." Matt. 24:15. Na zijn opstanding legde Hij zijn discipelen uit al wat in de Schriften op Hem betrekking had. Luk. 24:27. De Heiland had door de profetieën gesproken. De geest van Christus, die in hen was, getuigde vooraf van al het lijden dat over Christus komen zou en van de heerlijkheid daarna. 1 Petr. 1:11.

Gabriël, de engel die in de rang na Gods Zoon kwam, bracht Gods boodschap aan Daniël. Christus zond Gabriël. "zijn engel" naar de geliefde Johannes om hem de toekomst bekend te maken. Een zegen wordt uitgesproken over hen, die de woorden der profetie lezen en horen en bewaren hetgeen daarin geschreven staat. Opb. 1:3.

"De Here Here doet geen ding, of Hij openbaard zijn raad aan zijn knechten de profeten." Hoewel de verborgen dingen voor de Here onze God zijn, zijn de geopenbaarde voor ons en onze kinderen voor altijd. Amos 3:7; Deut. 29:29. God heeft ons deze dingen gegeven en zijn zegen rust op de eerbiedige, biddende studie van de profetieën. —*De Wens der Eeuwen*, p.186.

Vrijdag 28 februari: Voor verdere studie

Het geloof waardoor ik leef, "De hemelse dingen worden gereinigd", p. 206.

Selected Messages, "The Righteousness of Christ in the Law," book 1, pp. 237,239.

10. Van zondebelijdenis naar troost

Sabbatmiddag, 29 februari

Er is behoefte aan gebed, zeer ernstig, vurig, hartverscheurend gebed...

Daniel bad tot God, zichzelf niet verheffende of enige aanspraak doen op goedheid: "O Here, hoor! o Here, vergeef! O Here, merk op! Treed handelend op; toef niet om uwszelfswil, mijn God" (Daniel 9:19). Dit is wat Jacobus het effectieve, vurige gebed noemt. Van Christus wordt gezegd: "En Hij werd dodelijk beangst en bad des te vuriger." In welk contrast met deze bemiddeling van de Majesteit van de hemel staan de zwakke, harteloze gebeden die aan God worden geofferd.

Gemeenschap met God geeft de ziel een intieme kennis van Zijn wil. Maar velen die het geloof belijden, weten niet wat ware bekering is. Ze hebben geen ervaring in gemeenschap met de Vader door Jezus Christus en hebben nooit de kracht van goddelijke genade gevoeld om het hart te heiligen... Ware gebed maakt gebruik van de energie van de ziel en beïnvloedt het leven. Hij die zodanig zijn behoeften voor God uitstort, voelt de leegte van al het andere onder de hemel. David zei: "Here, al mijn verlangen ligt voor U open, mijn zuchten is voor U niet verborgen." "Mijn ziel dorst naar God, naar de levende God; wanneer zal ik komen en voor Gods aangezicht

verschijnen?" Hieraan wil ik denken en mijn ziel in mij uitstorten." (Psalm 38:10; 42:3,5). — *Testimonies for the Church, vol. 4, p. 534*

De heidenen beschouwden hun gebeden als middelen, die in zichzelf de verdienste hadden om zonden te verzoenen. Vandaar: hoe langer het gebed, hoe groter de verdienste. Als zij door hun eigen inspanningen heilig konden worden, dan zouden ze iets in zichzelf hebben, waarover zij zich zouden kunnen verheugen... De Farizeeën hadden deze heidense opvatting over het gebed overgenomen. En in onze tijd is zij nog zeker niet uitgestorven, zelfs onder mensen, die belijden christen te zijn. De herhaling van vaste standaardzinnen, terwijl het hart geen behoefte aan God voelt, is van dezelfde aard als de "omhaal van woorden" van de heidenen...

Alle bloemrijke woorden, die wij op commando uitspreken, zijn nog niet aan één heilig verlangen gelijkwaardig. De meest welsprekende gebeden zijn niet meer dan ijdele woorden, als zij niet de ware gevoelens van het hart uitdrukken. Maar het gebed dat opstijgt uit een oprecht hart, waarin de eenvoudige behoeften van de ziel tot uitdrukking komen – zoals we een aardse vriend om een gunst zouden vragen, in de verwachting dat die zal worden ingewilligd – dat is het gelovig gebed. God verlangt niet naar onze rituele complimenten. Maar de onuitgesproken roep van een gebroken hart, dat overweldigd is door schuldbewustzijn en zijn volkomen zwakheid, vindt de weg tot de Vader van alle barmhartigheid. — *Gedachten van de berg der zaligsprekingen, p. 106,107, hoofdstuk 4.*

Zijn [Christus] mens-zijn maakte gebed voor Hem tot een noodzaak en een voorrecht. Hij vond troost en vreugde in de gemeenschap met Zijn Vader. En als de Zaligmaker van de mensheid, als de Zoon van God de noodzaak voelde om te bidden, hoeveel te meer zouden dan zwakke, zondige stervelingen de noodzaak van ernstig en voortdurend gebed behoren in te zien. — *Schreden naar Christus, hoofdstuk 11, p. 44*

Zondag 1 maart: Het middelpunt van Gods woord

Een kopie van de brieven die Jeremia aan de Hebreeuwse gevangenen in Babylon heeft gezonden, en van de brieven die door de valse profeten aan deze gevangenen en aan de autoriteiten van Jeruzalem zijn gestuurd, samen met een verhaal over de controverse tussen het ware en het valse, wordt gevonden in het zevenentwintigste tot het negenentwintigste hoofdstuk van Jeremia.

Het was onmiddellijk na deze briefwisseling tussen Jeremia en de ouderlingen van de Israëlieten in gevangenschap, dat de profeet werd opgedragen om in een boek alles op te schrijven wat hem was geopenbaard met betrekking tot het herstel van Israël. Dit is vastgelegd in het dertigste en het eenendertigste hoofdstuk van Jeremia.

Dit, met de profetieën van het vijfentwintigste hoofdstuk, zijn de brieven en de verslagen die Daniël de profeet, tijdens "het eerste jaar van de regering van Darius de Mediër", gebedsvol bestudeerde, meer dan zestig jaar nadat ze waren geschreven. — *Ellen G. White Comments, in The Sda Commentary, vol.4, pp. 1157,1158*

Laat het woord uw gids zijn, uw gedragsregel. Het zal je verfijnde manieren, goddelijk gedrag en onfeilbaar oordeel leren. Bestudeer het woord. Wanneer u in verwarring bent, zoek dan in het woord naar instructies die geschikt zijn voor uw geval. Ga naar de Heer voor leiding. Vermaak je nooit met wat de Heer in Zijn woord verbiedt, en probeer altijd datgene te doen wat Zijn woord vereist. "Onderzoek de

Schriften, want gij meent daarin eeuwig leven te hebben, en deze zijn het, welke van Mij getuigen" (Johannes 5:39)

Er is geen actie in ons leven waarbij God niet betrokken is, geen interesse die niet kostbaar is in Zijn ogen "En zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld," zegt Hij" (Mattheüs 28:20). God is het schild van Zijn volk. Hij spreidt zijn handen uit boven Zijn kinderen die Hem vertrouwen, en niemand kan een kind van Hem verwonden zonder de hand van God te slaan. —*The Upward Look, p. 87.*

Het door God geïnspireerde kostbare geloof verleent kracht en nobelheid van karakter. Terwijl je gevestigd blijft in Zijn goedheid, Zijn genade en Zijn liefde, zal de waarneming van waarheid nog duidelijker zijn; hoger, heiliger zal het verlangen zijn naar zuiverheid van hart en helderheid van gedachte. De ziel die in de atmosfeer van heilige gedachten verblijft, wordt omgevormd door [gemeenschap] met God door de studie van Zijn woord. De waarheid is zo groot, zo verrijkend, zo diep, zo breed, dat het ik uit het oog wordt verloren. Het hart wordt zacht en onderworpen aan nederigheid, vriendelijkheid en liefde.

De natuurlijke krachten worden vergroot vanwege heilige gehoorzaamheid. Uit de studie van het woord des Leven kunnen studenten verruimde, verheven, veredelde geesten bekomen... Omdat ze zuiver van geest zijn, zullen ze sterk van geest worden. Elk intellectueel vermogen zal worden versterkt. Ze kunnen zichzelf zo onderrichten en disciplineren dat iedereen binnen de sfeer van hun invloed kan zien wat een mens kan zijn en wat hij kan doen, wanneer hij verbonden is met de God van wijsheid en macht. —*My Life Today, p. 262.*

Maandag 2 maart: Een beroep op genade

Daniëls voorbeeld van gebed en belijdenis wordt gegeven voor onze instructie en aanmoediging. Bijna zeventig jaar lang was Israël in gevangenschap. Het land dat God voor Zijn eigen bezit had gekozen, werd in handen van de heidenen gegeven. De geliefde stad, de ontvanger van het licht van de hemel, eens de vreugde van de hele aarde, werd nu veracht en aangetast. De tempel die eens de ark van Gods verbond bevatte en de cherubijnen van heerlijkheid die het verzoendeksel overschaduwden, was in puin. De locatie zelf was ontheiligd door onheilige voeten. Trouwe mannen die van de vroegere glorie wisten waren vervuld van angst over de verlatenheid van het heilige huis dat Israël onderscheidde als Gods uitverkoren volk.

Deze mannen waren getuigen geweest van de veroordelingen van God vanwege de zonden van Zijn volk. Ze waren getuigen geweest van de vervulling van dit woord. Ze waren ook getuigen geweest van de beloften van Zijn gunst als Israël zou terugkeren naar God en behoedzaam voor Hem zou lopen...Daniel wist dat de vastgestelde tijd voor de gevangenschap van Israël bijna was afgelopen; maar hij voelde niet dat, omdat God beloofd had hen te bevrijden, dat zijzelf geen rol daarin hadden om te handelen. Met vasten en berouw zocht hij de Heer op, zijn eigen zonden en de zonden van het volk belijdende. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol.4, p. 1172.*

We waarderen de kracht en effectiviteit van gebed niet zoals we zouden moeten. "En evenzo komt de Geest onze zwakheid te hulp; want wij weten niet wat wij bidden zullen naar behoren, maar de Geest zelf pleit voor ons met onuitsprekelijke verzuchtingen" (Romeinen 8:26) Het is Gods wens dat we tot Hem komen in gebed, zodat Hij ons verstand kan verlichten. Hij alleen kan duidelijke opvattingen over de

waarheid geven. Hij alleen kan het hart verzachten en onderwerpen. Hij kan het begrip versnellen om de waarheid van dwaling te onderscheiden. Hij kan de weifelende geest vestigen en het een kennis en een geloof geven dat de test zal doorstaan. Bid dan; bid zonder te stoppen. De Heer die het gebed van Daniël heeft gehoord, zal het uwe horen als u Hem wilt benaderen zoals Daniël deed...

We moeten weten hoe te bidden. Het zijn geen saaie, geesteloze gebeden die de goddelijke eigenschappen inhouden. Gebed dat uit een gebroken hart komt door een gevoel van onwaardigheid, wordt door God gehoord. Gebed werd ingesteld voor onze troost en redding, zodat we door geloof en hoop de rijke beloften van God kunnen aangrijpen. Gebed is de uitdrukking van de verlangens van een ziel die hongert en dorst naar gerechtigheid. —*In Heavenly Places*, p. 75

Als wij als volk zouden bidden zoals Daniël bad en worstelen zoals hij worstelde, door ons te vernederen voor God, dan zouden we even duidelijke antwoorden op onze smeekbeden ontvangen als Daniël kreeg" —*Geheiligd Leven*, p. 14 Hoofdstuk 6

Dinsdag 3 maart: De waarde van voorbede

Wat houdt voorbede in? Het is de gouden ketting die de eindige mens aan de troon van de oneindige God bindt. De menselijke agent waarvoor Christus gestorven is om hem te redden, blijft aan de troon van God hangen, en zijn verzoek wordt overgenomen door Jezus die hem met Zijn eigen bloed heeft gekocht. Onze grote Hogepriester plaatst Zijn gerechtigheid aan de zijde van de oprechte smekeling en het gebed van Christus gaat samen met dat van de menselijke verzoeker.

Christus heeft erop aangedrongen dat Zijn volk onophoudelijk bidt. Dit betekent niet dat we altijd op onze knieën moeten zitten, maar dat gebed is als de adem van de ziel. Onze stille verzoeken, waar we ook zijn, moeten opgaan tot God, en Jezus, onze advocaat, pleit voor ons, onze verzoeken aan de Vader ondersteunend met de wierook van Zijn gerechtigheid. —*That I May Know Him*, p. 78

Terwijl Petrus en Johannes gevangenen waren, hadden de andere discipelen, die de kwaadaardigheid van de Joden kenden, onophoudelijk voor hun broeders gebeden, uit angst dat de wreedheid tegen Christus zou worden herhaald. Zodra de apostelen werden vrijgelaten, zochten ze de rest van de discipelen en deden melding van de resultaten van het onderzoek. Groot was de vreugde van de gelovigen...

De discipelen baden dat hun meer kracht zou kunnen worden verleend in het werk van de evangeliebediening; want zij zagen dat zij dezelfde vastberaden tegenstand zouden ontmoeten die Christus op aarde had ondervonden. Terwijl hun verenigd gebeden in geloof naar de hemel opstegen, kwam het antwoord. De plaats waar ze waren verzameld, werd geschud en werden ze opnieuw begiftigd met de Heilige Geest. Met harten vervuld van moed, gingen ze weer verder om het woord van God in Jeruzalem te verkondigen. "En met grote kracht gaven de apostelen hun getuigenis van de opstanding des Heren Jezus," en God zegende hun inspanningen wonderbaarlijk. (Handelingen 4:33). —*The Acts of the Apostles*, p. 67

Terwijl de executie van Petrus werd uitgesteld, onder verschillende voorwendsels, tot na het Pascha, had de kerk van Christus tijd voor grondig onderzoek van het hart en oprecht gebed. Krachtige smeekbeden, tranen en vasten werden met elkaar vermengd. Ze baden zonder ophouden voor Peter; zij voelden dat hij niet van het

christelijke werk kon worden gespaard; en ze voelden dat ze op een punt waren aangekomen waar, zonder de speciale hulp van God, de kerk van Christus zou uitsterven.

De dag van Petrus' executie was eindelijk bepaald; maar toch gingen de gebeden van de gelovigen op naar de hemel. En terwijl al hun energieën en sympathieën werden opgeroepen in vurige smeekbeden, beschermden engelen van God de gevangen apostel. Het uiterste van de mens is Gods kans. —*The Story of Redemption, p. 293*

Het is onmogelijk de macht van de invloed van een biddende moeder te schatten. Zij erkent God in al haar wegen. Ze brengt haar kinderen voor de troon der genade en stelt ze aan Jezus voor. De invloed van die gebeden is voor die kinderen als "een bron des levens". Deze gebeden, in geloof opgezonden, zijn de ondersteuning en de kracht van de christelijke moeder. —*Het Bijbels Gezin, hoofdstuk 45, p.146.*

Woensdag 4 maart: Het werk van de Messias

Zeven jaar lang nadat de Heiland Zijn dienstwerk begonnen was, zou het evangelie in het bijzonder tot de Joden gepredikt worden; drie en een half jaar door Christus Zelf, en daarna door de apostelen. "In de helft van de week zal Hij slachtoffer en spijsoffer doen ophouden." (Dan.9:27) In het voorjaar van het jaar 31 n. Chr. werd Christus, het ware Offer, op Golgota ten offer gebracht. Toen werd het voorhangsel in de tempel in tweeën gescheurd, waardoor werd aangetoond dat de heiligheid en betekenis van de offerdienst verdwenen was. De tijd was gekomen waarop de aardse slacht- en spijsoffers zouden ophouden.

De ene week - zeven jaar - eindigde in het jaar 34 n. Chr. Toen bevestigden de Joden, door de steniging van Stephanus, uiteindelijk hun verwerping van het evangelie; de discipelen, die door de vervolging naar alle kanten werden verstrooid, "trokken het land door, het evangelie verkondigende." (Hand.8:4) En kort daarna werd de vervolger Saulus bekeerd en werd Paulus, de apostel voor de heidenen. —*De Wens der Eeuwen, pp. 142,143. Hoofdstuk 23 [AdventVision]*

Wat een onderwerp voor meditatie is het offer dat Jezus voor verloren zondaars heeft gebracht! "Maar om onze overtredingen werd Hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden." Hoe zullen wij de zegeningen waarderen die zo binnen ons bereik zijn gebracht? Had Jezus meer kunnen lijden? Had Hij voor ons rijkere zegeningen kunnen verkrijgen? Moet het niet het hardste hart week maken, wanneer wij bedenken dat Hij ter wille van ons het geluk en de heerlijkheid van de hemel verliet, en armoede en schande, wrede martelingen en een afschuwelijke dood onderging? Als Hij door Zijn dood en opstanding voor ons niet de deur der hoop had geopend, zouden wij niets anders hebben gekend dan de verschrikkingen van de duisternis en de ellende van de wanhoop. In onze huidige toestand, waarin wij bevoorrecht en gezegend zijn, kunnen wij ons niet voorstellen uit welk een diepte wij gered zijn. Wij kunnen niet meten hoeveel dieper onze beproevingen geweest zouden zijn, hoeveel groter onze rampspoed, als Jezus ons niet met Zijn menselijke arm van medeleven en liefde had omringd, maar ons had opgeheven.

Wij kunnen ons verblijden in hoop. Onze Advocaat bevindt Zich in het hemelse heiligdom, waar Hij voor ons pleit. Door Zijn verdiensten hebben wij genade en vrede. Hij stierf, opdat Hij onze zonden zou wegwassen, ons zou kunnen kleden met Zijn gerechtigheid, en ons geschikt zou kunnen maken voor de hemel, waar wij voor altijd in het licht kunnen verkeren. Lieve broeder, lieve zuster, wanneer Satan uw geest vervult met moedeloosheid, somberheid en twijfel, weersta dan zijn influisteringen. Vertel hem van het bloed van Jezus, dat van alle zonden reinigt. U kunt uzelf niet redden uit de macht van de verleider, maar hij beeft en vlucht weg, wanneer hem de verdiensten van dat kostbare bloed worden voorgehouden. Zult u dan niet dankbaar de zegeningen aanvaarden die Jezus schenkt? Zult u de beker van de verlossing dan niet opnemen die Hij u aanbiedt, en de naam van de Heer aanroepen? ... Hij slaat met de grootst mogelijke belangstelling uw vorderingen op de hemelse weg gade; Hij ziet uw ernstige inspanningen; Hij ziet uw achteruitgang en uw herstel, uw hoop en uw angsten, uw aanvechtingen en uw overwinningen. —*Getuigenissen voor de gemeente, vol. 5, hoofdstuk 34, p. 219*

Donderdag 5 maart: De profetische kalender

Een dag in de profetie betekent een jaar; zie Num. 14:34; Ez. 4:6. De zeventig weken of vierhonderd negentig dagen stellen vierhonderd negentig jaren voor. Voor deze periode wordt een beginpunt gegeven: "Weet dan en versta: vanaf het ogenblik dat het woord uitging om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen tot op een gezalfde, een vorst, zijn zeven weken en tweeënzestig weken" (Dan.9:24), negenenzestig weken, of vierhonderd drieëntachtig jaar. Het bevel om Jeruzalem te herstellen en te herbouwen zoals dat in zijn geheel werd uitgevaardigd door Artachsasta Longimanus (zie Ezra 6:14; 7:1, 9), trad in werking in de herfst van het jaar 457 vóór Christus. Gerekend vanaf die tijd reiken vierhonderd drieëntachtig jaren tot aan de herfst van 27 na Christus. Volgens de profetie zou deze periode zich uitstrekken tot op de Messias, de Gezalfde. In 27 na Chr. ontving Jezus bij Zijn doop de zalving van de Heilige Geest en begon spoedig daarna Zijn dienstwerk. Toen werd de boodschap verkondigd: "De tijd is vervuld". (Marcus 1:15). —*De Wens der Eeuwen, hoofdstuk 23, p.142 [AdventVision]*

Ten tijde van de eerste komst van Christus hadden de priesters en schriftgeleerden van de Heilige Stad, aan wie de orakels van God waren toevertrouwd, de tekenen van de tijd kunnen onderscheiden en de komst van de Beloofde hebben uitgeroepen. De profetie van Micha wees Zijn geboorteplaats aan; Daniel specificeerde de tijd van zijn komst. Micah 5: 2; Daniel 9:25. God wijdde deze profetieën aan de Joodse leiders; ze waren zonder excuus als ze het niet wisten en aan de mensen verklaarden dat de komst van de Messias nabij was. Hun onwetendheid was het gevolg van zondige verwaarlozing. —*De Grote Strijd, p.313*

Iedereen is omgeven door een eigen sfeer. Deze kan geladen zijn met de levengevende macht van het geloof, van moed en hoop, en veraangenaamd worden door de invloed der liefde. Deze sfeer kan echter ook koel zijn door ontevredenheid en zelfzucht, of vergiftigd door de dodelijke smet van zonden die gekoesterd worden.

Wij kunnen ons van deze verantwoordelijkheid niet losmaken. Onze woorden, daden, kleding en ons gedrag, zelfs de uitdrukking op ons gezicht, dit alles heeft een bepaalde invloed. Van de indruk die op deze wijze wordt gemaakt, hangen resultaten

ten goede of ten kwade af, die door niemand zijn te bepalen. Elke impuls die op deze wijze op anderen overgaat zal zijn vrucht dragen. Het is als een schakel in een lange keten van menselijke voorvallen, die zich verder uitstrekt dan wij veronderstellen. Als wij door ons voorbeeld anderen helpen goede beginselen te ontwikkelen, geven wij hun kracht om goed te doen. Op hun beurt oefenen zij dezelfde invloed uit op anderen, en zo verder. Zo kunnen door onze onbewuste invloed duizenden gezegend worden. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 180, Hoofdstuk 25, [AdventVision]*

In alle eeuwen is de wederkomst van Christus de zalige hoop van zijn ware volgelingen geweest. De belofte van Jezus toen Hij van de Olijfberg ten hemel steeg dat Hij zou terugkomen, heeft de toekomst voor zijn discipelen doen lichten en heeft hun hart vervuld met vreugde en hoop, die niet door verdriet of beproevingen konden worden overschaduwd. Te midden van lijden en vervolgingen verwachtten zij "de zalige hoop en de verschijning der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus". Toen de gelovigen van Tessalonica treurden om de dood van hun geliefden, die hadden gehoopt dat Christus nog tijdens hun leven zou terugkeren, wees Paulus hen op de opstanding die zou plaatsvinden bij de wederkomst. Dan zullen zij die in Christus gestorven zijn opstaan en samen met de levenden op de wolken worden weggevoerd, de Here tegemoet in de lucht. "En zo zullen wij altijd met de Here wezen. Vermaant elkander dus met deze woorden" (I Tessalonicenzen4:16-18). —*De Grote Strijd, p. 196, hoofdstuk 17 [AdventVision]*

Vrijdag 6 maart: Verdere studie

This Day With God, "Help in Study," p. 43;

Het Geheiligd Leven, "Daniels Gebeden," pp. 22-25 hoofdstuk 6

11. Van strijd naar overwinning

Sabbatmiddag 7 maart

Christus volgen is geen vrijheid van conflict. Het is geen kinderspel. Het is geen spirituele ledigheid. Al het genot in de dienst van Christus betekent heilige verplichtingen bij het voldoen aan strenge conflicten. Christus volgen betekent barre gevechten, actieve arbeid, oorlog voeren tegen de wereld, het vlees en de duivel. Ons genot zijn de overwinningen voor Christus in oprechte, harde oorlogvoering... Wij worden aangeworven voor arbeid, "niet voor het vlees dat vergaat, maar voor dat vlees dat tot het eeuwige leven standhoudt" (Johannes 6:27)

Elke ziel moet de kosten tellen. Niemand zal slagen, maar door zware inspanningen. We moeten geestelijk al onze krachten uitoefenen en het vlees kruisigen met zijn genegenheden en lusten. Kruisiging betekent veel meer dan velen denken.

Het is een voortdurende waakzaamheid om getrouw te zijn tot de dood, om de goede strijd van het geloof te vechten totdat de oorlog is beëindigd en als overwinnaars we de kroon van het leven zullen ontvangen. —*In Heavenly Places, p. 117, 20 April.*

"Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht." Efeziërs 6:10

Deze door God geïnspireerde woorden passen bij ons. Ze zijn op een speciale manier van toepassing op degenen die proberen de geboden van God te onderhouden

te midden van een kromme en perverse natie onder wie ze als lichten in de wereld schijnen...

"Neemt daarom de wapenrusting Gods" (vers 13) Maak het woord jouw gids. "Neemt" het aan. De hele wapenrusting die u in de Schrift is ingericht, is helemaal klaar om aan te nemen. "Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden. Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerechtigheid" (verzen 13,14). —*That I May Know Him, p. 346, 6 december.*

Niet eerder dan wanneer wij de voorzieningen van God zien in het licht van de eeuwigheid, zullen wij begrijpen wat we te danken hebben aan de hulp en de tussenkomst van Zijn engelen. Hemelse wezens hebben in de aangelegenheden van de mensen een werkzaam aandeel genomen. Ze zijn verschenen in gewaden als het licht van de bliksem; ze zijn gekomen als mensen, gekleed als voetgangers langs de weg...

Hoewel de heersers dezer wereld het niet weten, hebben toch vaak engelen op hun raadszittingen gesproken...Zij hebben bedoelingen en boze plannen verijdeld, die anders ellende en smart over Gods kinderen zouden hebben gebracht.

Iedere verlostte zal eens de dienst der engelen, in zijn eigen leven verricht, begrijpen. De engel die vanaf zijn eerste ogenblik zijn bewaker was, de engel die waakte over zijn schreden en zijn hoofd beschermdde in tijden van gevaar; de engel die met hem was in het dal van de schaduw des doods, die zijn graf noteerde, die de eerste was om hem in de opstandingsmorgen te begroeten - met deze engel zal hij eenmaal spreken en de geschiedenis vernemen van Goddelijke tussenkomst in het persoonlijke leven en van hemelse samenwerking in elk werk ten bate der mensheid! —*Karaktervorming, p. 156, Hoofdstuk 35.*

Zondag 8 maart: Nogmaals vasten en gebed

Onvermoeibaar in hun tegenstand verzwakten de Samaritanen de handen van het volk van Juda, en schrikte hen af van het bouwen. Zelfs kochten zij raadslieden tegen hen om, ten einde hun plan te verijdelen, zolang Kores, de koning van Perzië, leefde, tot de regering van Darius, de koning van Perzië, toe." (Ezra 4:4,5) Door onjuiste berichten wekten ze achterdocht bij hen die daartoe licht geneigd waren...

Terwijl satan zijn best deed de hoogste machten in het Medo-Perzische rijk te beïnvloeden om Gods volk tegen te werken, werkten engelen ten behoeve van de ballingen. In deze strijd stelde heel de hemel belang. Door de profeet Daniël hebben we een glimp gekregen van deze machtige strijd tussen de machten van goed en kwaad. —*Profeten en Koningen, hoofdstuk 46, p. 277 [AdventVision]*

We moeten een grotere nabijheid tot God hebben. Veel minder van jezelf en veel meer van Jezus Christus en zijn genade moeten in ons dagelijks leven worden gebracht. We leven in een belangrijke periode in de geschiedenis van deze wereld. Het einde van alle dingen is nabij; het zand van de tijd raakt snel op; spoedig in de hemel zal het gezegd worden: "Zij zijn geschied" (Openbaring 21:6). "Wie onrecht doet, hij doe nog meer onrecht; wie vuil is, hij worde nog vuiler; wie rechtvaardig is, hij bewijze nog meer rechtvaardigheid; wie heilig is, hij worde nog meer geheiligd." (Openbaring 22:11).

Laten onze getuigenissen worden aangescherpt; laten we God steviger vasthouden. Ik kan niet afzien om één, twee en drie uur 's ochtends voor de Heer te bidden om in de harten van de mensen te werken. Ik denk dat de hele hemel geïnteresseerd is in het werk dat op aarde gebeurt. Dienende engelen wachten op de troon om onmiddellijk het mandaat van Jezus Christus te gehoorzamen om elk gebed in oprecht, levend geloof te beantwoorden. —*Selected Messages, boek 2, pp. 376,377*

God is in staat en bereid "overvloediger" (Hebreeën 6:17) om Zijn dienstknechten de kracht te geven die zij nodig hebben voor beproeving en beproeving. De plannen van de vijanden van Zijn werk lijken misschien goed te zijn vastgelegd en stevig te zijn gevestigd, maar God kan de sterkste hiervan omverwerpen. En dit doet Hij op Zijn eigen tijd en manier, wanneer Hij ziet dat het geloof van Zijn dienaren voldoende is getest...

Wees in de donkerste dagen, wanneer uiterlijk het meest verbiedend lijkt, niet bang. Heb vertrouwen in God. Hij kent uw behoefte. Hij heeft alle macht. Zijn oneindige liefde en mededogen worden nooit moe. Wees niet bang dat Hij zal falen om Zijn belofte te vervullen. Hij is eeuwige waarheid. Hij zal nooit het verbond veranderen dat Hij heeft gesloten met degenen die van Hem houden. En Hij zal zijn getrouwe dienstknechten de mate van efficiëntie geven die hun behoefte vereist. De apostel Paulus heeft getuigd: "En Hij heeft tot mij gezegd: Mijn genade is u genoeg, want de kracht openbaart zich eerst ten volle in zwakheid." 2 Korintiërs 12:9. —*Prophets and Kings, p. 164*

Maandag 9 maart: Een visioen van de Prins

"In die dagen bracht ik, Daniël,... sloeg ik mijn ogen op en zie, daar zag ik een man in linnen gekleed en de lendenen omgord met goud van Ufaz. Zijn lichaam was als turkoois, zijn gelaat schitterde gelijk de bliksem, zijn ogen waren als vurige fakkels, zijn armen en voeten glanzend van gepolijst koper, en het geluid van zijn woorden als het gedruis van een menigte." (Dan.10:2-6).

Deze beschrijving komt overeen met die van Johannes toen Christus hem verscheen op het eiland Patmos. Niemand minder dan de Zoon van God verscheen aan Daniël. Onze Heer komt met een andere hemelse boodschapper om Daniël te leren wat er in de laatste dagen zou plaats vinden.

De grote waarheden die de Verlosser der wereld openbaarde, zijn voor hen die zoeken naar de waarheid als naar verborgen schatten. Daniël was een man op leeftijd. Zijn leven had hij doorgebracht te midden van de verleidingen van een heidens hof, terwijl zijn geest belast werd met de belangen van een groot rijk. Toch wendde hij zich af van dit alles om zijn ziel voor God te verootmoedigen en kennis te verkrijgen van de bedoelingen van de Allerhoogste. In antwoord op zijn smekingen werd licht van de hemel gegeven aan hen, die in de laatste dagen zouden leven. Met welk een ernst moeten wij dan God zoeken, opdat Hij ons verstand zou kunnen openen om de waarheden te verstaan die ons vanuit de hemel gebracht worden." —*Het Geheiligd Leven, Hoofdstuk 6, p. 24 [AdventVision]*

Niets kan gebeuren in enig deel van het universum zonder de kennis van Hem die alomtegenwoordig is. Geen enkele gebeurtenis van het menselijk leven is onbekend voor onze Maker. Terwijl Satan voortdurend kwaad bedenkt, doet de Heer, onze God, alles teniet, zodat het Zijn gehoorzame, vertrouwde kinderen niet zal schaden. . . .

Welke lessen van nederigheid en geloof kunnen we niet leren als we de omgang van God met zijn schepselen volgen. De Heer kan maar weinig doen voor de mensenkinderen, omdat ze zo vol zijn van trots en ijdele glorie. Ze verhogen zichzelf, vergroten hun eigen kracht, leervermogen en wijsheid. Het is noodzakelijk dat God hun verwachtingen teleurstelt en hun plannen frustreert, zodat zij leren alleen op Hem te vertrouwen. Al onze krachten zijn van God; we kunnen niets doen onafhankelijk van de kracht die Hij ons heeft gegeven. .

Hij wil dat wij Hem onze beschermer en onze gids maken in alle plichten en zaken van het leven. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, p. 1141.*

Dag na dag is het conflict tussen goed en kwaad aan de gang. Waarom realiseren degenen die veel kansen en voordelen hebben gehad zich niet de intensiteit van dit werk? Ze moeten hierin intelligent zijn. God is de heerser. Door Zijn opperste macht houdt Hij de controle en bestuurt hij aardse potentaten. Door Zijn keuzevrijheden doet Hij het werk dat was ingesteld vóór de grondlegging van de wereld. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1173.*

Dinsdag 10 maart: Aangerakt door een engel

De profeet Daniël was een voorbeeld van ware heiligmaking. Zijn lange leven was met een edele dienst voor zijn Meester gevuld. Hij was een door de hemel "zeer beminde man" (Dan. 10:11). In plaats van er aanspraak op te maken rein en heilig te zijn, vereenzelvigde deze geëerde profeet zichzelf met het werkelijke zondige Israël, toen hij voor God ten behoeve van zijn volk pleitte: "Niet op grond van onze gerechtigheden storten wij onze smeekbeden voor U uit, maar op grond van Uw grote barmhartigheden..." Wij hebben gezondigd, wij hebben goddeloos gehandeld... Terwijl ik nog sprak en bad en mijn zonde en de zonde van mijn volk Israël beled." (Dan. 9:18, 15, 20)...

Er kan geen zelfverheffing zijn of hoogmoedige bewering van vrij te zijn van de zonde van hen die in de schaduw van het kruis van Golgotha wandelen. Zij weten dat hun zonde de zielsangst veroorzaakte, die het hart van de Zoon van God brak en deze gedachte leidde hen tot zelfvernedering. Zij die het dichtst bij Jezus leven, zien het duidelijkst de broosheid en zondigheid van het mensdom in en hun enige hoop is in de verdienste van een gekruisigde en opgestane Heiland. —*Maranatha, p. 227, 15 augustus [AdventVision]*

Toen de engel op het punt stond aan Daniel de intens interessante profetieën die moeten worden opgetekend voor ons die getuige zijn van hun vervulling te ontvouwen, , zei de engel: "wees sterk, ja, wees sterk! (Daniel 10:19). We moeten dezelfde glorie ontvangen die aan Daniel werd geopenbaard, omdat het voor Gods volk in deze laatste dagen is, dat zij de trompet een bepaald geluid kunnen geven. —*Selected Messages, boek 3, p. 390.*

"Alleen ik, Daniël, zag dat gezicht... Toen ik dat grote gezicht zag, bleef er in mij geen kracht meer; alle kleur week van mijn gelaat, en ik had geen kracht meer over." (Dan. 10:7, 8)... Allen die waarlijk geheiligd zijn, hebben een vergelijkbare ervaring. Hoe helderder hun inzicht in de grootheid, heerlijkheid en volmaaktheid van Christus, des te duidelijker zien zij hun eigen zwakheid en onvolmaaktheid in. Ze hebben niet de

beschikking, een zondeloos karakter te claimen. Hetgeen in hen juist en passend voorkwam, blijkt in tegenstelling tot de reinheid en heerlijkheid van Christus even onwaardig en vergankelijk...

De goddelijke heerlijkheid die aan Daniël geopenbaard werd, was zó groot, dat hij de aanblik niet kon verdragen. Toen omsluisde de boodschapper uit de hemel de schittering van zijn verschijning en leek de profeet toe als "hij die eruit zag als een mens." (vs. 18). Door zijn goddelijke kracht versterkte hij deze integere en gelovige man, zodat hij de boodschap die God hem had gezonden kon horen. Wanneer mensen van God gescheiden zijn, wanneer zij een heel vertroebeld zicht op Christus hebben, dan zeggen ze: "Ik ben zonder zonde; ik ben geheiligd." —*Christus weerspiegelen*, p. 76, 17 maart [*AdventVision*]

Woensdag 11 maart: Een groot conflict

Ik heb opdracht de gemeenten op te roepen, om uit hun slaap te ontwaken. Wij hebben te strijden tegen onzichtbare en bovennatuurlijke vijanden. Wij moeten de hele wapenrusting van God aandoen, zodat we voorbereid mogen zijn op de gevechten, die we dagelijks moeten leveren.

Ik roep hen die licht en kennis hebben ontvangen op, om ernstig te bidden, en te komen "de Here tot hulp, de Here tot hulp, als helden." (Rich. 5:23) Wie zijn die machtige vijanden? Het zijn de machten die in de dagen van Daniel de hemelse boodschappers hinderden in het overtuigen van de koning van Perzië van de taak die hij had te vervullen.

Onze taak: het aankondigen van de tweede komst van Christus, lijkt op die van Johannes de Doper, de voorloper van Christus bij Zijn eerste advent. Wij moeten de wereld de boodschap verkondigen: "Nabij is de grote dag des Heren." "Bereid u om uw God te ontmoeten." (Am. 4:12) Wij moeten veel meer doen dan we tot nu toe hebben gedaan. —*Christus Weerspiegelen*, p. 187, 6 juli.

De woorden van de engel -. "Ik ben Gabriël die voor Gods aangezicht sta", (Luk.1:19) tonen aan dat hij in de hemelse hoven een zeer eervolle positie bekleedt. Toen hij met een boodschap naar Daniel kwam, zei hij : "Niet één staat mij vastberaden tegen hen terzijde, behalve uw vorst Michael (Christus)". (Dan.10:21) De Heiland spreekt over Gabriël in de Openbaring, wanneer Hij zegt : "Welke Hij door de zending van Zijn engel aan Zijn dienstknecht Johannes heeft te kennen gegeven". (Openb.1:1) En aan Johannes verklaarde de engel : "Ik ben een mededienstknecht van u en van uw broeders de profeten".(Openb.22:9) Welk een heerlijke gedachte - dat de engel die in eer na de Zoon van God komt, degene is die werd uitgekozen om Gods plannen aan de zondige mensen te openbaren. —*De Wens der Eeuwen*, p. 46. [*AdventiomVision*]

Binnen Gods werk is er plaats voor iedereen die met de geest van zelfopoffering vervuld is. Wij hebben een plechtige opdracht te vervullen. God roept mannen en vrouwen die de barensnood van zielen willen ervaren, mannen en vrouwen die aan Zijn werk zijn toegewijd. Wij hebben ... mensen nodig die rijke ervaring hebben in de dingen van God, die, wanneer zij moeilijkheden ontmoeten, standvastig op hun post blijven, en zeggen: wij laten ons niet ontmoedigen. Wij hebben mensen nodig, die het werk versterken en opbouwen, niet afbreken en trachten teniet te doen wat anderen

tot stand proberen te brengen. Wij hebben mannen en vrouwen nodig met wie God de braakliggende grond kan bewerken van hen, wier hart overhoop ligt...

O, hoevelen zouden een edel werk kunnen verrichten door zichzelf te verloochenen en zich-zelf op te offeren. Ze zijn opgeslokt door de kleine dingen in het leven! Ze zijn blind en kunnen niet ver vooruit zien. Zij maken een atoom tot een wereld, en een wereld tot een atoom. Het zijn smalle stroompjes geworden, omdat zij het Water des levens niet aan anderen hebben doorgegeven. —*Christus Weerspiegelen*, p. 187, 6 juli

Donderdag 12 maart: Een zegevierende Prins

Michael. . . met de engelen die Mozes hadden begraven, daalde neer uit de hemel. En nadat hij korte tijd in het graf was gebleven, heeft Hij hem opgewekt en hem naar de hemel gebracht.

Toen Christus en de engelen het graf naderden, verschenen Satan en zijn engelen bij het graf en zij bewaakten het lichaam van Mozes, opdat het niet zou worden verwijderd. Toen Christus en zijn engelen naderden, weerstond Satan hun nadering, maar werd door de glorie en macht van Christus en zijn engelen gedwongen terug te treden. Satan eiste het lichaam van Mozes vanwege zijn enige overtreding; maar Christus verwees hem zachtmoedig naar zijn Vader, zeggende: "De Here bestraffe u! (Judas 1:9). Christus vertelde Satan dat hij wist dat Mozes nederig berouw had over deze enige verkeerde daad, dat er geen vlek op zijn karakter rustte, en dat zijn naam in het hemelse verslagboek onaangetast bleef. Toen wekte Christus het lichaam van Mozes op dat Satan had geëist. —*The Story of Redemption*, p. 173.

Aangezien het gehele ceremoniële stelsel een symbool van Christus was, had het zonder Hem geen waarde. Toen de Joden hun verwerping van Christus bezegelden door Hem ter dood te brengen, verwierpen ze daarmee alles wat betekenis gaf aan de tempel en de tempeldienst. De heiligheid was daarvan geweken. De tempel was ten ondergang gedoemd. Vanaf die dag waren offeranden en de dienst die daarmee verbonden was, zinloos. Evenals het offer van Kain spraken ze niet van geloof in de Heiland. Door Christus ter dood te brengen, verwoestten de Joden in wezen hun tempel. Toen Christus gekruisigd was, scheurde het voorhangsel in tweeën van boven naar beneden, hetgeen beduidde, dat het grote, afdoende offer gebracht was en dat het stelsel van de offerdienst voorgoed ten einde was.

"Binnen drie dagen zal Ik hem doen herrijzen" (Joh.2:19). Door de dood van de Heiland scheen het alsof de machten der duisternis gezegevierd hadden, en zij jubelden over hun overwinning. Maar uit het verbroken graf van Jozef trad Jezus als overwinnaar te voorschijn. "Hij heeft de overheden en machten ontwapend en openlijk tentoongesteld en zo over hen gezegevierd". (Col.2:15)

Krachtens Zijn dood en opstanding werd Hij de dienaar van de "ware tabernakel, die de Here heeft opgericht, en niet een mens" (Hebr.8:2). —*De Wens der Eeuwen*, p. 95 [*AdventVision*]

Het plan van God, bedacht voor de redding van de mens, was op voorwaarde dat Christus honger en armoede en elke fase van de ervaring van de mens zou kennen. Hij weerstond de verleiding, door de kracht die de mens kan aanroepen. Hij greep de troon van God vast en er is geen man of vrouw die geen toegang zou mogen hebben tot dezelfde hulp door geloof in God. De mens kan deelgenoot worden van de goddelijke natuur; er leeft geen ziel die de hulp van de Hemel niet kan aanroepen in

verleiding en beproeving. Christus kwam om de bron van Zijn kracht te openbaren, opdat de mens nooit zou kunnen vertrouwen op zijn hulpeloze menselijke vermogens.

Degenen die zouden overwinnen, moeten alle macht van hun wezen inzetten. Ze moeten op hun knieën worstelen met God voor goddelijke macht. Christus is ons voorbeeld geworden en Hij heeft aan ons bekend gemaakt dat we deel mogen hebben aan de goddelijk natuur. Hoe? Door aan de corruptie te ontsnappen die in de wereld heerst door de begeerte. Satan behaalde de overwinning op Christus niet. Hij zette zijn voet niet op de ziel van de Verlosser. Hij raakte het hoofd niet aan, hoewel hij de hiel verbrijzelde. Christus heeft door Zijn eigen voorbeeld duidelijk gemaakt dat de mens in integriteit kan staan. Mensen kunnen een macht hebben om het kwaad te weerstaan - een macht die noch de aarde, noch de dood, noch de hel kunnen tegenhouden. Kracht die hen zal plaatsen waar ze kunnen overwinnen zoals Christus overwon. Goddelijkheid en menselijkheid kunnen daarin worden gecombineerd. —*Selected Messages, boek 1, pp. 408,409.*

12. Van noord en zuid naar het Sieraadland

Sabbatmiddag, 14 maart

Niet lang geleden passeerde een zeer indrukwekkende scene voor mij. Ik zag een immense bal van vuur vallen tussen enige prachtige flatgebouwen, dat hun onmiddellijke verwoesting veroorzaakte. Ik hoorde sommigen zeggen: "We weten dat de oordelen van God zouden komen op de aarde, maar we wisten niet dat dit al zo snel zou gebeuren." Anderen zeiden: "Weet je? Waarom vertelde je ons dit niet? Wij wisten dit niet." Overal hoorde ik zulke woorden spreken.

Spoedig zullen bittere moeilijkheden verrijzen onder de volken, moeilijkheden die niet zullen eindigen tot Jezus komt. Als nooit tevoren is het nodig dat we ons aaneensluiten, Hem dienende die Zijn troon in de hemel bereid heeft en wiens koninkrijk regeert over alles. God heeft Zijn volk niet verlaten, en onze sterkte ligt daarin dat ook wij Hem niet verlaten.

De oordelen van God zijn in het land. De oorlogen en geruchten van oorlogen zijn in het land. De verwoesting door vuur en water, zeggen duidelijk dat de tijd der benauwdheid, die toenemen zal tot het einde, zeer dicht nabij is. We hebben geen tijd te verliezen. De wereld is vervuld met de geest van oorlog. De profetieën van het elfde hoofdstuk van Daniël hebben bijna hun finale vervulling bereikt. —*Welfare Ministry, p. 136.*

De wereld wordt verontrust door de geest van de oorlog. De profetie van het elfde hoofdstuk van Daniël is bijna volledig in vervulling gegaan. Spoedig zullen de tonelen van de benauwdheid, waarover in de profetieën gesproken wordt, plaatsvinden.

"Zie de Here ontledigt en verwoest de aarde, keert haar ondersteboven en verstrooid haarinwoners ... omdat zij de wetten hebben overtreden, de inzetting ontdoken het eeuwig verbond verbroken. Daarom verslindt een vloek de aarde en moeten haar inwoners boeten.... De vrolijke tamboerijnen zwijgen het rumoer der uitgelatenen heeft opgehouden, de vrolijke citer zwijgt " Jes. 24:1-8. —*Getuigenissen voor de gemeente, deel 9, p. 20.*

Wie moet dan beschouwd worden als de Bestuurder van al de volken? De Here God Almachtig. Alle koningen, alle vorsten, alle volken zijn van Hem, onder Zijn bestuur en gezag. —*Ellen G. White Commentaar, in de ZDA Bijbel Commentaar, vol 6, p.480.*

De werken van Satan zijn niet half onderkend, omdat zuiverheid en heiligheid het leven niet markeren van hen die claimen van ... Christus te zijn. Gesterkt met alle macht, in overeenstemming met Zijn glorieuze kracht. We zijn zo versterkt tegen de verzoeken van Satan. Christus en Zijn zuiverheid en Zijn mateloze charmes moeten de overdenking voor de ziel zijn. Er is een geestelijke kracht voor allen, die ze kunnen hebben als ze dat willen, waardoor ze de verzoeking kunnen weerstaan, dat de plicht mag worden gedaan en de ziel vasthoudt aan zijn onkreukbaarheid. Zij die de noodzaak voelen om gesterkt te worden door Gods Geest in de innerlijke mens, zullen hun integriteit niet verliezen. Ernstig gebed, daarbij wakend, zal hen door de verzoeking dragen. We moeten verenigd zijn met Christus door levend geloof. — *Testimonies on Sexual Behavior, Adultery, and Divorce, p. 87.*

Zondag 15 maart: Profetieën over Perzië en Griekenland

Daniëls gebed was opgezonden, in het eerste jaar van Darius. (Dan.11:1), de vorst der Meden, wiens generaal, Cyrus, Babel had ingenomen. God eerde de regering van Darius. De engel Gabriël werd tot hem gezonden om hem "te helpen en te sterken". (vers 1). Na zijn dood omstreeks twee jaar na de inneming van Babel, volgde Kores of Cyrus hem op. En het begin van zijn regering vormde het eind van de zeventig jaren die verstreken waren sinds de eerste Hebreëen door Nebukadnezar uit het land Juda naar Babel waren gebracht. —*Profeten en Koningen, p. 340.*

In de analen van de menselijke geschiedschrijvers treedt de groei van volkeren, de opkomst en ondergang van wereldrijken naar voren als afhankelijk van de wil en de dapperheid van de mens. De vorming van gebeurtenissen schijnt grotendeels bepaald te worden door zijn macht, eerezucht of zijn grillen. Maar in het woord van God wordt het gordijn opengeschoven, en zien wij achter, boven en door het gehele spel en tegenspel van menselijke belangen en macht en driften, de werktuigen van de Almachtige, die in alle stilte en met geduld de raadslagen van Zijn eigen wil uitvoeren. —*Karaktervorming, p. 172.*

Alles wat God in de profetische geschiedenis voorzegt is om in het verleden in vervulling te doen gaan, is vervuld, en al datgene wat nog komen gaat zal er ook zijn. Daniël, Gods profeet, staat op zijn post. In de Openbaring heeft de Leeuw uit de stam van Juda de profetie van het boek Daniël geopend voor de leerlingen, en zo staat Daniël op zijn post. Hij brengt zijn getuigenis, wat de Heer hem heeft geopenbaard in een visioen van de grote en plechtige gebeurtenissen die wij weten moeten als we op de zeer dichte nabijheid van haar vervulling gekomen zijn.

In geschiedenis en profetie toont het woord van God het lange voortdurende conflict tussen waarheid en dwaling. Dat conflict is progressief. Deze dingen die gebeurd zijn, zullen zich herhalen. Oude tegenstellingen zullen herleven. Maar Gods volk, die in hun geloof in de vervulling van de profetie acht hebben gegeven op een deel van de verkondiging van de eerste, de tweede en de derde engelboodschap, weten waar ze staan. Ze hebben een ervaring die kostbaarder is dan fijn goud. Ze staan vast als een

rots, en houden het begin van hun vrijmoedigheid standvastig tot het einde. — *Selected Messages, book 2, p. 190.*

De kracht Gods is niet verminderd. Zijn kracht, zo zag ik, staat nu evenals vroeger ter beschikking. Het is de Gemeente Gods, die haar geloof verloren heeft om daar aanspraak op te maken, haar energie om te worstelen, gelijk Jacob, die uitriep: "Ik zal u niet laten gaan, tenzij dat Gij mij zegent." Gen. 32:26. Het volhardende geloof is zo goed als afgestorven. Dat moet in de harten van Gods volk tot nieuw leven komen. Geloof, levend geloof stijgt altijd opwaarts tot God en heerlijkheid; ongeloof gaat bergafwaarts naar duisternis en dood. — *Schatkamer, deel 1, p.42.*

Maandag 16 maart: Profetieën over Syrië en Egypte

Het woord van God, evenals het karakter van de goddelijke Schrijver ervan, bevat verborgenheden die door beperkte wezens nooit volledig kunnen worden begrepen. Het richt ons denken op de Schepper, die "een ontoegankelijk licht bewoont." Het laat ons Zijn bedoelingen zien, die alle eeuwen van de menselijke geschiedenis omvatten, en die hun uiteindelijke vervulling eerst zullen vinden in de oneindige kringloop van de eeuwigheid. Het bepaalt ons bij onderwerpen van peilloze diepte en belang, die verband houden met het bestuur van God en de bestemming van de mens.

De verschijning van de zonde in de wereld, de menswording van Christus, herschepping en wedergeboorte, de opstanding uit de dood en vele onderwerpen die in de Bijbel te lezen zijn, zijn verborgenheden die voor het menselijk verstand te diep zijn om uit te leggen of zelfs volledig te bevatten. God heeft ons echter in de Schriften voldoende bewijs gegeven van hun goddelijke karakter, en wij mogen Zijn woord niet betwijfelen, omdat wij de verborgenheden van Zijn voorzienigheid niet kunnen bevatten. — *Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, pp 569,570.*

"Kunt gij de geheimen Gods doorgronden, de Almachtige doorgronden ten einde toe?" "Want mijn gedachten zijn niet uw gedachten en uw wegen zijn niet mijn wegen, luidt het woord des Heren. Want zoals de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn mijn wegen hoger dan uw wegen en mijn gedachten dan uw gedachten." "Ik immers ben God, en er is geen ander, God, en niemand is Mij gelijk; Ik, die van den beginne de afloop verkondig en vanouds wat nog niet geschied is." Job 11:7; Jes. 55:8, 9; 46:9, 10.

Zelfs de profeten, die op bijzondere wijze door de Geest waren verlicht, begrepen het belang van de openbaringen die hun werden gegeven niet volledig. De betekenis daarvan zou in de loop der eeuwen geleidelijk worden onthuld, naarmate Gods volk hun boodschap nodig zou hebben. — *De Grote Strijd, p. 321.*

Aan de almacht van de Koning der koningen verenigt onze Verbondsgod de zachtheid en zorgen van een tedere schaapherder. Zijn macht is absoluut en het onderpand van een zekere vervulling van Zijn beloften voor allen die op Hem vertrouwen. Hij heeft middelen voor de verwijdering van de moeilijkheden, zodat zij, die Hem dienen en de middelen eren die Hij gebruikt, gesterkt worden. Zijn liefde is zoveel hoger dan elke andere liefde als de hemel boven de aarde is. Hij waakt over Zijn kinderen met een eeuwige en onmeetbare liefde.

In de donkerste dagen, als er geen uitzicht schijnt te zijn, oefen dan geloof in God. Hij werkt Zijn wil uit en maakt alles wel ten behoeve van Zijn volk. De kracht van hen die Hem liefhebben en dienen, zal Hij dag aan dag vernieuwen.

Hij is in staat en willig Zijn dienstknechten al die hulp te schenken die zij nodig hebben. Hij zal hun de wijsheid geven die hun verschillende noden vragen. —*De Weg tot Gezondheid, pp. 412, 413.*

Dinsdag 17 maart: Rome en de Prins van het verbond

Enkele honderden jaren daarvoor waren de Schriften in het Grieks vertaald, een taal die toen algemeen in het Romeinse rijk werd gesproken. De joden waren overal verstrooid en tot op zekere hoogte hadden zij hun verwachting van de komst van de Messias meegedeeld aan de heidenen. Onder degenen, die door de joden als heidenen werden betiteld waren mensen, die een beter begrip hadden van de Bijbelse profetieën over de Messias dan de leraars in Israël... De ware Leermeester moest nog komen. Hij, naar wie al deze symbolen verwezen, moest de betekenis ervan duidelijk maken.

God had tot de wereld gesproken door de natuur en door symbolen, door patriarchen en profeten. De mens moest les krijgen in menselijke taal. De Engel van het verbond moest spreken. Zijn stem moest in zijn tempel worden vernomen. Christus moest komen om woorden te spreken die duidelijk te begrijpen waren. Hij, de Bron van waarheid, moest de waarheid scheiden van het kaf van menselijke meningen die de waarheid krachteloos hadden gemaakt. De beginselen van Gods gezag en het verlossingsplan moesten duidelijk omschreven worden. —*De Wens der Eeuwen, pp. 23,24.*

Christus is onze Verlosser. Hij is het Woord dat vleesgeworden is en onder ons heeft gewoond. Hij is de fontein waarin wij gewassen mogen worden en gereinigd worden van alle onzuiverheid. Hij is het kostbare offer dat gegeven werd voor de verzoening van de mensheid. Het universum van de hemel, de ongevallen werelden, de gevallen wereld, en het genootschap van het kwaad kan niet zeggen dat God meer had kunnen doen voor de redding van de mens dan dat Hij heeft gedaan. Nooit kan Zijn gift overtroffen worden, nooit kan Hij een grotere diepte van liefde laten zien. Golgotha toont de kroon op Zijn werk. Het is het aandeel van de mens deze grote liefde te beantwoorden door zich de grote zegen van de redding toe te eigenen. De Heer heeft dit voor de mens mogelijk gemaakt om dit te verkrijgen. —*That I May Know Him, p. 69.*

Christus is het middelpunt van alle ware leer. Alle ware godsdienst is te vinden in Zijn woord en in de natuur. Hij is de Ene op Wie onze hoop voor het eeuwige leven is gevestigd; en de leraar die van Hem leert vindt een veilige ankerplaats.

Alles wat de geest kan bevatten is voor ons geopend in de Bijbel. Dit is ons geestelijk voedsel. We moeten de wondervolle werken van God overdenken en herhalen aan onze kinderen de lessen die wij hebben geleerd, dat wij hen mogen leiden om Zijn bekwaamheid te zien, Zijn kracht, en Zijn grootheid in Zijn geschapen werk. Wat een God is onze God! Hij regeert over Zijn koninkrijk met ijver en zorg, en Hij heeft een omheining gebouwd, de Tien Geboden, rondom Zijn werken om deze te beschermen voor de gevolgen van de zonde.

In de vereiste gehoorzaamheid tot de wet van Zijn koninkrijk, geeft God Zijn volk gezondheid en geluk, vrede en vreugde. Hij leert hen dat de perfectie van karakter die Hij vraagt alleen verkregen kan worden door vertrouwd te zijn met Zijn woord. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, pp.453.*

Woensdag 18 maart: De volgende kracht

Het gebod dat de wereld nietig verklaart, is juist het gebod, waaraan Gods volk om deze reden grotere eer zal geven. Wanneer de ongelovigen het woord van God verwerpen, is het moment gekomen dat een oproep wordt gedaan aan Kalebs. Dan staan zij vastberaden op hun post van plicht, zonder show en zonder van richting te veranderen vanwege verwijten... Dezelfde geest zal geopenbaard worden door hen die trouw aan God zijn.

Wanneer men zich dicht aan de zijde van Jezus houdt, wanneer Christus door het geloof in de harten woont, zal hun liefde voor de geboden van God sterker worden naarmate de wereld met toenemende minachting op Zijn heilige voorschriften neerziet...

Laten zij die de waarheid hebben zoals die in Jezus is, geen goedkeuring geven aan het werk van de verborgenheid der ongerechtigheid. Laten zij nooit ophouden het alarmsignaal te luiden... De waarheid mag niet verborgen worden, zij mag niet verloochend of vervalst worden, maar zij moet volledig erkend en krachtig verkondigd worden. — *Maranatha, p. 239.*

De protestanten staan tegenwoordig veel positiever tegenover het rooms-katholicisme dan vroeger. In de landen waar de katholieken niet in de meerderheid zijn en de aanhangers van de paus een verzoenende houding aannemen om de invloedssfeer uit te breiden, heerst een groeiende onverschilligheid tegenover de leerstellingen die de protestantse kerken scheiden van het pausdom. Hoe langer hoe meer mensen vinden dat wij op de belangrijke punten toch niet zó veel van elkaar verschillen als men wel denkt en dat een beetje toegeeflijkheid van onze kant zal bijdragen tot een betere verstandhouding met Rome...

De verdedigers van het pausdom beweren dat men de katholieke kerk onrechtvaardig heeft behandeld en de protestanten zijn geneigd deze voorstelling van zaken over te nemen. Velen zeggen dat het niet rechtvaardig is als men de kerk van vandaag beoordeelt op grond van de gruwelen en absurditeiten die haar heerschappij gedurende de eeuwen van onwetendheid en duisternis hebben gekenmerkt. Zij verontschuldigen haar gruwelijke wreedheid met het argument dat ze het gevolg was van de barbaarsheid van die dagen en wijzen erop dat Rome onder invloed van de moderne beschaving is veranderd.

Gods Woord heeft ons gewaarschuwd voor het dreigende gevaar. Als de protestanten niet willen luisteren zullen ze Rome's doelstellingen pas ontdekken wanneer het al te laat is om aan de valstrik te ontkomen.

Ongemerkt groeit de macht van Rome. Haar leerstellingen oefenen hun invloed uit in parlementen, in kerken en in de harten van de mensen. Overal trekt ze haar hoge, kolossale gebouwen op, waarin in alle stilte de vervolgingen van het verleden zullen worden herhaald. Ze gaat voorzichtig en in het geheim te werk om haar positie te verstevigen zodat ze haar eigen doelstellingen kan verwezenlijken wanneer de tijd gekomen is om toe te slaan. Ze wenst een zo gunstig mogelijke positie te verwerven en die wordt haar gegeven. Het zal niet lang meer duren of wij zullen merken wat de

opzet van Rome is. Allen die het Woord van God zullen geloven en gehoorzamen, zullen zich daardoor verdrukking en vervolging op de hals halen. —*De Grote Strijd*, pp. 518, 535, 536.

Donderdag 19 maart: Laatste gebeurtenissen

We leven in de tijd door de Schriften voorzeggd. De tijd van het einde is gekomen, de visioenen van de profeten wijzen ons op het feit dat de komst van de Heer in heerlijkheid voor de deur staat.

De joden hebben het woord van de Heer verkeerd uitgelegd en toegepast en kenden de tijd van hun bezoek niet. Zij brachten de jaren van het dienstwerk van Christus en zijn apostelen, de kostbare laatste jaren van genade voor het uitverkoren volk door, met het maken van plannen om Gods boodschappers om te brengen. Aardse eerzucht nam hen in beslag en het geestelijk koninkrijk werd hun vergeefs aangeboden. Zo neemt in onze tijd het koninkrijk van deze wereld de gedachten van de mensen in beslag en zij letten niet op de snel in vervulling gaande profetieën en op de tekenen van het snel naderend koninkrijk van God. —*De Wens der Eeuwen*, p. 187.

In Christus is onze enige hoop. God heeft dagelijkse overwinningen voor Zijn volk ... Bij zijn hemelse gaven heeft de Heer ruime voorzieningen getroffen voor Zijn volk. Een aardse ouder kan zijn kind geen geheiligd karakter schenken. Hij kan zijn karakter niet overdragen aan zijn kind. God alleen kan ons veranderen. Christus blies op Zijn discipelen, en zei: "Ontvang de Heilige Geest." Dit is de grote gave des hemels. Christus verleent door de Geest Zijn enige heiligmaking, Hij bezielt hen met Zijn kracht, zodat ze zielen mogen winnen voor het evangelie. Voortaan wil Christus leven door hun vermogen, en spreken door hun woorden. Ze hebben het voorrecht te weten dat hierna Hij en zij tot één zullen zijn. Zij moeten Zijn principes delen en gecontroleerd worden door Zijn Geest. Zij zullen niet langer hun eigen weg volgen, hun eigen woorden spreken. De woorden die zij spreken, komen voort uit een geheiligd hart, en van geheiligde lippen. Ze leven niet langer een eigen zelfzuchtig leven; Christus leeft in hen.... Hij wil hun de glorie geven die Hij had bij de Vader, zodat Hij en zij één mogen zijn in God. —*Sons and Daughters of God*, p. 294.

Wenst de mens vast te houden aan de goddelijke kracht om met vastberadenheid en volharding Satan te weerstaan, zoals Christus hem een voorbeeld gegeven heeft in Zijn conflict met de vijand in de woestijn der verzoeking? God kan de mens tegen zijn wil niet redden van de kracht van Satans kunstgrepen. De mens moet werken met zijn menselijke kracht, met de hulp van de goddelijke kracht van Christus, om weerstand te bieden en te overwinnen tegen elke prijs. In het kort, de mens moet overwinnen zoals Christus overwonnen heeft. En dan, is het door de overwinning zijn voorrecht om verder te gaan in de krachtige naam van Jezus, hij mag erfgenaam van God zijn en medeerfgenaam met Jezus Christus. Dit kon niet het geval zijn als Christus alleen deze overwinning behaald had. De mens moet zijn deel doen; hij moet overwinnaar zijn over zijn eigen zaken, door de sterkte en de genade die Christus hem heeft gegeven. De mens moet een medewerker met Christus zijn in het werk der overwinning. Dan zal hij een deelgenoot met Christus zijn in Zijn glorie. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 32.

Vrijdag, 20 maart: Voor verdere studie

The Upward Look, "Satanic Subtlety," p. 135;

Getuigenissen voor de Gemeente, deel 5, "Een Oproep," p. 188.

13. Van stof tot sterren

Sabbatmiddag 21 maart

Niet iedereen in deze wereld heeft de zijde van de vijand tegen God gekozen. Niet iedereen is ontrouw geworden. Er zijn enkele getrouwen die God gehoorzaam blijven; want Johannes schrijft: "Hier blijkt de volharding der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren" Opb. 14:12. Spoedig zal de strijd op zijn hevigst ontbranden tussen degenen die God dienen en degenen die Hem niet dienen. Weldra zal alles wat bewogen kan worden, bewogen worden, opdat die dingen die niet bewogen kunnen worden, zullen blijven. —*Getuigenissen voor de Gemeente*, p. 21.

De toestand van de wereld, voorafgaande aan de eerste komst van Christus, is een beeld van de wereld kort voor Zijn wederkomst. Dezelfde ongerechtigheid zal bestaan, Satan openbaart dezelfde verleidende macht over het denken van de mensen. Hij zet zijn geoefende agenten aan het werk en spoort ze aan tot intense activiteit. Hij verschaft zich een leger van menselijke helpers om ze in te zetten in de laatste strijd tegen de Vorst des levens, om Gods wet teniet te doen, die de grondslag vormt van Zijn troon. Satan zal werken door wondere vertoningen om de mensen te sterken in het geloof dat hij is wat hij voorgeeft te zijn – de vorst dezer wereld, en dat de overwinning voor hem is. Hij zal zijn krachten richten tegen hen, die trouw zijn aan God, maar hoewel hij pijn, droefheid en menselijk zielenlijden kan veroorzaken, kan hij het hart niet verontreinigen. Hij kan Gods volk verdrukking bezorgen, zoals hij met Christus heeft gedaan, maar hij kan niet maken dat één van Christus' kleinen verloren gaat. Gods volk moet in deze laatste dagen verwachten dat ze in het felste van het gevecht komen; want het profetische woord heeft gezegd: "En de draak werd toornig op de vrouw, en ging heen om oorlog te voeren tegen de overigen van haar nageslacht, die de geboden van God bewaren en het getuigenis van Jezus hebben"

—*Ellen G. White Commentaar, in De ZDA Bijbel Commentaren, vol 4, p. 245.*

De waarde van een ziel kan niet volledig geschat worden door de eindige geest. Hoe dankbaar zal de losgekochte en verheerlijkte mens zich degenen herinneren die een instrument waren tot hun redding! Niet één zal spijt hebben van zijn zelfvernederende pogingen en volhardende werken, zijn geduld, zijn verdraagzaamheid, en ernstige hartsverlangen voor zielen die verloren gegaan waren als hij verzuimd had hun plicht te doen of moe geworden waren in weldoen.

Nu zijn deze in het wit gekleed vergaderd tot de kudde van de Grote Herder. De gelovige werker en de ziel gered door zijn werken zijn belangrijk voor het Lam in het midden van de troon, en ze worden geleid tot de boom des levens en tot de fontein van levend water. Met welk een vreugde bezielt de dienaar van Christus deze verlostten, die delen in de glorie van de Verlosser. Hoeveel kostbaarder is de hemel voor hen die getrouw geweest zijn in het werk van zielenredding. "En zij die wijs zijn zullen schijnen als de glans van het firmament, en zij die velen bekeerd hebben tot gerechtigheid als de sterren. —*In Heavenly Places, p. 364.*

Zondag 22 maart: Michaël onze Prins

Jezus liep eens als mens op aarde, Zijn goddelijkheid bekleed met menszijn, een lijdende, beproefde man, bestookt door Satans listen... Nu zit Hij aan de rechterhand van God, en is Hij onze advocaat in de hemel, en bidt Hij voor ons. Als we hieraan denken, moet dit ons troost en hoop bieden. Hij denkt aan hen die in deze wereld onder verleidingen gebukt gaan. Hij denkt aan ieder van ons, en kent alles wat wij nodig hebben. Als u in verzoeking komt, zeg dan alleen: Hij geeft om mij, Hij bidt voor mij, Hij houdt van mij, Hij is voor mij gestorven. Ik zal mijzelf zonder voorbehoud aan Hem geven. —*Christus Weerspiegelen*, p. 108.

Ik werd opgenomen in een visioen in het allerheiligste, waar ik Jezus ernstig zag bemiddelen voor Israël. Op de zoom van zijn kleed was een belletje en een granaatappel, een belletje en een granaatappel. Dan zag ik dat Jezus de allerheiligste plaats niet zou verlaten totdat iedere zaak was beslist, of voor redding of voor ondergang, en dat de wraak van God niet kon komen totdat Jezus Zijn werk in het allerheiligste had beëindigd, dan legde Hij Zijn priesterlijk kleed af, en bekleedde zich met het gewaad van wraak. Dan zal Jezus uitstappen van tussen de Vader en de mens, en God zal de stilte niet langer bewaren, maar de wraak uitstorten op dezen die Zijn waarheid verworpen hebben. Ik zag dat de boosheid van de naties, de wraak van God, en de tijd om de doden te oordelen werd gescheiden en beslist, de een zal volgen op de ander en ook dat Michael niet opgestaan was, en dat de tijd der benauwdheid, zoals nooit tevoren geweest nog niet begonnen was. De naties zijn nu boos geworden, maar als onze Hoge priester Zijn werk in het heiligdom heeft geëindigd, zal Hij opstaan en de klederen der wraak aandoen, dan zullen de laatste zeven plagen voltrokken worden. —*Life Sketches*, p. 116.

De mensen hebben slechts één Advocaat, één Middelaar, die de zonde kan vergeven. Moeten deze harten niet overlopen van dank jegens Hem, die Jezus gegeven heeft als een verzoening voor onze zonden? Denk diep na over deze liefde die de Vader aan ons heeft geopenbaard, de liefde, die Hij voor ons tot uiting heeft gebracht. Wij kunnen deze liefde niet meten. Daarvoor is geen maatstaf. Wij kunnen alleen wijzen naar Golgotha, naar het Lam, dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld. Het is een oneindig offer. Kunnen wij de oneindigheid begrijpen en meten?...

Christus is Gods vertegenwoordiger bij de mens in de wereld, en vertegenwoordiger van de mens bij God. Hij kwam naar deze wereld als de plaatsvervanger en borg voor de mens, en is volkomen in staat allen zalig te maken die zich bekeren en terugkeren tot hun trouw. Op grond van Zijn gerechtigheid kan Hij de mens een voordeel verschaffen. Christus is als ons Paaslam voor ons geslacht. Hij heeft Zijn kostbaar, schuldloos leven gegeven om schuldige mensen te redden van de eeuwige ondergang, opdat zij door geloof in Hem schuldloos voor de troon van God konden staan.

—*Ellen G. White commentaar, in de ZDA Bijbel commentaren, deel 7, p. 566.*

Maandag 23 maart: Geschreven in het boek

“In die tijd zal Michaël opstaan het zal een benauwde tijd zijn zoals er niet geweest is sinds er een volk geweest is. In die tijd zal uw volk ontkomen ieder die gevonden wordt, opgeschreven in het boek (Dan. 12:1, HSV). Hier zien we hoe belangrijk het is dat onze namen geschreven staan in het boek des levens. Allen wiens naam daar

geregistreerd staat, zal bevrijd zijn van Satans macht, en Christus zal bevelen dat hun bevuilde kleren verwijderd zullen worden, en dat ze bekleed zullen worden met Zijn gerechtigheid. "En zij zullen van mij zijn, zegt de Heer der hemelse machten, in die dag dat ik mijn juwelen zal beschermen; en Ik hen zal sparen, als een mens zijn eigen zoon die hem gediend heeft, spaart."

In de tijd der benauwdheid zal Satan de goddelozen opjutten, en zij omsingelen het volk van God om hen te vernietigen. Maar hij weet niet dat "vergeving" boven hun naam geschreven staat in de hemelse boeken. Hij weet niet dat het bevel gegeven is, "Neem die vuile kleren van hem, bekleed hem met wissel klederen. —*Lift Him Up*, p. 347.

Het is voor de mens onmogelijk om zichzelf te redden. Hij mag zichzelf misleiden wat dit betreft maar hij kan zichzelf niet redden. Alleen Christus gerechtigheid kan tot nut zijn voor zijn redding, en dit is een gave van God. Dit is het bruiloftskleed waarin u verschijnen mag als een welkome gast bij het huwelijksmaal van het Lam. Laat geloof zich vastklampen aan Christus zonder uitstel, en u zult een nieuw schepsel zijn in Jezus, een licht in de wereld.

Christus wordt genoemd "de Heer onze gerechtigheid," en door geloof zou iedereen zeggen, "De Heer mijn gerechtigheid." Wanneer het geloof beslag legt op deze gave van God, zal het prijzen van God op onze lippen zijn en we zullen in staat zijn aan anderen te zeggen: "Zie het Lam van God, dat de zonde van de wereld wegneemt!" (Joh. 1:29) We zullen dan in staat zijn de verlorenen te vertellen over het belang van het plan van de redding, dat terwijl de wereld onder de vloek van de zonde ligt, heeft de Heer genade uitgesproken tot de gevallen en hopeloze zondaar, en aan hem de waarde en de bedoeling van Zijn genade geopenbaard. —*Selected Messages, book 1*, p. 331.

De wereld heeft over het algemeen geen gedachten over de oordeelsdag, en velen van hen doen geen moeite om er iets over te horen. Maar we komen het verslag van ons leven tegen. We moeten bedenken dat er een getuige is van al onze werken. Een oog gelijk een vuurvlam ziet ons in al onze acties van het leven. Onze ware gedachten en de intenties en de doelen van ons hart zijn openbaar voor Gods onderzoekingen. Zoals de kenmerken zijn vastgelegd op de gevoelige plaat van de artist, zo zijn onze karakters opgetekend in de hemelse boeken. —*The Upward Look*, p. 192.

Dinsdag 24 maart: De opstanding

In het midden van de donkere wolkenhemel is één heldere plek van onbeschrijflijke heerlijkheid. Daar vandaan klinkt de stem van God zoals 'de stem van vele wateren,' die zegt: "Het is geschied" (Openb.16:17).

De graven openen zich en "velen, die in het stof der aarde slapen, ontwaken, dezen ten eeuwigen leven en genen tot smaadheden en tot eeuwig afgrijzen." Dan. 12:2.

Degenen die in het geloof van de derde engelboodschap zijn gestorven, en die de Sabbat hielden, komen tevoorschijn uit hun stoffige bed.

"Ook degenen die Hem doorstoken hebben" (Openb. 1:7) zij, die Christus in Zijn doodsstrijd hoonden en bespotten. Ook de heftigste tegenstanders van Zijn waarheid en Zijn volk, worden opgewekt om Hem in al Zijn heerlijkheid te aanschouwen en te zien hoe de getrouwen en gehoorzamen eerbewijzen ontvangen.

Vanuit de hemel wordt Gods stem gehoord, Die de dag en het uur van Jezus komst aankondigt, en het eeuwig verbond aan Zijn volk verkondigt. Als de zegen is uitgesproken over hen die God eerden door de Sabbat heilig te houden, wordt er een machtige kreet van overwinning vernomen. —*Het geloof waardoor ik leef*, p. 182

De wachtende heiligen zien naar Hem uit en staren naar de hemel, zoal eens de "mannen van Galilea" toen hij van de Olijfberg ten hemel voer. Dan zullen alleen zij die heilig zijn, die het zachtmoedige voorbeeld volgen, met verrukking en vreugde, uitroepen als zij Hem zien, "Zie, dit is onze God; wij hebben Hem verwacht, Hij zal ons verlossen. Jes.25:9 en ze zullen allen veranderd worden "in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk, bij de laatste bazuin" 1 kor.15: 52, die de slapende heiligen opwekt en hen roept uit hun bed van stof te komen, bekleed met glorieuze onsterfelijkheid, uitroepend Victorie! Victorie! Over dood en graf. De veranderde heiligen trekken samen op om de Heer te ontmoeten in de lucht, om nooit meer gescheiden te worden van hun voorwerp van liefde.

Voor Zijn getrouwe volgelingen was Christus een dagelijkse metgezel en een vertrouwde vriend. Ze leefden met een innig contact in een voortdurende communicatie met God. De heerlijkheid van de Heer was op hen. In hen was het licht van de kennis en de glorie van God die in het aangezicht van Jezus Christus werd weerkaatst. Nu verheugden ze zich in de onverminderde stralen van de helderheid en de glorie van de Koning in Zijn majesteit. Ze zijn voorbereid voor de omgang met de hemel, want zij hebben de hemel in hun harten. —*Sons and Daughters of God*, p. 360.

De Levengever zal Zijn vrijgekochte doden opwekken in de eerste opstanding, en tot dat zegevierend uur, wanneer de laatste triomf zal klinken, en het grote leger zal opstaan tot eeuwige victorie, zal iedere slapende heilige veilig en beschermd zijn als een kostbaar juweel. Zijn naam is bekend bij God. Door de kracht van de Redder die in hem woonde toen hij leefde en omdat zij deelhebbers waren aan de goddelijke natuur, worden ze uit de dood gewekt —*Sons and Daughters of God*, p. 359.

Woensdag 25 maart: Het verzegelde boek

In de Openbaring vinden alle Bijbelboeken hun einde. Hier is de aanvulling op het boek Daniël. Het ene boek is profetie, het andere een openbaring. Het boek dat verzegeld was, is niet de Openbaring, maar het gedeelte van het boek Daniël dat betrekking heeft op het laatste der dagen. De engel gebood: "Maar gij, Daniël, houd de woorden verborgen, en verzegel het boek tot de eindtijd." Dan. 12:4. —*Van Jeruzalem tot Rome*, p. 426.

De woorden van de engel tot Daniël die op de eindtijd betrekking hebben, zouden eerst in de eindtijd worden begrepen. In die tijd zullen velen onderzoek doen en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden. "De goddelozen zullen goddeloos handelen, en geen der goddelozen zal het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan. Dan. 12:4, 10. De Heiland zelf heeft tekenen van zijn komst gegeven als Hij zegt: "Zo moet ook gij, wanneer gij dit zit geschieden, weten dat het koninkrijk nabij is." "Ziet toe op uzelf, dat uw hart nimmer bezwaard worde door roes en dronkenschap en zorgen voor levensonderhoud en die dag niet plotseling over u kome als een strik." Luk. 21:31, 34. —*De Wens der Eeuwen*, p. 187.

Indien Daniëls gezichten verstaan waren geworden, dan zouden de mensen de gezichten van Johannes beter hebben kunnen begrijpen. Maar op de rechte tijd bewoog God Zijn uitverkoren dienstknecht, (William Miller) die met klaarheid en in de kracht van de Heilige Geest de profetieën openlegde, en de overeenstemming aantoonde van de gezichten van Daniël en Johannes, en andere gedeelten van de Bijbel, en op het gemoed van de mensen werkte om hen de heilige, vreeslijke waarschuwingen van het woord te doen inzien, ten einde hen voor te bereiden op de komst van de Zoon des mensen, Diepe en ernstige overtuiging maakten zich meester van de harten van degenen, die hem hoorden; en predikanten en leken, zondaren en ongelovigen, keerden zich tot de Heer, en zochten naar een voorbereiding om te kunnen bestaan in het oordeel. —*Eerste Geschriften*, pp. 275, 276.

De profetieën schetsen de opeenvolging van gebeurtenissen die reiken tot het begin van het oordeel. Dit geldt vooral voor het boek Daniël. Toch moest Daniël op Gods bevel zijn profetieën die betrekking hebben op "het laatste der dagen" verborgen houden en verzegelen "tot de eindtijd." Pas in die tijd zou een boodschap over het oordeel worden verkondigd. Deze boodschap zou gebaseerd zijn op de vervulling van zijn profetieën...

Deze boodschap is in de eeuwen daarvoor nooit verkondigd. Zoals wij hebben gelezen, heeft Paulus haar niet gepredikt. Hij wees zijn broeders op het feit dat de wederkomst pas in een ver verwijderde toekomst zou plaatsvinden. De hervormers hebben het niet gedaan. Maarten Luther meende dat het oordeel ongeveer driehonderd jaar na zijn tijd zou plaatsvinden. Maar sinds 1798 is het boek Daniël ontzegeld, is de kennis over de profetieën vermeerderd en hebben velen de plechtige boodschap dat het oordeel nabij is, verkondigd. —*De Grote Strijd*, pp.332, 333.

Donderdag 26 maart: De tijd van wachten

"Maar gij broeders, zijt niet in het duister, zodat die dag u als een dief overvallen zou; want gij zijt allen kinderen des lichts en kinderen des daags. Wij behoren niet aan nacht of duisternis toe." Hoewel wij het uur van de wederkomst van onze Heer niet weten, kunnen wij wel weten wanneer het nabij is. "Laten wij dan ook niet slapen gelijk de anderen, doch wakker en nuchter zijn." 1 Thess. 5:4-6. —*De Wens der Eeuwen*, p.187.

Zouden onze ogen geopend kunnen worden, zoals die van Eliza in Dohtan, dan zouden we de boze engelen rondom ons zien, hun aanwezigheid aan ons opdringend, wachtend op een mogelijkheid om ons te verzoeken en ons ten val te brengen, we zouden ook heilige engelen zien als lijfwacht voor ons, met hun licht en kracht de boze engelen terugdringend. —*Lift Him Up*, p. 347.

De Christelijke gelovige kan in de donkerste uren, onder de moeilijkste omstandigheden zijn hart richten op de bron van alle licht en kracht. Van dag tot dag kan zijn hoop en moed, door geloof in God, vernieuwd worden. "De rechtvaardige zal door zijn geloof leven."

In het dienen van God behoeft geen vertwijfeling, geen aarzeling, geen vrees te bestaan. De Here zal overvloedig voldoen aan de verwachtingen van hen die in Hem hun vertrouwen stellen. Hij zal hun de wijsheid schenken al naar de verscheidene omstandigheden eisen...

Wij moeten het geloof waarvan de profeten en apostelen hebben getuigd, - het geloof dat beslag legt op Gods beloften, en uitziet naar verlossing op de door

Hem bepaalde manier en tijd, - koesteren en ontwikkelen. Het vaste woord der profetie zal tenslotte in vervulling gaan bij de heerlijke wederkomst van onze Heer en Heiland Jezus Christus als Koning der koningen en Heer der heren. De tijd van wachten kan wel lang schijnen; de ziel kan door ontmoedigende gebeurtenissen onder druk leven, velen in wie men vertrouwd heeft, kunnen onderweg afvallen... Laten wij altijd denken aan de moedgevende boodschap, "Wel wacht het gezicht nog tot een bestemde tijd, want komen zal het gewis, uitblijven zal het niet." Hab. 2:3. —*Profeten en Koningen, pp. 236, 237.*

Als nooit tevoren, moeten we weerstand bieden tegen de zonde, tegen de macht van de duisternis. De tijd eist een krachtig en vastberaden activiteit en aandeel van hen die in de tegenwoordige waarheid geloven. Als de tijd van wachten op de bevrijding ons lang schijnt, als we buigen onder verdrukking en afgemat zijn door zwoegen, worden we ongeduldig en verlangen we naar het einde van de strijd, laten we onder het mopperen bedenken dat we op aarde gelaten zijn om stormen en conflicten het hoofd te bieden om een perfect christelijk karakter te ontwikkelen, om een betere kennis te krijgen van God onze Vader, en Christus onze oudere broeder, en te werken voor de Meester in het winnen van vele zielen voor Christus. "De verstandigen zullen blinken als de glans van het hemelgewelf en zij die er velen rechtvaardigen als de sterren voor eeuwig en altijd." Dan. 12:3. —*Life Sketches, p. 254.*

Vrijdag 27 maart: Voor verdere studie

Het geloof waardoor ik leef, "Beloning voor Zielen Winnaars," p.370.

Lift Him Up, "Choose Him As Our Trusted Friend," p. 98.